Den Europæiske Unions

Tidende

L 295

62. årgang

Dansk udgave

Retsforskrifter

14. november 2019

Indhold

I *Lovgivningsmæssige retsakter*

FORORDNINGER

★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624** 1

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/1896

af 13. november 2019

om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og d), og artikel 79, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Formålet med Unionens politik på området forvaltning af de ydre grænser er at udvikle og gennemføre en integreret europæisk grænseforvaltning på nationalt plan og EU-plan, hvilket er en nødvendig følge af den frie bevægelighed for personer internt i Unionen og udgør en grundlæggende del af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Integreret europæisk grænseforvaltning er vigtig for at forbedre migrationsstyringen. Hensigten er at forvalte passagen af de ydre grænser effektivt og at håndtere migrationsmæssige udfordringer og potentielle fremtidige trusler ved disse grænser og dermed bidrage til bekæmpelsen af grov kriminalitet med en grænseoverskridende dimension og til at sikre en høj grad af intern sikkerhed i Unionen. Samtidig er det nødvendigt at handle under fuld overholdelse af grundlæggende rettigheder og på en måde, der sikrer den frie bevægelighed for personer i Unionen.

(2) Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 ([4]). Siden det indledte sin virksomhed den 1. maj 2005, har det med held bistået medlemsstaterne med at gennemføre de operationelle aspekter af forvaltningen af de ydre grænser gennem fælles operationer og hurtige grænseindsatser, risikoanalyser, informationsudveksling, forbindelser med tredjelande og tilbagesendelse af personer i udsendelsesposition.

([1]) EUT C 110 af 22.3.2019, s. 62.
([2]) EUT C 168 af 16.5.2019, s. 74.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 17.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.11.2019.
([4]) Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1).

(3) Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser er blevet omdøbt til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (»agenturet«), almindeligvis kaldet Frontex, og dets opgaver er blevet udvidet med fuld kontinuitet i alle dets aktiviteter og procedurer. Hovedopgaverne for agenturet bør være at fastlægge en teknisk og operationel strategi som led i gennemførelsen af den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning, at overvåge, at grænsekontrol af de ydre grænser er effektiv, at foretage risikoanalyser og sårbarhedsvurderinger, at yde øget teknisk og operativ bistand til medlemsstaterne og tredjelande gennem fælles operationer og hurtige grænseindsatser, at sikre den praktiske gennemførelse af foranstaltninger i situationer, der kræver en hurtig indsats ved de ydre grænser, at yde teknisk og operativ bistand i forbindelse med eftersøgnings- og redningsoperationer for mennesker i havsnød, og at tilrettelægge, koordinere og gennemføre tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser.

(4) Siden migrationskrisens begyndelse i 2015 har Kommissionen iværksat vigtige initiativer og har foreslået en række foranstaltninger med henblik på at styrke beskyttelsen af de ydre grænser og genoprette Schengenområdets normale funktionsmåde. Et forslag om en mærkbar styrkelse af mandatet for Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser blev forelagt i december 2015 og hurtigt forhandlet på plads i 2016. Den resulterende forordning, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 ([5]), trådte i kraft den 6. oktober 2016.

(5) Der er dog stadig behov for at forbedre Unionens ramme på områderne kontrol af de ydre grænser, tilbagesendelse, bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet og asyl yderligere. Til dette formål og for yderligere at understøtte de nuværende og fremtidige planlagte operationelle indsatser bør den europæiske grænse- og kystvagt reformeres ved at give agenturet et stærkere mandat og navnlig ved at give det den nødvendige kapacitet i form af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps (det »stående korps«). Det stående korps bør gradvist, men hurtigt nå det strategiske mål om en kapacitet på 10 000 operationelle medarbejdere, som fastsat i bilag I, med udøvende beføjelser, hvor det er hensigtsmæssigt, således at det effektivt kan støtte medlemsstaterne i marken i deres bestræbelser på at beskytte de ydre grænser, bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og optrappe den reelle og bæredygtige tilbagesendelse af irregulære migranter betydeligt. En sådan kapacitet på 10 000 operationelle medarbejdere udgør den maksimalt tilgængelige kapacitet, der kræves for effektivt at håndtere eksisterende og fremtidige operationelle behov for grænse- og tilbagesendelsesrelaterede operationer i Unionen og tredjelande, herunder en hurtig reaktionskapacitet over for fremtidige kriser.

(6) Kommissionen bør foretage en gennemgang af det samlede antal og sammensætningen af det stående korps, herunder størrelsen af de enkelte medlemsstaters bidrag dertil, samt dets uddannelse, ekspertise og professionalisme. Kommissionen bør senest i marts 2024, hvor det er fornødent, fremlægge passende forslag til ændring af bilag I, II, III og IV. Hvis Kommissionen ikke forelægger et forslag, bør den fremlægge en begrundelse herfor.

(7) Gennemførelsen af denne forordning, navnlig oprettelsen af det stående korps, herunder efter Kommissionens gennemgang af det stående korps, bør ske inden for den flerårige finansielle ramme.

(8) I sine konklusioner af 28. juni 2018 opfordrede Det Europæiske Råd til yderligere forstærkelse af agenturets understøttende rolle, herunder i samarbejdet med tredjelande, gennem øgede ressourcer og et styrket mandat for at sikre en effektiv kontrol ved de ydre grænser og optrappe den effektive tilbagesendelse af irregulære migranter betydeligt.

(9) Det er nødvendigt at foretage en effektiv overvågning af passagen af de ydre grænser, håndtere de migrationsmæssige udfordringer og mulige kommende trusler ved de ydre grænser, sikre en høj grad af intern sikkerhed i Unionen, beskytte Schengenområdets funktionsmåde og respektere det overordnede princip om solidaritet. Disse tiltag og mål bør ledsages af en proaktiv forvaltning af migration, herunder de nødvendige foranstaltninger i tredjelande. Med henblik herpå er det nødvendigt at konsolidere den europæiske grænse- og kystvagt og yderligere udvide mandatet for agenturet.

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

(10) Der bør ved gennemførelsen af den integrerede europæiske grænseforvaltning sikres overensstemmelse med andre politiske målsætninger.

(11) Integreret europæisk grænseforvaltning baseret på en firestrenget adgangskontrolmodel omfatter foranstaltninger i tredjelande såsom inden for rammerne af den fælles visumpolitik, foranstaltninger med tilgrænsende tredjelande, grænsekontrolforanstaltninger ved de ydre grænser, risikoanalyser og foranstaltninger inden for Schengenområdet og tilbagesendelse.

(12) Integreret europæisk grænseforvaltning bør gennemføres som et fælles ansvarsområde for agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter i det omfang de udfører grænseovervågningsoperationer til søs og andre grænsekontrolopgaver, tillige med de nationale myndigheder med ansvar for tilbagesendelse. Selv om medlemsstaterne fortsat har hovedansvaret for forvaltningen af deres ydre grænser i deres egen interesse og i alle medlemsstaternes interesse, og de har ansvaret for at træffe afgørelser om tilbagesendelse, bør agenturet støtte anvendelsen af EU-foranstaltninger vedrørende forvaltning af de ydre grænser og tilbagesendelse ved at styrke, vurdere og koordinere indsatsen i de medlemsstater, der gennemfører disse foranstaltninger. Agenturets aktiviteter bør supplere medlemsstaternes indsats.

(13) For at sikre en effektiv gennemførelse af den integrerede europæiske grænseforvaltning og øge effektiviteten af Unionens tilbagesendelsespolitik bør der oprettes en europæisk grænse- og kystvagt. Denne bør have de fornødne økonomiske og menneskelige ressourcer og det fornødne udstyr til sin rådighed. Den europæiske grænse- og kystvagt bør bestå af agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, tillige med de nationale myndigheder med ansvar for tilbagesendelse. Den vil som sådan basere sig på fælles anvendelse af oplysninger, kapaciteter og systemer på nationalt plan og indsatsen fra agenturet på EU-plan.

(14) Integreret europæisk grænseforvaltning ændrer ikke Kommissionens og medlemsstaternes respektive kompetencer på toldområdet, navnlig for så vidt angår kontrol, risikostyring og udvekslingen af oplysninger.

(15) Det er fortsat EU-institutionerne, der har ansvar for at udvikle politikken og retten vedrørende kontrol af de ydre grænser og tilbagesendelse, herunder udvikling af en flerårig strategisk politik for integreret europæisk grænseforvaltning. Der bør sikres en tæt koordinering mellem agenturet og disse institutioner.

(16) Den europæiske grænse- og kystvagts effektive gennemførelse af integreret europæisk grænseforvaltning bør sikres ved hjælp af en flerårig strategisk politikcyklus. I den flerårige cyklus bør der fastsættes en integreret, samlet og løbende proces for at udstikke strategiske retningslinjer til alle relevante aktører på EU-plan og på nationalt plan på grænseforvaltnings- og tilbagesendelsesområdet, således at disse aktører er i stand til at gennemføre den integrerede europæiske grænseforvaltning på en kohærent måde. Den bør også omfatte alle den europæiske grænse- og kystvagts relevante interaktioner med Kommissionen og andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer samt samarbejdet med andre relevante partnere, herunder tredjelande og tredjeparter, alt efter hvad der er relevant.

(17) Integreret europæisk grænseforvaltning kræver integreret planlægning mellem medlemsstaterne og agenturet af grænse- og tilbagesendelsesrelaterede operationer med henblik på at forberede reaktioner på udfordringer ved de ydre grænser, beredskabsplanlægning og koordinering af den langsigtede udvikling af kapaciteter, både med hensyn til rekruttering og uddannelse, og med hensyn til erhvervelse og udvikling af udstyr.

(18) Agenturet bør udarbejde tekniske standarder for udveksling af oplysninger som fastsat i denne forordning. Med henblik på en effektiv gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 ([6]) bør fælles minimumsstandarder for overvågning af de ydre grænser ydermere udvikles. Agenturet bør i dette øjemed kunne bidrage til at udvikle fælles minimumsstandarder i overensstemmelse med medlemsstaternes og Kommissionens respektive kompetencer. Disse fælles minimumsstandarder bør udvikles under hensyn til grænsetype, de indvirkningsniveauer, som agenturet tildeler hvert afsnit af de ydre grænser, og andre faktorer såsom geografiske særtræk. Ved udviklingen af disse fælles minimumsstandarder bør eventuelle begrænsninger som følge af national ret tages i betragtning.

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 077 af 23.3.2016, s. 1).

(19) De tekniske standarder for informationssystemer og softwareapplikationer bør tilpasses de standarder, der anvendes af Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) for andre IT-systemer på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

(20) Gennemførelsen af denne forordning berører hverken kompetencefordelingen mellem Unionen og medlemsstaterne eller medlemsstaternes forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention, den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen, den internationale konvention om maritim eftersøgning og redning, De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og protokollen hertil om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen, konventionen fra 1951 om flygtninges retsstilling, protokollen dertil fra 1967, den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, De Forenede Nationers konvention om statsløse personers retsstilling og andre relevante internationale instrumenter.

(21) Gennemførelsen af denne forordning berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 656/2014 ([7]). Operationer på havet bør gennemføres på en sådan måde, at sikkerheden for de personer, der opbringes eller reddes, sikkerheden for de enheder, der deltager i den pågældende operation på havet, og sikkerheden for tredjeparter i alle tilfælde sikres.

(22) Agenturet bør udføre sine opgaver i overensstemmelse med nærhedsprincippet og uden at berøre medlemsstaternes ansvar med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den interne sikkerhed.

(23) Agenturet bør udføre sine opgaver, uden at dette berører medlemsstaternes kompetence på forsvarsområdet.

(24) Agenturets udvidede opgaver og kompetencer bør modsvares af en styrkelse af beskyttelsen af grundlæggende rettigheder og øget ansvarlighed og retligt ansvar, navnlig i forbindelse med det vedtægtsomfattede personales anvendelse af udøvende beføjelser.

(25) Agenturet er afhængigt af samarbejdet med medlemsstaterne for at kunne udføre sine opgaver effektivt. Det er i den henseende vigtigt, at agenturet og medlemsstaterne handler i god tro og udveksler nøjagtige oplysninger rettidigt. Ingen medlemsstat bør være forpligtet til at meddele oplysninger, hvis udbredelse efter dens opfattelse vil stride mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser.

(26) Medlemsstaterne bør også i deres egen interesse og i de øvrige medlemsstaters interesse bidrage med relevante data, som er nødvendige for agenturets aktiviteter, herunder med henblik på situationsbevidsthed, risikoanalyse, sårbarhedsvurderinger og integreret planlægning. Endvidere bør de drage omsorg for, at disse data er nøjagtige, ajourførte og indhentet og indlæst på lovlig vis. Såfremt de pågældende data også omfatter personoplysninger, bør EU-databeskyttelsesretten finde fuld anvendelse.

(27) Kommunikationsnetværket, der oprettes i henhold til denne forordning, bør være baseret på og erstatte Eurosurs kommunikationsnetværk, som er udviklet inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 ([8]). Kommunikationsnetværket, der oprettes i henhold til nærværende forordning, bør anvendes til alle sikrede udvekslinger af oplysninger inden for den europæiske grænse- og kystvagt. Kommunikationsnetværkets akkrediteringsniveau bør sættes op til niveauet CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL med henblik på at forbedre informationssikring mellem medlemsstaterne og med agenturet.

(28) Eurosur er nødvendigt, for at den europæiske grænse- og kystvagt kan danne en ramme om udvekslingen af oplysninger og det operationelle samarbejde mellem medlemsstaternes nationale myndigheder og med agenturet. Eurosur giver de nationale myndigheder og agenturet den infrastruktur og de redskaber, der er nødvendige for at forbedre deres situationsbevidsthed og højne deres reaktionskapacitet ved de ydre grænser med henblik på at opdage, forhindre og bekæmpe ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet, hvorved det bidrager til at redde migranters liv og sikre deres beskyttelse.

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 656/2014 af 15. maj 2014 om regler for overvågning af de ydre søgrænser inden for rammerne af det operationelle samarbejde, der samordnes af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 93).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 af 22. oktober 2013 om oprettelse af det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur) (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 11).

(29) Medlemsstaterne bør oprette nationale koordinationscentre for at forbedre udvekslingen af oplysninger og samarbejdet mellem medlemsstaterne og med agenturet om grænseovervågning og udførelsen af ind- og udrejsekontrol. For at Eurosur kan fungere efter hensigten, er det afgørende, at alle nationale myndigheder med ansvar for overvågningen af de ydre grænser i henhold til national ret samarbejder via de nationale koordinationscentre.

(30) Det nationale koordinationscenters rolle med hensyn til at koordinere og udveksle oplysninger mellem alle myndigheder med ansvar for kontrol af de ydre grænser på nationalt plan berører ikke de beføjelser, der er fastsat på nationalt plan vedrørende planlægning og gennemførelse af grænsekontrol.

(31) Denne forordning bør ikke forhindre medlemsstaterne i også at gøre deres nationale koordinationscentre ansvarlige for koordineringen af udvekslingen af oplysninger og for samarbejdet om andre komponenter af integreret europæisk grænseforvaltning.

(32) Kvaliteten af de oplysninger, der udveksles mellem medlemsstaterne og agenturet, og rettidigheden af udvekslingen af sådanne oplysninger er afgørende for, at integreret europæisk grænseforvaltning kan fungere efter hensigten. Med afsæt i Eurosurs succes bør denne kvalitet sikres gennem standardisering, automatisering af udveksling af oplysninger på tværs af net og systemer, informationssikring og kontrol af kvaliteten af de overførte data og oplysninger.

(33) Agenturet bør yde den nødvendige bistand til udviklingen og driften af Eurosur, herunder interoperabiliteten mellem systemer, navnlig gennem oprettelse, ajourføring og koordinering af Eurosur.

(34) Eurosur bør tilvejebringe et udtømmende situationsbillede ikke kun ved de ydre grænser, men også inden for Schengenområdet og i området før grænsen. Det bør omfatte land-, sø- og luftgrænseovervågning og ind- og udrejsekontrol. Tilvejebringelsen af situationsbevidsthed inden for Schengenområdet bør ikke føre til, at agenturet udfører operationelle aktiviteter ved medlemsstaternes indre grænser.

(35) Overvågningen af luftgrænserne bør være et element i grænseforvaltningen, da både kommercielle og private flyvninger og fjernstyrede luftfartøjssystemer anvendes til ulovlige aktiviteter vedrørende indvandring og grænseoverskridende kriminalitet. Luftgrænseovervågningen har til formål at afsløre og overvåge sådanne mistænkelige flyvninger, der krydser eller har til hensigt at krydse de ydre grænser, og udføre relaterede risikoanalyser med henblik på at iværksætte reaktionskapaciteten hos Unionens og medlemsstaterne kompetente myndigheder. Samarbejde mellem agenturerne på EU-plan bør i dette øjemed fremmes blandt agenturet, netadministratoren for det europæiske lufttrafikstyringsnet (EATMN) og Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur (EASA). Hvor det er relevant, bør medlemsstaterne kunne modtage oplysninger om mistænkelige eksterne flyvninger og reagere i overensstemmelse hermed. Agenturet bør overvåge og støtte aktiviteter inden for forskning og innovation på dette område.

(36) Indberetning af hændelser i forbindelse med uautoriserede sekundære bevægelser i Eurosur vil bidrage til agenturets overvågning af migrationsstrømmene til og inden for Unionen med henblik på risikoanalyse og situationsbevidsthed. Den gennemførelsesretsakt, der nærmere fastlægger informationslagene i situationsbillederne og reglerne for udarbejdelse af specifikke situationsbilleder, bør yderligere definere, hvilken type indberetning der bedst opfylder dette mål.

(37) Eurosurs fusionstjenester, som agenturet leverer, bør være baseret på en fælles anvendelse af overvågningsværktøjer og samarbejde mellem agenturerne på EU-plan, herunder tilvejebringelse af Copernicus-sikkerhedstjenester. Eurosurs fusionstjenester bør forsyne medlemsstaterne og agenturet med merværdiskabende informationstjenester vedrørende integreret europæisk grænseforvaltning. Eurosurs fusionstjenester bør udvides til at støtte ind- og udrejsekontrol, overvågning af luftgrænserne og overvågning af migrationsstrømme.

(38) Anvendelsen af små usødygtige fartøjer har medført en dramatisk stigning i antallet af migranter, der drukner ved de ydre søgrænser mod syd. Eurosur bør betydeligt forbedre agenturets og medlemsstaternes operationelle og tekniske evne til at afsløre sådanne små fartøjer og forbedre medlemsstaternes reaktionskapacitet og derved bidrage til at nedbringe antallet af omkomne migranter, herunder i forbindelse med redningsoperationer.

(39) Det anerkendes i denne forordning, at migrationsruter også benyttes af personer med behov for international beskyttelse.

(40) Agenturet bør foretage generelle og skræddersyede risikoanalyser på grundlag af en fælles integreret model for risikoanalyse, som skal anvendes af agenturet selv og medlemsstaterne. Agenturet bør, også på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne, stille tilstrækkelige oplysninger, der dækker alle aspekter, der er relevante for den integrerede europæiske grænseforvaltning, navnlig grænsekontrol, tilbagesendelse, fænomenet med tredjelandsstatsborgeres uautoriserede sekundære bevægelser internt i Unionen for så vidt angår tendenser, omfang og ruter, forebyggelse af grænseoverskridende kriminalitet, herunder hjælp til uautoriserede grænsepassager, menneskehandel, terrorisme og trusler af sammensat art, samt situationen i relevante tredjelande, til rådighed, således at der kan træffes passende foranstaltninger, eller de konstaterede trusler og risici kan imødegås med henblik på at forbedre den integrerede forvaltning af de ydre grænser.

(41) I betragtning af dets aktiviteter ved de ydre grænser bør agenturet bidrage til forebyggelse og afsløring af grænseoverskridende kriminalitet såsom smugling af migranter, menneskehandel og terrorisme, i det omfang det er hensigtsmæssigt for agenturet at iværksætte tiltag og så vidt det gennem dets aktiviteter er kommet i besiddelse af relevante oplysninger. Det bør koordinere sine aktiviteter med Europol, som er agenturet med ansvar for at understøtte og styrke medlemsstaternes tiltag og deres samarbejde om at forebygge og bekæmpe grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater. Den grænseoverskridende dimension er kendetegnet ved kriminalitet direkte forbundet med uautoriserede passager af de ydre grænser, herunder menneskehandel eller smugling af migranter. I overensstemmelse med Rådets direktiv 2002/90/EF ([9]) er medlemsstaterne berettiget til at beslutte ikke at pålægge sanktioner, hvor formålet med aktiviteterne er at yde humanitær bistand til migranter.

(42) Under henvisning til det fælles ansvar bør agenturet have til opgave regelmæssigt at overvåge forvaltningen af de ydre grænser, herunder respekten for de grundlæggende rettigheder i forbindelse med agenturets grænseforvaltnings- og tilbagesendelsesaktiviteter. Agenturet bør sikre en korrekt og effektiv overvågning, ikke kun via situationsbevidsthed og risikoanalyser, men også via tilstedeværelsen af eksperter fra agenturets eget personale i medlemsstaterne. Agenturet bør derfor kunne udsende forbindelsesofficerer til medlemsstaterne i et tidsrum, i hvilket forbindelsesofficeren rapporterer til den administrerende direktør. Forbindelsesofficerernes rapporter bør indgå som en del af sårbarhedsvurderingen.

(43) Agenturet bør foretage en sårbarhedsvurdering på grundlag af objektive kriterier for at vurdere medlemsstaternes kapacitet og beredskab til at klare udfordringerne ved deres ydre grænser og at bidrage til det stående korps og puljen af teknisk udstyr. Sårbarhedsvurderingen bør omfatte en vurdering af medlemsstaternes udstyr, infrastruktur, personale, budget og finansielle ressourcer samt deres beredskabsplaner for derved at imødegå potentielle kriser ved de ydre grænser. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger for at afhjælpe eventuelle mangler, der konstateres ved vurderingen. Den administrerende direktør bør kortlægge, hvilke foranstaltninger der skal træffes, og henstille til de berørte medlemsstater at træffe dem. Den administrerende direktør bør også fastsætte en frist for, hvornår disse foranstaltninger bør være truffet, og nøje overvåge, at de gennemføres rettidigt. Hvis de nødvendige foranstaltninger ikke træffes inden for fristen, bør sagen henvises til bestyrelsen, der træffer yderligere afgørelse.

(44) Hvis agenturet ikke får forelagt de korrekte og rettidige oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage sårbarhedsvurderingen, bør dette forhold kunne tages i betragtning ved udførelsen af sårbarhedsvurderingen, medmindre der gives behørigt begrundede årsager til at tilbageholde oplysningerne.

(45) Sårbarhedsvurderingerne og Schengenevalueringsmekanismen, der blev indført ved Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 ([10]), er to komplementære mekanismer, der skal garantere EU-kontrol af kvaliteten af Schengenområdets korrekte funktion og sikre konstant beredskab på både EU-plan og nationalt plan for at imødegå eventuelle udfordringer ved de ydre grænser. Schengenevalueringsmekanismen er den primære metode til evaluering af implementering og efterlevelse af EU-retten i medlemsstaterne, men synergierne mellem sårbarhedsvurderingen og Schengenevalueringsmekanismen bør maksimeres med henblik på at skabe et bedre situationsbillede af Schengenområdets virkemåde, så vidt muligt at undgå dobbeltarbejde på medlemsstaternes side og at sørge for mere koordineret anvendelse af Unionens relevante finansielle instrumenter til støtte for forvaltningen af de ydre grænser. Der bør til dette formål etableres en regelmæssig udveksling af oplysninger mellem agenturet og Kommissionen om resultaterne af begge mekanismer.

([9]) Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (EFT L 328 af 5.12.2002, s. 17).

([10]) Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27).

(46) I betragtning af, at medlemsstaterne opretter grænseafsnit, som agenturet tillægger indvirkningsniveauer, og at medlemsstaternes og agenturets reaktionskapacitet bør knyttes til disse indvirkningsniveauer, bør der fastsættes et fjerde indvirkningsniveau, det kritiske indvirkningsniveau, som skal tildeles et grænseafsnit midlertidigt, hvor Schengenområdet er i fare, og hvor agenturet bør gribe ind.

(47) Hvor et søgrænseafsnit tildeles et højt eller kritisk indvirkningsniveau på grund af en stigning i den ulovlige indvandring, bør de berørte medlemsstater tage hensyn til denne stigning i forbindelse med planlægningen og udførelsen af eftersøgnings- og redningsoperationer, da en sådan situation kunne medføre en stigning i anmodningerne om bistand til personer i havsnød.

(48) Agenturet bør tilrettelægge den nødvendige tekniske og operative bistand til medlemsstaterne for at styrke deres kapacitet til at opfylde deres forpligtelser med hensyn til kontrol af de ydre grænser og at klare udfordringerne ved de ydre grænser som følge af et øget antal ankomster af irregulære migranter eller grænseoverskridende kriminalitet. Sådan bistand bør ikke berøre de relevante nationale myndigheders kompetence til at indlede strafferetlige efterforskninger. Med henblik herpå bør agenturet enten på eget initiativ og med den berørte medlemsstats samtykke eller på denne medlemsstats anmodning tilrettelægge og koordinere fælles operationer for en eller flere medlemsstater, indsætte grænseforvaltningshold, migrationsstyringsstøttehold og tilbagesendelseshold (i det følgende under ét benævnt »hold«) fra det stående korps og tilvejebringe det nødvendige tekniske udstyr.

(49) Hvor der er en særlig og uforholdsmæssigt stor udfordring ved de ydre grænser, bør agenturet enten på eget initiativ og med den berørte medlemsstats samtykke eller på denne medlemsstats anmodning tilrettelægge og koordinere hurtige grænseindsatser og indsætte både hold fra det stående korps og teknisk udstyr, herunder fra udstyrspuljen til hurtig udrykning. Udstyrspuljen til hurtig udrykning bør indeholde et begrænset mængde af udstyr, der er nødvendig til mulige hurtige grænseindsatser. Hurtige grænseindsatser bør sikre forstærkning i en begrænset periode i situationer, hvor der er behov for en øjeblikkelig reaktion, og hvor en sådan indsats vil sikre en effektiv reaktion. For at sikre at en sådan indsats er effektiv, bør medlemsstaterne stille personale, som de udstationerer til agenturet, stiller til rådighed for kortvarig indsættelse, og indsætter med henblik på udrykningsstyrken, til rådighed til at danne de relevante hold og tilvejebringe det nødvendige tekniske udstyr. Hvor det mandskab, der indsættes sammen med en medlemsstats tekniske udstyr, stammer fra samme medlemsstat, bør det tælle som en del af denne medlemsstats bidrag til det stående korps. Agenturet og den berørte medlemsstat bør træffe aftale om en operationel plan.

(50) Hvor en medlemsstat står over for særlige og uforholdsmæssigt store migrationsmæssige udfordringer i særlige områder ved sine ydre grænser, der er kendetegnet ved store indadgående blandede migrationsstrømme, bør medlemsstaterne kunne regne med tekniske og operationelle forstærkninger. Disse forstærkninger bør ydes i hotspotområder af migrationsstyringsstøttehold. Disse hold bør bestå af operationelt personale, der indsættes fra det stående korps, og eksperter fra Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), Europol og, hvor det er relevant, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, andre EU-organer, -kontorer og -agenturer og medlemsstaterne. Kommissionen bør sikre den nødvendige koordinering af vurderingen af behov, der er forelagt af medlemsstaterne. Agenturet bør bistå Kommissionen med koordineringen mellem de forskellige agenturer i marken. Kommissionen bør i samarbejde med værtsmedlemsstaten og de relevante EU-agenturer fastlægge vilkårene for samarbejde i hotspotområder. Kommissionen bør sikre samarbejdet mellem de relevante agenturer inden for deres respektive mandat og være ansvarlig for koordinering af migrationsstyringsstøtteholdenes aktiviteter.

(51) Medlemsstaterne bør sikre, at alle myndigheder, der kan forventes at modtage ansøgninger om international beskyttelse såsom politiet, grænsevagter, indvandringsmyndigheder og personale i detentionscentre har de relevante oplysninger. De bør også sikre, at sådanne myndigheders ansatte modtager den nødvendige uddannelse til at kunne varetage deres opgaver og ansvarsområder, instrukser om at meddele ansøgerne, hvor og hvordan ansøgninger om international beskyttelse kan indgives samt instrukser om, hvordan personer i en sårbar situation kan henvises til de relevante henvisningsmekanismer.

(52) I sine konklusioner af 28. juni 2018 bekræftede Det Europæiske Råd på ny vigtigheden af en samlet tilgang til migration og gav udtryk for, at migration er en udfordring ikke kun for én medlemsstat, men for Europa som helhed. Det fremhævede i den forbindelse, at det er vigtigt for Unionen at yde fuld støtte for at sikre en velordnet forvaltning af migrationsstrømmene.

(53) Agenturet og EASO bør arbejde tæt sammen om effektivt at imødegå migrationsmæssige udfordringer, der kendetegnes ved store indadgående blandede migrationsstrømme, navnlig ved de ydre grænser. Agenturet og EASO bør navnlig koordinere deres aktiviteter og støtte medlemsstaterne med henblik på at lette procedurer vedrørende international beskyttelse og tilbagesendelsesproceduren for tredjelandsstatsborgere, hvis ansøgninger om international beskyttelse er blevet afvist. Agenturet og EASO bør også samarbejde om andre fælles operationelle aktiviteter såsom fælles risikoanalyse, indsamling af statistiske data, uddannelse og støtte til medlemsstaterne i forbindelse med beredskabsplanlægning.

(54) De nationale myndigheder, der udfører kystbevogtningsopgaver, er ansvarlige for en lang række opgaver, som kan omfatte søfartssikkerhed, sikkerhed, eftersøgning og redning, grænsekontrol, fiskerikontrol, toldkontrol, almindelig retshåndhævelse og miljøbeskyttelse. Agenturet, Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA) og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) bør derfor styrke deres samarbejde både med hinanden og med de nationale myndigheder, der udfører kystbevogtningsopgaver, for at forbedre situationsbevidstheden til søs og støtte en sammenhængende og omkostningseffektiv indsats. Synergierne mellem de forskellige aktører i det maritime miljø bør være i tråd med integreret europæisk grænseforvaltning og strategierne for søfartssikkerhed.

(55) I hotspotområderne bør medlemsstaterne samarbejde med de relevante EU-agenturer, der bør handle inden for deres respektive mandater og beføjelser, og under Kommissionens koordinering. Kommissionen bør i samarbejde med de relevante EU-agenturer sikre, at aktiviteterne i hotspotområderne finder sted under overholdelse af relevant EU-ret og de grundlæggende rettigheder.

(56) Hvor det kan begrundes ud fra resultaterne af sårbarhedsvurderingen eller en risikoanalyse eller hvor et eller flere grænseafsnit midlertidigt er blevet tildelt et kritisk indvirkningsniveau, bør agenturets administrerende direktør anbefale den berørte medlemsstat at indlede og udføre fælles operationer eller hurtige grænseindsatser.

(57) Hvor kontrol af de ydre grænser bliver så ineffektiv, at det vil kunne bringe Schengenområdets funktionsmåde i fare, enten fordi en medlemsstat ikke træffer de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med en sårbarhedsvurdering, eller fordi en medlemsstat, der står over for særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer ved de ydre grænser, ikke har anmodet agenturet om tilstrækkelig bistand eller ikke gennemfører denne bistand, bør det afstedkomme en samlet, hurtig og effektiv reaktion på EU-plan. Med henblik på at afbøde disse risici og for at sikre en bedre koordinering på EU-plan bør Kommissionen forelægge Rådet et forslag til afgørelse, der identificerer foranstaltninger agenturet skal gennemføre, og som kræver, at den berørte medlemsstat samarbejder med agenturet om gennemførelsen af disse foranstaltninger. Gennemførelsesbeføjelsen til at vedtage en sådan afgørelse bør tillægges Rådet på grund af den potentielt politisk følsomme karakter af de foranstaltninger, der skal besluttes, og som sandsynligvis vil berøre nationale udøvende og håndhævende beføjelser. Agenturet bør dernæst træffe afgørelse om, hvad der skal gøres med henblik på den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, der er angivet i Rådets afgørelse. Agenturet bør udarbejde en operationel plan sammen med den berørte medlemsstat. Den berørte medlemsstat bør lette gennemførelsen af Rådets afgørelse og den operationelle plan ved at opfylde blandt andet sine forpligtelser, der er fastsat i denne forordning. Hvis en medlemsstat ikke efterlever Rådets afgørelse inden for 30 dage og ikke samarbejder med agenturet om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er indeholdt i afgørelsen, bør Kommissionen kunne iværksætte den særlige procedure, der er fastsat i artikel 29 i forordning (EU) 2016/399 for at imødegå ekstraordinære omstændigheder, der truer den overordnede funktion af området uden kontrol af de indre grænser.

(58) Det stående korps bør bestå af fire kategorier af operationelt personale, nemlig vedtægtsomfattet personale, personale, som medlemsstaterne udstationerer til agenturet for længerevarende perioder, og personale, som medlemsstaterne stiller til rådighed for kortvarig indsættelse, og personale, som indgår i udrykningsstyrken for hurtige grænseindsatser. Operationelt personale bør bestå af grænsevagter, ledsagere ved tilbagesendelse, tilbagesendelsesspecialister og andet relevant personale. Det stående korps bør indsættes som hold. Det reelle antal af operationelt personale indsat fra det stående korps bør afhænge af de operationelle behov.

(59) Operationelt personale, der er indsat som medlemmer af holdene, bør have alle de nødvendige beføjelser til at udføre grænsekontrol og tilbagesendelsesopgaver, herunder de opgaver, der kræver udøvende beføjelser, der er fastsat i relevant national ret eller i denne forordning. Hvor vedtægtsomfattet personale anvender udøvende beføjelser, bør agenturet være ansvarligt for den skade, det måtte forvolde.

(60) Medlemsstaterne bør bidrage til det stående korps i overensstemmelse med bilag II for langvarige udstationeringer og bilag III for kortvarige indsættelser. Medlemsstaternes individuelle bidrag bør fastsættes på grundlag af den fordelingsnøgle, der blev aftalt under forhandlingerne i 2016 om forordning (EU) 2016/1624 med henblik på udrykningsstyrken og anført i bilag I til nævnte forordning. Denne fordelingsnøgle bør forholdsmæssigt tilpasses størrelsen af det stående korps. Disse bidrag bør også fastlægges på en forholdsmæssigt afpasset måde for de Schengenassocierede lande.

(61) Ved udvælgelsen af antallet af og profilerne for personale, der skal anføres i afgørelsen fra bestyrelsen, bør den administrerende direktør anvende princippet om ligebehandling og proportionalitet, navnlig med hensyn til medlemsstaternes nationale kapaciteter.

(62) Den nøjagtige tidsplan for kortvarige indsættelser fra det stående korps og for at stille teknisk udstyr, der medfinansieres under de specifikke aktioner af Fonden for Intern Sikkerhed eller andre øremærkede EU-midler, til rådighed bør aftales mellem hver medlemsstat og agenturet gennem årlige bilaterale forhandlinger under hensyntagen til kapacitet og proportionalitet. Den administrerende direktør bør ved anmodning om nationale bidrag til det stående korps som udgangspunkt efterleve principperne om proportionalitet og ligebehandling af medlemsstaterne med det formål at forhindre situationer, der i væsentlig grad ville påvirke udførelsen af nationale opgaver i én medlemsstat, ved at anmode den pågældende medlemsstat om at yde sine årlige bidrag inden for én bestemt firemåneders periode. Sådanne ordninger bør omfatte muligheden for, at medlemsstaterne kan opfylde deres forpligtelser vedrørende indsættelsesperioder ved hjælp af ikkefortløbende tidsrum. Med hensyn til kortvarig indsættelse fra det stående korps bør medlemsstaterne også kunne opfylde deres forpligtelser vedrørende kortvarig indsættelse på en kumulativ måde ved at indsætte mere personale i kortere perioder eller ved at indsætte de individuelle medarbejdere i mere end fire måneder i overensstemmelse med den planlægning, der er aftalt gennem årlige bilaterale forhandlinger.

(63) Agenturet bør på et så tidligt stadium som muligt, og uden at det berører den rettidige indgåelse af den operationelle plan for operationer til søs, give de deltagende medlemsstater specifikke oplysninger om den relevante jurisdiktion og gældende ret, navnlig om beføjelserne tillagt skibes og luftfartøjers kaptajner, betingelserne for magtanvendelse og brugen af restriktive eller frihedsberøvende foranstaltninger.

(64) Den langsigtede udvikling af de menneskelige ressourcer, der skal sikre medlemsstaternes bidrag til det stående korps, bør understøttes af et system for finansiel støtte. Med dette for øje er det hensigtsmæssigt at bemyndige agenturet til at tildele tilskud til medlemsstaterne uden indkaldelse af forslag under finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger, forudsat betingelserne fastsat i Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([11]) opfyldes. Den finansielle støtte bør give medlemsstaterne mulighed for at ansætte og uddanne yderligere personale, således at de opnår den nødvendige fleksibilitet til at leve op til det obligatoriske bidrag til det stående korps. Systemet for finansiel støtte bør tage hensyn til den tid, der er nødvendig for rekruttering og uddannelse, og det bør derfor være baseret på n + 2-reglen. Det særlige finansieringssystem bør ramme den rette balance mellem risikoen for uregelmæssigheder og svig og omkostninger ved kontrol. I nærværende forordning fastsættes de væsentlige betingelser, der udløser den finansielle støtte, nemlig ansættelse og uddannelse af det tilstrækkelige antal grænsevagter eller andre specialister svarende til antallet af medarbejdere, der udstationeres til agenturet for en lang periode, eller den reelle indsættelse af medarbejdere i forbindelse med agenturets operationelle aktiviteter for en fortløbende eller ikkefortløbende periode på mindst fire måneder eller på en pro rata-basis for indsættelser i en fortløbende eller ikkefortløbende periode på mindre end fire måneder. I lyset af manglen på relevante og sammenlignelige data om de faktiske omkostninger i medlemsstaterne vil udviklingen af en omkostningsbaseret finansieringsordning være unødigt kompleks og ikke imødekomme behovet for en enkel, hurtig, virkningsfuld og effektiv finansieringsordning. Med henblik på at fastsætte omfanget af en sådan finansiering til forskellige medlemsstater er det hensigtsmæssigt som referencebeløb at anvende årslønnen for en kontraktansat i EU-institutionerne i ansættelsesgruppe III, lønklasse 8, løntrin 1, justeret med en korrektionskoefficient for hver medlemsstat i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og i ligebehandlingens ånd. Ved gennemførelsen af sådan finansiel støtte bør agenturet og medlemsstaterne sikre, at principperne om samfinansiering og ingen dobbeltfinansiering overholdes.

(65) Der bør for at afbøde den mulige indvirkning på nationale tjenester, som vedrører rekrutteringen af vedtægtsomfattet personale til det stående korps, ydes støtte til medlemsstaternes relevante offentlige myndigheder til at dække uddannelsesinvesteringer til nyt personale, der erstatter sådant fratrædende personale.

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

(66) Med henblik på indsættelsen af det stående korps på tredjelandes område bør agenturet udvikle kapacitet til dens egen kommando- og kontrolstrukturer samt en procedure til at sikre, at holdmedlemmerne kan drages civil- og strafferetligt til ansvar.

(67) For at muliggøre en effektiv indsættelse af det stående korps fra og med 1. januar 2021 bør visse afgørelser og gennemførelsesforanstaltninger træffes og iværksættes så hurtigt som muligt. Derfor bør agenturet sammen med medlemsstaterne og Kommissionen deltage i forberedelsen af sådanne gennemførelsesforanstaltninger og afgørelser, der skal vedtages af bestyrelsen. En sådan forberedende proces bør omfatte relevant ansættelse foretaget af agenturet og medlemsstaterne som omhandlet i denne forordning.

(68) For at sikre kontinuiteten af støtten til de operationelle aktiviteter, som agenturet tilrettelægger, bør alle indsættelser, herunder under udrykningsstyrken, der skal foretages senest den 31. december 2020, planlægges og gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/1624 og i overensstemmelse med de årlige bilaterale forhandlinger, der gennemføres i 2019. Til dette formål bør nævnte forordnings relevante bestemmelser først ophæves med virkning fra den 1. januar 2021.

(69) Agenturets arbejdsstyrke bør bestå af personale, der udfører de opgaver, der er forbeholdt agenturet, enten i agenturets hjemsted eller som en del af det stående korps. Det stående korps' vedtægtsomfattede personale bør primært blive indsat som holdmedlemmer. Kun et begrænset og klart defineret antal af det vedtægtsomfattede personale bør kunne ansættes til at varetage støttefunktioner med henblik på oprettelsen af det stående korps, navnlig i hjemstedet.

(70) For at afhjælpe de vedvarende mangler ved den frivillige samling af teknisk udstyr fra medlemsstaterne, navnlig med hensyn til store aktiver, bør agenturet råde over sit eget nødvendige udstyr, som kan indsættes i fælles operationer eller hurtige grænseindsatser eller andre operationelle aktiviteter. Disse aktiver bør godkendes af medlemsstaterne som værende indsat i statslig tjeneste. Selv om agenturet retligt har kunnet erhverve eller lease sit eget tekniske udstyr siden 2011, har denne mulighed været betydeligt hæmmet af manglen på budgetmidler.

(71) Derfor har Kommissionen med henblik på at matche det ambitionsniveau, der ligger til grund for oprettelsen af det stående korps, i den flerårige finansielle ramme for perioden 2021-2027 afsat en betydelig finansieringsramme, der skal gøre det muligt for agenturet at erhverve, vedligeholde og operere de nødvendige aktiver til brug i luften, til søs og på jorden svarende til sine operationelle behov. Selv om erhvervelsen af de nødvendige aktiver kan være en langvarig proces, navnlig hvad angår store aktiver, bør agenturets eget udstyr i sidste ende blive rygraden i de operationelle indsættelser, hvor der under ekstraordinære omstændigheder kan indkaldes supplerende bidrag fra medlemsstaterne. Agenturets udstyr bør i vid udstrækning betjenes af agenturets tekniske mandskab, der indgår i det stående korps. For at sikre, at de foreslåede finansielle midler anvendes effektivt, bør erhvervelsen af de nødvendige aktiver baseres på en flerårig strategi, som bestyrelsen fastlægger så tidligt som muligt. Det er nødvendigt, at agenturets bæredygtighed sikres ved hjælp af fremtidige flerårige finansielle rammer, og at der opretholdes en omfattende integreret europæisk grænseforvaltning.

(72) Agenturet og medlemsstaterne bør ved gennemførelsen af denne forordning gøre bedst mulig brug af den eksisterende kapacitet med hensyn til menneskelige ressourcer og teknisk udstyr både på EU-plan og nationalt plan.

(73) Den langsigtede udvikling af ny kapacitet i den europæiske grænse- og kystvagt bør koordineres mellem medlemsstaterne og agenturet i overensstemmelse med den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning under hensyntagen til visse processers lange varighed. Dette omfatter ansættelse og uddannelse af nye grænsevagter, som i løbet af deres karriere kan arbejde både i medlemsstaterne og som en del af det stående korps, erhvervelse, vedligeholdelse og bortskaffelse af udstyr, for hvilket der bør tilstræbes interoperabilitet og stordriftsfordele, og udvikling af nyt udstyr og tilhørende teknologier, herunder gennem forskning.

(74) Med kapacitetskøreplanen bør medlemsstaternes kapacitetsudviklingsplaner og den flerårige planlægning af agenturets ressourcer tilnærmes indbyrdes for at optimere langsigtede investeringer for at beskytte de ydre grænser bedst muligt.

(75) Under hensyntagen til agenturets udvidede mandat, oprettelsen af det stående korps og dets styrkede tilstedeværelse i marken ved de ydre grænser og dets øgede engagement på tilbagesendelsesområdet bør det være muligt for agenturet at etablere lokalkontorer i nærheden af dets væsentlige operationelle aktiviteter, så længe disse aktiviteter varer, til at fungere som forbindelsesled mellem agenturet og værtsmedlemsstaten, varetage koordinerings-, logistik- og støttefunktioner og lette samarbejdet mellem agenturet og værtsmedlemsstaten.

(76) I betragtning af, at samarbejde mellem agenturer er en del af integreret europæisk grænseforvaltning, bør agenturet arbejde tæt sammen med alle relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, navnlig med Europol og EASO. Et sådant samarbejde bør finde sted på hjemstedsniveau, i indsatsområderne og, hvor relevant, på lokalkontorniveau.

(77) Agenturet og medlemsstaterne, navnlig deres uddannelsescentre, bør samarbejde tæt om uddannelse af det stående korps, samtidig med at det sikres, at uddannelsesprogrammerne er harmoniserede og fremmer de fælles værdier, der er nedfældet i traktaterne. Agenturet bør med bestyrelsens forudgående godkendelse kunne oprette et uddannelsescenter under agenturet for yderligere at lette inkludering af en fælles europæisk kultur i den tilbudte uddannelse.

(78) Agenturet bør videreudvikle fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer og fyldestgørende uddannelsesredskaber for grænseforvaltning og tilbagesendelse, herunder specifik uddannelse om beskyttelse af sårbare personer, herunder børn. Det bør også tilbyde videreuddannelseskurser og seminarer vedrørende integrerede grænseforvaltningsopgaver, herunder for medarbejdere i de kompetente nationale organer. Agenturet bør sørge for specialiseret uddannelse til medlemmerne af det stående korps af relevans for deres opgaver og beføjelser. Dette bør omfatte uddannelse i relevant EU-ret og folkeret og i grundlæggende rettigheder. Agenturet bør have beføjelse til at tilrettelægge uddannelsesaktiviteter i samarbejde med medlemsstaterne og tredjelande på deres områder.

(79) Tilbagesendelsen af tredjelandsstatsborgere, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl i medlemsstaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF ([12]), er et væsentligt element i den omfattende indsats for at bekæmpe ulovlig indvandring og udgør et vigtigt spørgsmål af væsentlig samfundsmæssig interesse.

(80) Agenturet bør optrappe sin bistand til medlemsstaterne i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med forbehold af Unionens tilbagesendelsespolitik og under overholdelse af direktiv 2008/115/EF. Agenturet bør navnlig koordinere og tilrettelægge tilbagesendelsesoperationer fra en eller flere medlemsstater og tilrettelægge og gennemføre tilbagesendelsesindsatser for at styrke tilbagesendelsessystemerne i de medlemsstater, der har brug for øget teknisk og operativ bistand for at opfylde deres forpligtelse til at sende tredjelandsstatsborgere tilbage i overensstemmelse med nævnte direktiv.

(81) Agenturet bør under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, og uden at det berører medlemsstaternes ansvar for at træffe afgørelser om tilbagesendelse, yde medlemsstaterne teknisk og operativ bistand i forbindelse med tilbagesendelsesprocessen, herunder for så vidt angår identifikationen af tredjelandsstatsborgere og medlemsstaternes øvrige aktiviteter forud for tilbagesendelse og i relation til selve tilbagesendelsen. Agenturet bør desuden i samarbejde med myndighederne i de relevante tredjelande bistå medlemsstaterne i erhvervelsen af rejsedokumenter med henblik på tilbagesendelse.

(82) Agenturet bør, med forbehold for enighed herom med den berørte medlemsstat, tillade Den Europæiske Komité til Forebyggelse af Tortur og Umenneskelig eller Vanærende Behandling eller Straf under Europarådet at aflægge besøg, hvor den udfører tilbagesendelsesoperationer, inden for rammerne af den overvågningsmekanisme, der er oprettet af Europarådets medlemmer i henhold til konventionen til Forebyggelse af Tortur og Umenneskelig eller Vanærende Behandling eller Straf.

(83) Bistand til medlemsstaternes gennemførelse af tilbagesendelsesprocedurer bør omfatte tilvejebringelse af praktiske oplysninger om tredjelande, hvortil der sker tilbagesendelse, der er relevante for gennemførelsen af denne forordning, såsom kontaktoplysninger og andre logistiske oplysninger, der er nødvendige for en smidig og værdig gennemførelse af tilbagesendelsesoperationer. Bistanden bør også omfatte drift og vedligeholdelse af en platform for udveksling af de data og oplysninger, som er nødvendige for, at agenturet kan yde teknisk og operativ bistand i henhold til denne forordning. Platformen bør have en kommunikationsinfrastruktur, der muliggør automatiseret overførsel af statistiske data fra medlemsstaternes systemer til forvaltning af tilbagesendelse.

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

(84) En eventuel ordning mellem en medlemsstat og et tredjeland fritager ikke agenturet eller medlemsstaterne fra deres forpligtelser eller ansvar i henhold til EU-retten eller folkeretten, navnlig for så vidt angår overholdelsen af princippet om nonrefoulement og forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling.

(85) Medlemsstaterne bør kunne samarbejde på det operationelle plan med andre medlemsstater eller tredjelande ved de ydre grænser, herunder for så vidt angår militæroperationer med et retshåndhævelsesformål, i det omfang at dette samarbejde er foreneligt med agenturets tiltag.

(86) Agenturet bør forbedre udvekslingen af oplysninger og samarbejdet med andre EU-organer, -kontorer og -agenturer såsom Europol, EASO, EMSA, EU-Satellitcentret, EASA og netadministratoren for EATMN for bedst muligt at gøre brug af oplysninger, kapacitet og systemer, der allerede står til rådighed på europæisk plan, såsom Copernicus, Unionens jordobservations- og jordovervågningsprogram.

(87) Samarbejde med tredjelande er et vigtigt element i en integreret europæisk grænseforvaltning. Det bør tjene til at fremme europæiske grænseforvaltnings- og tilbagesendelsesstandarder, udveksle oplysninger og risikoanalyse og lette gennemførelsen af tilbagesendelser med henblik på at øge deres effektivitet og støtte tredjelande på grænseforvaltnings- og migrationsområdet, herunder gennem indsættelse af det stående korps, hvor en sådan støtte er påkrævet for at beskytte de ydre grænser og sikre en effektiv forvaltning af Unionens migrationspolitik.

(88) Hvor Kommissionen henstiller, at Rådet bemyndiger den til at forhandle en statusaftale med et tredjeland, bør Kommissionen vurdere situationen for de grundlæggende rettigheder vedrørende de områder, der er omfattet af statusaftalen, i det pågældende tredjeland og underrette Europa-Parlamentet herom.

(89) Samarbejdet med tredjelande bør finde sted inden for rammerne af Unionens optræden udadtil og i tråd med principperne og målene fastsat i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Kommissionen bør sikre overensstemmelse mellem integreret europæisk grænseforvaltning og andre EU-politikker vedrørende Unionens optræden udadtil og navnlig den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Kommissionen bør bistås af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik. Et sådant samarbejde bør navnlig finde sted med hensyn til agenturets aktiviteter på tredjelandes område eller ved inddragelse af tredjelandes embedsmænd på områder såsom risikoanalyse, planlægning og gennemførelse af operationer, uddannelse, informationsudveksling og samarbejde.

(90) For at sikre, at oplysningerne i Eurosur er så fuldstændige og ajourførte som muligt, navnlig med hensyn til situationen i tredjelande, bør agenturet samarbejde med tredjelandsmyndigheder enten inden for rammerne af bilaterale og multilaterale aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande, herunder regionale netværk, eller gennem samarbejdsordninger indgået mellem agenturet og de relevante tredjelandsmyndigheder. Med henblik herpå bør Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og EU-delegationer og -kontorer levere alle oplysninger, der kan være relevante for Eurosur.

(91) Denne forordning indeholder bestemmelser om samarbejde med tredjelande, fordi velstruktureret og permanent udveksling af oplysninger og samarbejde med sådanne lande, herunder, men ikke begrænset til tilgrænsende tredjelande, er nøglefaktorer for at nå målene for integreret europæisk grænseforvaltning. Det er afgørende, at enhver udveksling af oplysninger og ethvert samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande finder sted i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder.

(92) Bistanden til tredjelande bør supplere agenturets støtte til medlemsstaterne i anvendelsen af EU-foranstaltninger vedrørende gennemførelsen af integreret europæisk grænseforvaltning.

(93) Det bør være muligt for bilaterale og multilaterale aftaler, som medlemsstaterne indgår med tredjelande på de områder, der er omfattet af integreret europæisk grænseforvaltning, at indeholde sikkerhedsfølsomme oplysninger. Hvor sådanne oplysninger meddeles til Kommissionen, bør de behandles af Kommissionen i overensstemmelse med de gældende sikkerhedsregler.

(94) Med henblik på at nå frem til et fyldestgørende situationsbillede og en fyldestgørende risikoanalyse, der omfatter området før grænsen, bør agenturet og de nationale koordinationscentre indsamle oplysninger og koordinere med de indvandringsforbindelsesofficerer, der er udsendt til tredjelande af medlemsstaterne, Kommissionen, agenturet eller andre EU-organer, -kontorer og -agenturer.

(95) Systemet for falske og ægte dokumenter online (»FADO-systemet«) blev oprettet ved Rådets fælles aktion 98/700/RIA ([13]) inden for Generalsekretariatet for Rådet, således at medlemsstaternes myndigheder har adgang til oplysninger om de nye forfalskningsmetoder, der er blevet opdaget, og om nye ægte dokumenter, der er i omløb.

(96) Rådet anførte i sine konklusioner af 27. marts 2017, at forvaltningen af FADO-systemet er forældet, og at der er behov for at ændre dets retsgrundlag for fortsat at opfylde kravene i politikkerne for retlige og indre anliggender. Rådet konstaterede også, at der i den forbindelse kan opnås synergier ved at udnytte agenturets ekspertise på området dokumentfalsk og det arbejde, som agenturet allerede har udført på dette område. Det er derfor hensigten, at agenturet overtager administrationen og den operationelle og tekniske forvaltning af FADO-systemet fra Generalsekretariatet for Rådet, så snart Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget den relevante retsakt vedrørende FADO-systemet som erstatning for fælles aktion 98/700/RIA.

(97) Inden vedtagelsen af den relevante retsakt om FADO-systemet er det ønskværdigt at sikre, at FADO-systemet er fuldt operationelt, indtil overførslen reelt er gennemført, og de eksisterende data er overført til det nye system. Ejerskabet til de eksisterende data ville derefter blive overdraget til agenturet.

(98) Enhver behandling af personoplysninger i agenturet inden for rammerne af denne forordning bør foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ([14]).

(99) Medlemsstaternes behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning bør foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ([15]) eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ([16]), alt efter hvad der er relevant.

(100) I forbindelse med tilbagesendelse er tredjelandsstatsborgere ofte ikke i besiddelse af identifikationsdokumenter og samarbejder ikke for så vidt angår at fastslå deres identitet ved at tilbageholde oplysninger eller at give forkerte personoplysninger. I betragtning af det særlige politikbehov for formålstjenlige tilbagesendelsesprocedurer har agenturet brug for at kunne begrænse visse af de registreredes rettigheder for at forhindre misbrug af sådanne rettigheder i at hindre en korrekt gennemførelse af tilbagesendelsesprocedurerne og en vellykket fuldbyrdelse af medlemsstaternes afgørelser om tilbagesendelse eller hindre agenturet i at udføre sine opgaver effektivt. Navnlig kunne udøvelsen af retten til begrænsning af behandlingen betydeligt forsinke og hindre udførelsen af tilbagesendelsesoperationer. Endvidere kunne tredjelandsstatsborgerens ret til indsigt i nogle tilfælde bringe en tilbagesendelsesoperation i fare ved at øge risikoen for, at tredjelandsstatsborgeren forsvinder, hvis tredjelandsstatsborgeren bliver bekendt med, at agenturet behandler vedkommendes oplysninger i forbindelse med en planlagt tilbagesendelsesoperation. Retten til berigtigelse kunne øge risikoen for, at den pågældende tredjelandsstatsborger vil vildlede myndighederne ved at afgive ukorrekte oplysninger. For at gøre det muligt for agenturet at begrænse visse af de registreredes rettigheder bør det kunne vedtage interne regler om sådanne begrænsninger.

([13]) Fælles aktion 98/700/RIA af 3. december 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om oprettelse af et europæisk system for lagring og overførsel af billeder (FADO) (EFT L 333 af 9.12.1998, s. 4).

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

(101) For at kunne udføre sine opgaver korrekt på tilbagesendelsesområdet, herunder ved at bistå medlemsstaterne ved den korrekte gennemførelse af tilbagesendelsesprocedurer og den vellykkede fuldbyrdelse af afgørelser om tilbagesendelse, samt for at lette tilbagesendelsesoperationer, kunne agenturet have behov for at overføre personoplysninger om personer i udsendelsesposition til tredjelande. De tredjelande, hvortil der sker tilbagesendelse, er ofte ikke omfattet af afgørelser om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, som er vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 45 i forordning (EU) 2016/679 eller artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680, og de har ofte ikke indgået eller har ikke til hensigt at indgå en tilbagetagelsesaftale med Unionen eller på anden vis fastsætte tilstrækkelige garantier som omhandlet i artikel 48 i forordning (EU) 2018/1725 eller i de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 37 i direktiv (EU) 2016/680. På trods af Unionens omfattende bestræbelser på at samarbejde med de vigtigste oprindelseslande for tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, er det imidlertid ikke altid muligt at sikre, at sådanne tredjelande systematisk efterlever forpligtelsen i henhold til folkeretten til at tage deres egne statsborgere tilbage. Tilbagetagelsesaftaler, som er indgået eller er ved at blive forhandlet på plads af Unionen eller medlemsstaterne, og som indeholder passende garantier for personoplysninger, omfatter et begrænset antal af sådanne tredjelande. Hvor der endnu ikke findes sådanne aftaler, bør agenturet overføre personoplysninger med henblik på at lette Unionens tilbagesendelsesoperationer, forudsat betingelserne fastsat i artikel 50, stk. 1, litra d), i forordning (EU) 2018/1725 er opfyldt.

(102) Enhver overførsel af personoplysninger fra medlemsstaterne til tredjelande bør foretages i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680, alt efter hvad der er relevant. Hvor der ikke findes tilbagetagelsesaftaler, og som en undtagelse fra kravet om, at afgørelser om tilstrækkelighed skal være vedtaget eller fornødne garantier skal være stillet, bør det være muligt for medlemsstater at overføre personoplysninger til tredjelandsmyndigheder med henblik på gennemførelse af Unionens tilbagesendelsespolitik. Det bør være muligt at anvende undtagelsen for de særlige situationer, der fremgår af artikel 49 i forordning (EU) 2016/679 og artikel 38 i direktiv (EU) 2016/680, alt efter hvad der er relevant, på de betingelser, der er fastsat i disse artikler.

(103) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og principper, som anerkendes i artikel 2 og 6 i TEU og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«), særlig respekten for den menneskelige værdighed, retten til livet, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, forbuddet mod menneskehandel, retten til frihed og sikkerhed, retten til beskyttelse af personoplysninger, retten til aktindsigt, asylretten og retten til beskyttelse mod udsendelse og udvisning, nonrefoulement, ikkeforskelsbehandling og børns rettigheder.

(104) Denne forordning bør etablere en klagemekanisme for agenturet i samarbejde med den ansvarlige for grundlæggende rettigheder for at sikre respekten for de grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle agenturets aktiviteter. Det bør være en administrativ mekanisme, hvor den ansvarlige for grundlæggende rettigheder bør være ansvarlig for behandlingen af de klager, agenturet modtager i overensstemmelse med retten til god forvaltning. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder bør kontrollere, hvorvidt en klage kan behandles, registrere sådanne klager, sende alle registrerede klager til den administrerende direktør, sende klager vedrørende holdmedlemmer til oprindelsesmedlemsstaten og registrere agenturets eller medlemsstatens opfølgning heraf. Mekanismen bør være effektiv og sikre behørig opfølgning på klager. Klagemekanismen bør ikke berøre adgangen til administrative og judicielle retsmidler og udgør ikke en betingelse for at kunne anvende disse retsmidler. Det er medlemsstaterne, der bør gennemføre strafferetlige efterforskninger. Agenturets årsberetning bør med henblik på at øge gennemsigtighed og ansvarlighed omfatte oplysninger om klagemekanismen. Navnlig bør beretningen omfatte angivelse af antallet af klager, agenturet har modtaget, typer af overtrædelse af de grundlæggende rettigheder, de pågældende operationer og så vidt muligt de opfølgende foranstaltninger, som agenturet og medlemsstaterne har truffet. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder bør have adgang til alle oplysninger om overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i relation til alle agenturets aktiviteter. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder bør tildeles de ressourcer og det personale, der er nødvendigt for, at vedkommende effektivt kan udføre alle vedkommendes opgaver i overensstemmelse med denne forordning. Det personale, der stilles til rådighed for den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, bør have de færdigheder og den anciennitet, der svarer til udvidelsen af agenturets aktiviteter og beføjelser.

(105) Agenturet bør være uafhængigt, hvad angår tekniske og operationelle forhold, og have retlig, administrativ og finansiel selvstændighed. Med henblik herpå er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at det er et EU-organ, der har status som juridisk person, og som udøver de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges det ved denne forordning.

(106) Kommissionen og medlemsstaterne bør være repræsenteret i en bestyrelse, så de kan føre tilsyn med agenturet. Bestyrelsen bør om muligt bestå af de operationelle chefer for de nationale tjenester, som har ansvaret for grænseforvaltningen, eller deres repræsentanter. De parter, der er repræsenteret i bestyrelsen, bør bestræbe sig på at begrænse udskiftningen af deres repræsentanter med henblik på at sikre kontinuiteten i bestyrelsens

arbejde. Bestyrelsen bør overlades de nødvendige beføjelser til at fastlægge agenturets budget, kontrollere dets gennemførelse, vedtage passende finansielle regler, fastlægge gennemsigtige arbejdsprocedurer for agenturets beslutningstagning og udpege den administrerende direktør og tre viceadministrerende direktører, som hver især bør tildeles et ansvar inden for et bestemt kompetenceområde i agenturet såsom forvaltning af det stående korps, tilsyn med agenturets opgaver med hensyn til tilbagesendelse eller forvaltning af agenturets deltagelsen i store IT-systemer. Agenturet bør forvaltes og drives under hensyntagen til principperne i den fælles tilgang til decentrale EU-agenturer, som Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vedtog den 19. juli 2012.

(107) I betragtning af Europa-Parlamentets inddragelse i de anliggender, der er omfattet af denne forordning, bør formanden for bestyrelsen kunne indbyde en ekspert fra Europa-Parlamentet til at deltage i bestyrelsens møder.

(108) Bestyrelsen bør hver år udarbejde et samlet programmeringsdokument. Ved udarbejdelsen af dette dokument bør bestyrelsen tage henstillingerne fra den interinstitutionelle arbejdsgruppe om decentrale agenturers ressourcer i betragtning.

(109) For at sikre agenturets selvstændighed bør det råde over et selvstændigt budget, hvor indtægterne hovedsageligt kommer fra et bidrag fra Unionen. Agenturets budget bør udarbejdes i overensstemmelse med principperne om resultatbaseret budgetlægning og under hensyntagen til agenturets målsætninger og de forventede resultater af dets opgaver. Unionens budgetprocedure bør gælde for så vidt angår Unionens bidrag og enhver anden støtte, som ydes over Unionens almindelige budget. Revisionen af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten. I ekstraordinære situationer, hvor det disponible budget anses for at være utilstrækkeligt, og budgetproceduren ikke tillader en tilstrækkelig reaktion på hastigt udviklende situationer, bør agenturet have mulighed for at modtage tilskud fra Unionens fonde for at udføre sine opgaver.

(110) Den administrerende direktør bør i sin egenskab af anvisningsberettiget regelmæssigt vurdere de finansielle risici i forbindelse med agenturets aktiviteter og træffe de nødvendige afbødende foranstaltninger i overensstemmelse med den finansielle ramme, der gælder for agenturet, og underrette bestyrelsen herom.

(111) Agenturet forventes at blive stillet over for store udfordringer i de kommende år for så vidt angår opfyldelsen af ekstraordinære behov for at ansætte og fastholde kvalificeret personale fra det bredest mulige geografiske grundlag.

(112) I det fælles ansvars ånd bør agenturet kræve, at det personale, det beskæftiger, navnlig det stående korps' vedtægtsomfattede personale, herunder vedtægtsomfattet personale, der indsættes til at varetage operationelle aktiviteter, har samme niveau af uddannelse, særlig ekspertise og professionalisme som det personale, der er udstationeret eller ansat af medlemsstaterne. Agenturet bør derfor gennemgå og evaluere, hvorvidt dets vedtægtsomfattede personale udviser behørig adfærd ved udførelsen af operationelle aktiviteter på grænsekontrol- og tilbagesendelsesområdet.

(113) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ([17]) bør finde anvendelse uden begrænsninger på agenturet, som bør tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ([18]).

(114) Den Europæiske Anklagemyndighed bør i henhold til Rådets forordning (EU) 2017/1939 ([19]) kunne efterforske og retsforfølge svig og andre strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ([20]).

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

([18]) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

([19]) Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

(115) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ([21]) bør finde anvendelse på agenturet. Agenturet bør iagttage den videst mulige gennemsigtighed angående dets aktiviteter uden at bringe indfrielsen af målet med dets operationer i fare. Det bør offentliggøre oplysninger om alle sine aktiviteter. Det bør endvidere sikre, at offentligheden og alle interesserede parter hurtigt får information om dets arbejde.

(116) Agenturet bør også aflægge rapport om dets aktiviteter for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i videst muligt omfang.

(117) Kommissionen bør foretage en evaluering af denne forordning. Denne evaluering bør bl.a. vurdere agenturets tiltrækningskraft som arbejdsgiver i forbindelse med ansættelse af vedtægtsomfattet personale med henblik på at sikre kandidaternes kvalitet og geografisk balance.

(118) De ydre grænser, der henvises til i nærværende forordning, er dem, for hvilke bestemmelserne i afsnit II i forordning (EU) 2016/399 finder anvendelse, hvilket omfatter Schengenmedlemsstaternes ydre grænser i overensstemmelse med protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

(119) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([22]).

(120) Målene for denne forordning, nemlig udviklingen og gennemførelsen af et system for integreret forvaltning af de ydre grænser for at sikre, at Schengenområdet fungerer efter hensigten, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne uden koordinering, men kan på grund af fraværet af kontrol af de indre grænser, de betydelige migrationsudfordringer ved de ydre grænser, behovet for effektivt at overvåge passagen af disse grænser og behovet for at bidrage til et højt sikkerhedsniveau internt i Unionen, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(121) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([23]), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ([24]). Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om vilkårene for disse staters deltagelse i Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved de Ydre Grænser ([25]) indeholder reglerne for disse landes deltagelse i agenturets arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale.

(122) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([26]), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ([27]).

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

([23]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

([24]) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

([25]) EUT L 188 af 20.7.2007, s. 19.

([26]) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

([27]) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

(123) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([28]), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ([29]).

(124) Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om vilkårene for disse staters deltagelse i Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser ([30]) indeholder reglerne for disse landes deltagelse i agenturets arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale.

(125) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

(126) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF ([31]); Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(127) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ([32]); Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(128) Agenturet bør fremme tilrettelæggelsen af specifikke aktiviteter, hvor medlemsstaterne kan udnytte den ekspertise og de faciliteter, som Irland og Det Forenede Kongerige måtte være parate til at tilbyde, på vilkår, der skal fastsættes af bestyrelsen i hvert enkelt tilfælde. Repræsentanter for Irland kan med henblik herpå indbydes til bestyrelsesmøder, så de i fuldt omfang kan deltage i drøftelserne vedrørende forberedelsen af sådanne specifikke aktiviteter. Repræsentanter for Det Forenede Kongerige kan indbydes til at deltage i bestyrelsesmøder indtil den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i medfør af artikel 50, stk. 3, i TEU.

(129) Selv om Det Forenede Kongerige ikke deltager i denne forordning, har det fået indrømmet mulighed for at samarbejde med den europæiske grænse- og kystvagt på baggrund af sin status som en medlemsstat. I lyset af Det Forenede Kongeriges afgivelse af meddelelsen om dets beslutning om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i TEU, bør ærlige ordninger for det operationelle samarbejde med Det Forenede Kongerige på grundlag af denne forordning, finde anvendelse, indtil traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU, eller forudsat at en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med artikel 50 i TEU, der regulerer sådanne særlige arrangementer, er trådt i kraft.

(130) Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige er uenige om markeringen af Gibraltars grænser.

(131) Suspenderingen af anvendelsen af denne forordning på Gibraltars grænser indebærer ingen ændringer for så vidt angår de berørte staters holdninger.

([28]) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

([29]) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

([30]) EUT L 243 af 16.9.2010, s. 4.

([31]) Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

([32]) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

(132) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt den 7. november 2018 i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ([33]) og afgav en udtalelse den 30. november 2018.

(133) Denne forordning har til formål at ændre og udvide bestemmelserne i forordning (EU) 2016/1624 og (EF) nr. 1052/2013. Da de ændringer, der skal foretages, er væsentlige både med hensyn til antal og art, bør disse retsakter af klarhedshensyn ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

DEN EUROPÆISKE GRÆNSE- OG KYSTVAGT

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning oprettes der en europæisk grænse- og kystvagt for at sikre integreret europæisk grænseforvaltning af de ydre grænser med henblik på at forvalte disse grænser effektivt i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og for at øge effektiviteten af Unionens tilbagesendelsespolitik.

Denne forordning vedrører de migrationsudfordringer og potentielle fremtidige udfordringer og trusler ved de ydre grænser Den sikrer et højt internt sikkerhedsniveau i Unionen under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, samtidig med at den værner om den frie bevægelighed for personer i Unionen. Den bidrager til afsløring, forebyggelse og bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet ved de ydre grænser.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »ydre grænser«: ydre grænser som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2016/399

2) »grænseovergangssted«: grænseovergangssted som defineret i artikel 2, nr. 8), i forordning (EU) 2016/399

3) »grænsekontrol«: grænsekontrol som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EU) 2016/399

4) »ind- og udrejsekontrol«: ind- og udrejsekontrol som defineret i artikel 2, nr. 11), i forordning (EU) 2016/399

5) »grænseovervågning«: grænseovervågning som defineret i artikel 2, nr. 12), i forordning (EU) 2016/399

6) »overvågning af luftgrænserne«: overvågning af enhver flyvning med et bemandet eller ubemandet luftfartøj og dets passagerer eller last til eller fra medlemsstaternes område, som ikke er en intern flyvning som defineret i artikel 2, nr. 3), i forordning (EU) 2016/399

7) »situationsbevidsthed«: evnen til at overvåge, opdage, identificere, spore og forstå ulovlige grænseoverskridende aktiviteter for at finde saglige grunde til at træffe reaktionsforanstaltninger på grundlag af en kombination af nye oplysninger og eksisterende viden og for bedre at være i stand til at nedbringe antallet af migranter, der mister livet ved, langs med eller i nærheden af de ydre grænser

8) »reaktionskapacitet«: evnen til at gennemføre aktioner, der har til formål at imødegå ulovlige grænseoverskridende aktiviteter ved, langs med eller i nærheden af de ydre grænser, herunder midlerne og den nødvendige tidsplan til at reagere tilstrækkeligt

9) »Eurosur«: rammerne for informationsudveksling og samarbejde mellem medlemsstaterne og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

([33]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

10) »situationsbillede«: en samling af georefererede data og oplysninger i næsten realtid fra forskellige myndigheder, sensorer, platforme og andre kilder, som sendes via sikrede kommunikations- og informationskanaler, og som kan behandles og selektivt vises og deles med andre relevante myndigheder for at opnå situationsbevidsthed og understøtte reaktionskapaciteten ved, langs med og i nærheden af de ydre grænser og i området før grænsen

11) »afsnit af den ydre grænse«: hele eller dele af en medlemsstats ydre grænse som defineret i national ret eller fastsat af det nationale koordinationscenter eller en anden ansvarlig national myndighed

12) »grænseoverskridende kriminalitet«: enhver form for grov kriminalitet med en grænseoverskridende dimension, der begås eller forsøges begået ved, langs med eller i nærheden af de ydre grænser

13) »område før grænsen«: det geografiske område på den anden side af de ydre grænser, som er relevant for forvaltning af de ydre grænser gennem risikoanalyse og situationsbevidsthed

14) »hændelse«: en situation i tilknytning til ulovlig indvandring, grænseoverskridende kriminalitet eller en trussel mod migranters liv ved, langs med eller i nærheden af de ydre grænser

15) »vedtægtsomfattet personale«: personale ansat af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (»personalevedtægten«) og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen (»ansættelsesvilkårene«), der er fastlagt i Rådets forordning nr. 259/68 ([34])

16) »operationelt personale«: grænsevagter, ledsagere ved tilbagesendelse, tilbagesendelsesspecialister og andet relevant personale, der udgør den europæiske grænse- og kystvagts stående korps i henhold til de fire kategorier, der er defineret i artikel 54, stk. 1, og som fungerer som medlemmer af holdene med udøvende beføjelser, hvor dette er tilfældet, og det vedtægtsomfattede personale, der er ansvarligt for driften af den centrale enhed for det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), og som ikke kan indsættes som holdmedlemmer

17) »holdmedlem«: et medlem af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, der er indsat via grænseforvaltningshold, migrationsstyringsstøttehold og tilbagesendelseshold

18) »grænseforvaltningshold«: hold fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, som skal indsættes under fælles operationer ved de ydre grænser og hurtige grænseindsatser i medlemsstater og tredjelande

19) »migrationsstyringsstøttehold«: hold af eksperter, som yder teknisk og operationel forstærkning til medlemsstaterne, herunder i hotspotområder, og som består af operationelt personale, eksperter fra Den Europæiske Unions Asylstøttekontor (EASO) og Europol og, i relevant omfang, eksperter fra den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA), andre EU-organer, -kontorer og -agenturer og medlemsstaterne

20) »værtsmedlemsstat«: en medlemsstat, hvori en fælles operation eller en hurtig grænseindsats, en tilbagesendelsesoperation eller en tilbagesendelsesindsats finder sted, eller hvorfra den er indledt, eller hvori et migrationsstyringsstøttehold indsættes

21) »oprindelsesmedlemsstat«: den medlemsstat, hvorfra en medarbejder er indsat i eller udstationeret til den europæiske grænse- og kystvagts stående korps

22) »deltagende medlemsstat«: en medlemsstat, der deltager i en fælles operation, en hurtig grænseindsats, en tilbagesendelsesoperation, en tilbagesendelsesindsats eller i indsættelse af et migrationsstyringsstøttehold ved at stille den europæiske grænse- og kystvagts stående korps' tekniske udstyr eller personale til rådighed, samt en medlemsstat, der deltager i tilbagesendelsesoperationer eller tilbagesendelsesindsatser ved at stille teknisk udstyr eller personale til rådighed, men som ikke er en værtsmedlemsstat

([34]) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

23) »hotspotområde«: et område, der er oprettet efter anmodning af værtsmedlemsstaten, hvor værtsmedlemsstaten, Kommissionen, relevante EU-agenturer og deltagende medlemsstater samarbejder med henblik på at håndtere en eksisterende eller potentiel uforholdsmæssigt stor migrationsmæssig udfordring, der er kendetegnet ved en betydelig stigning i antallet af migranter, der ankommer ved de ydre grænser

24) »tilbagesendelse«: tilbagesendelse som defineret i artikel 3, nr. 3), i direktiv 2008/115/EF

25) »afgørelse om tilbagesendelse«: en administrativ eller retslig afgørelse eller retsakt, der fastslår eller erklærer, at en tredjelandsstatsborgers ophold er ulovligt, og som pålægger eller fastslår en forpligtelse for den pågældende til at vende tilbage, og som overholder direktiv 2008/115/EF

26) »person i udsendelsesposition«: en tredjelandsstatsborger med ulovligt ophold, der er omfattet af en retskraftig afgørelse om tilbagesendelse

27) »tilbagesendelsesoperation«: en operation, som organiseres eller koordineres af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og involverer teknisk og operationel forstærkning til en eller flere medlemsstater, hvorved personer i udsendelsesposition fra en eller flere medlemsstater sendes tilbage enten frivilligt eller ved tvang uanset transportmidlet

28) »tilbagesendelsesindsats«: aktivitet, hvorved Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning yder medlemsstater udvidet teknisk og operativ bistand i form af indsættelse af tilbagesendelseshold og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer

29) »tilbagesendelseshold«: hold fra den europæiske grænse- og kystvagts stående korps som skal indsættes under tilbagesendelsesoperationer, tilbagesendelsesindsatser i medlemsstater eller andre operationelle aktiviteter i forbindelse med gennemførelsen af tilbagesendelsesrelaterede opgaver

30) »indvandringsforbindelsesofficer«: indvandringsforbindelsesofficer som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1240 ([35]).

Artikel 3

Integreret europæisk grænseforvaltning

1. Integreret europæisk grænseforvaltning skal bestå af følgende:

a) grænsekontrol, herunder foranstaltninger for at lette lovlig grænsepassage og, hvor det er relevant: foranstaltninger vedrørende forebyggelse og afsløring af grænseoverskridende kriminalitet ved de ydre grænser, navnlig smugling af migranter, menneskehandel og terrorisme; samt mekanismer og procedurer for identifikation af sårbare personer og uledsagede mindreårige og for identifikation af personer, som har behov for international beskyttelse eller ønsker at ansøge om sådan beskyttelse, ydelse af information til sådanne personer og henvisningen af sådanne personer

b) eftersøgnings- og redningsoperationer for personer i havsnød, der indledes og udføres i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 656/2014 og med folkeretten, og som finder sted i situationer, der kan forekomme i forbindelse med grænseovervågningsoperationer til søs

c) analyse af risiciene for den interne sikkerhed og analyse af de trusler, der kan påvirke den måde, hvorpå de ydre grænser fungerer, eller sikkerheden ved disse

d) informationsudveksling og samarbejde mellem medlemsstaterne på de områder, der er omfattet af denne forordning, såvel som informationsudveksling og samarbejde mellem medlemsstaterne og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, herunder den støtte, der koordineres af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

e) interinstitutionelt samarbejde mellem hver medlemsstats nationale myndigheder, som er ansvarlige for grænsekontrol eller andre opgaver, der udføres ved grænsen, og mellem de myndigheder, der er ansvarlige for tilbagesendelse i hver medlemsstat, herunder regelmæssig udveksling af oplysninger gennem eksisterende værktøjer til udveksling af oplysninger, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, samarbejde med nationale organer med ansvar for beskyttelse af grundlæggende rettigheder

([35]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1240 af 20. juni 2019 om oprettelse af et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 88).

f) samarbejde mellem relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer på de områder, der er omfattet af denne forordning, herunder gennem regelmæssig udveksling af oplysninger

g) samarbejde med tredjelande på de områder, der er omfattet af denne forordning, med særlig fokus på tilgrænsende tredjelande og på de tredjelande, der via risikoanalyse er blevet identificeret som værende oprindelses- eller transitlande for ulovlig migration

h) tekniske og operationelle foranstaltninger inden for Schengenområdet, som vedrører grænsekontrol og sigter mod bedre at imødegå ulovlig indvandring og bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet

i) tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, der er genstand for afgørelser om tilbagesendelse truffet af en medlemsstat

j) brug af den nyeste teknologi, herunder store informationssystemer

k) en kvalitetskontrolmekanisme, navnlig Schengenevalueringsmekanismen, sårbarhedsvurderingen og mulige nationale mekanismer, der skal sikre gennemførelsen af EU-retten på grænseforvaltningsområdet

l) solidaritetsmekanismer, navnlig EU-finansieringsinstrumenter.

2. Grundlæggende rettigheder, uddannelse og oplæring samt forskning og innovation er overordnede komponenter i implementeringen af integreret europæisk grænseforvaltning.

Artikel 4

Den europæiske grænse- og kystvagt

Medlemsstaternes nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter, i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, nationale myndigheder med ansvar for tilbagesendelse, og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (»agenturet«) udgør den europæiske grænse- og kystvagt.

Artikel 5

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

1. Agenturet reguleres af denne forordning.

2. Agenturet omfatter den europæiske grænse- og kystvagts stående korps (det »stående korps«), der er omhandlet i artikel 54, med en kapacitet på op til 10 000 operationelle medarbejdere i overensstemmelse med bilag I.

3. For at sikre en sammenhængende integreret europæisk grænseforvaltning letter og effektiviserer agenturet anvendelsen af EU-foranstaltninger vedrørende forvaltningen af de ydre grænser, navnlig forordning (EU) 2016/399, og af EU-foranstaltninger vedrørende tilbagesendelse.

4. Agenturet bidrager til at sikre en vedvarende og ensartet anvendelse af EU-retten, herunder gældende EU-ret om grundlæggende rettigheder, navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«), ved alle ydre grænser. Dets bidrag omfatter udveksling af bedste praksis.

Artikel 6

Ansvarlighed

Agenturet er ansvarligt over for Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 7

Fælles ansvar

1. Den europæiske grænse- og kystvagt gennemfører integreret europæisk grænseforvaltning som et fælles ansvar mellem agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter, i det omfang de udfører overvågningsoperationer ved søgrænser og andre grænsekontrolopgaver. Medlemsstaterne bevarer det primære ansvar for forvaltningen af deres afsnit af de ydre grænser.

2. Agenturet yder teknisk og operativ bistand til gennemførelsen af foranstaltninger vedrørende tilbagesendelse som omhandlet i denne forordnings artikel 48 efter anmodning fra den berørte medlemsstat eller på sit eget initiativ og efter aftale med den berørte medlemsstat. Medlemsstaterne har fortsat alene ansvaret for at træffe afgørelser om tilbagesendelse og for at vedtage foranstaltningerne vedrørende frihedsberøvelse af personer i udsendelsesposition i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF.

3. Medlemsstaterne sikrer forvaltningen af deres ydre grænser og fuldbyrdelsen af afgørelser om tilbagesendelse, i tæt samarbejde med agenturet, i deres egen interesse og i alle medlemsstaternes fælles interesse under fuld overholdelse af EU-retten, herunder respekt for de grundlæggende rettigheder og i overensstemmelse med den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning, der er omhandlet i artikel 8.

4. Agenturet støtter anvendelsen af EU-foranstaltninger vedrørende forvaltningen af de ydre grænser og fuldbyrdelsen af afgørelser om tilbagesendelse ved at styrke, vurdere og koordinere medlemsstaternes tiltag og ved at yde teknisk og operativ bistand ved gennemførelsen af disse foranstaltninger og i spørgsmål vedrørende tilbagesendelse. Agenturet støtter ikke foranstaltninger og deltager ikke i aktiviteter, der vedrører kontrol af de indre grænser. Agenturet er fuldt ud ansvarligt for enhver afgørelse, det træffer, og for enhver aktivitet, som det i henhold til denne forordning er eneansvarligt for.

5. Medlemsstaterne kan samarbejde på operationelt plan med andre medlemsstater og med tredjelande, hvor et sådant samarbejde er foreneligt med agenturets opgaver. Medlemsstaterne afholder sig fra alle aktiviteter, der kunne skade agenturets virke eller opfyldelsen af dets mål. Medlemsstaterne rapporterer til agenturet om det operationelle samarbejde med andre medlemsstater eller med tredjelande ved de ydre grænser og på tilbagesendelsesområdet. Den administrerende direktør informerer bestyrelsen regelmæssigt og mindst en gang om året om sådanne forhold.

Artikel 8

Flerårig strategisk politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning

1. Kommissionen og den europæiske grænse- og kystvagt sikrer effektiviteten af den integrerede europæiske grænseforvaltning ved hjælp af en flerårig strategisk politikcyklus, der vedtages i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i stk. 4.

2. I den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning fastsættes det, hvordan udfordringerne på grænseforvaltnings- og tilbagesendelsesområdet skal tages op på en sammenhængende, integreret og systematisk måde. Heri fastlægges politikprioriteringerne, og der udstikkes strategiske retningslinjer for en periode på fem år for så vidt angår de komponenter, der er fastlagt i artikel 3.

3. Den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning består af fire faser som fastsat i stk. 4-7.

4. På grundlag af den strategiske risikoanalyse for integreret europæisk grænseforvaltning, der er omhandlet i artikel 29, stk. 2, udarbejder Kommissionen et politikdokument, der udvikler en flerårig strategisk politik for integreret europæisk grænseforvaltning. Kommissionen forelægger dette politikdokument for Europa-Parlamentet og Rådet til drøftelse. Efter denne drøftelse vedtager Kommissionen en meddelelse, der fastlægger den flerårige strategisk politik for integreret europæisk grænseforvaltning.

5. For at gennemføre den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning udformer agenturet ved bestyrelsens beslutning herom på grundlag af et forslag fra den administrerende direktør, der skal udarbejdes i tæt samarbejde med medlemsstaterne og Kommissionen, en teknisk og operationel strategi for integreret europæisk grænseforvaltning. Agenturet tager i begrundet omfang hensyn til den specifikke situation i medlemsstaterne, navnlig deres geografiske beliggenhed. Denne tekniske og operationelle strategi skal være i overensstemmelse med artikel 3 og den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning. Den skal fremme og støtte gennemførelsen af integreret europæisk grænseforvaltning i alle medlemsstaterne.

6. Med henblik på gennemførelsen af den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning fastlægger medlemsstaterne nationale strategier for integreret europæisk grænseforvaltning i tæt samarbejde mellem alle nationale myndigheder med ansvar for forvaltning af de ydre grænser og tilbagesendelse. Disse nationale strategier skal være i overensstemmelse med artikel 3, den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning og den tekniske og operationelle strategi.

7. Fire år efter vedtagelsen af den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning foretager Kommissionen en grundig evaluering af dens gennemførelse. Der skal tages hensyn til resultaterne af evalueringen ved udarbejdelsen af den følgende flerårige strategiske politikcyklus. Medlemsstaterne og agenturet giver Kommissionen de nødvendige oplysninger rettidigt med henblik på udarbejdelsen af den overordnede evaluering. Kommissionen forelægger resultaterne af denne evaluering for Europa-Parlamentet og Rådet.

8. Hvis situationen ved de ydre grænser eller på tilbagesendelsesområdet kræver en ændring af de politiske prioriteter, ændrer Kommissionen den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning eller de relevante dele heraf i overensstemmelse med proceduren i stk. 4.

Hvor Kommissionen ændrer den flerårige strategiske politik som anført i første afsnit, tilpasses de tekniske og operationelle strategier og de nationale strategier tilpasses om nødvendigt.

Artikel 9

Integreret planlægning

1. På grundlag af den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning fastlægger den europæiske grænse- og kystvagt en integreret planlægningsproces for grænseforvaltning og tilbagesendelse, herunder processer for operationel planlægning, beredskabsplanlægning og planlægning af kapacitetsudvikling. Denne integrerede planlægningsproces fastlægges i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, 3 og 4.

2. Medlemsstaterne og agenturet vedtager operationelle planer for grænseforvaltning og tilbagesendelse. Medlemsstaternes operationelle planer vedrørende grænseafsnit med højt og kritisk indvirkningsniveau skal koordineres med nabomedlemsstater og med agenturet med henblik på at gennemføre de nødvendige grænseoverskridende foranstaltninger og modtage støtte fra agenturet. For agenturets virksomhed anføres operationelle planlægningsprocesser for det følgende år i et bilag til det samlede programmeringsdokument, der er omhandlet i artikel 102. For hver specifik operationel aktivitet skal operationelle planlægningsprocesser fører til de operationelle planer, der er omhandlet i artikel 38 og artikel 74, stk. 3. De operationelle planer eller dele heraf kan, hvor det er hensigtsmæssigt, klassificeres i overensstemmelse med artikel 92.

3. Medlemsstaterne vedtager hver især en beredskabsplan for forvaltning af deres grænser og tilbagesendelse. I overensstemmelse med de nationale strategier for integreret grænseforvaltning skal beredskabsplanerne indeholde en beskrivelse af alle nødvendige foranstaltninger og ressourcer for mulig kapacitetsforstærkning, herunder logistik og støtte både på nationalt plan og fra agenturet.

Den del af beredskabsplanerne, der kræver yderligere støtte fra den europæiske grænse- og kystvagt, udarbejdes i fællesskab af de berørte medlemsstater og agenturet i tæt samarbejde med nabomedlemsstater.

4. Medlemsstaterne vedtager nationale kapacitetsudviklingsplaner for grænseforvaltning og tilbagesendelse i overensstemmelse med deres nationale strategi for integreret grænseforvaltning. I disse nationale kapacitetsudviklingsplaner beskrives udviklingen på mellemlang til lang sigt af den nationale grænseforvaltnings- og tilbagesendelseskapacitet.

Den nationale kapacitetsudviklingsplan skal omhandle udviklingen af hver komponent af den integrerede europæiske grænseforvaltning, navnlig rekrutterings- og uddannelsespolitikken for så vidt angå grænsevagter og tilbagesendelsesspecialister, erhvervelsen og vedligeholdelsen af udstyr, de nødvendige forsknings- og udviklingsaktiviteter og de tilsvarende finansieringsbehov og kilder.

5. Beredskabsplanerne og de nationale kapacitetsudviklingsplaner, der er omhandlet i stk. 3 og 4, baseres på scenarier, der er udledt af risikoanalyse. Disse scenarier skal afspejle den mulige udvikling i situationen ved de ydre grænser og på området illegal indvandring og de udfordringer, der er udpeget i den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning. Disse scenarier skal anføres i de beredskabsplaner og nationale kapacitetsudviklingsplaner, som de vedrører.

6. Metodologien og proceduren for udarbejdelse af de i stk. 3 og 4 omhandlede planer vedtages af agenturets bestyrelse efter høring af medlemsstaterne på basis af et forslag fra den administrerende direktør.

7. Agenturet forbereder en oversigt over de nationale kapacitetsudviklingsplaner og en flerårig strategi for erhvervelsen af agenturets udstyr, der er omhandlet i artikel 63, og den flerårige planlægning af personaleprofiler til det stående korps.

Agenturet deler denne oversigt med medlemsstaterne og Kommissionen med henblik på at udpege mulige synergier og muligheder for samarbejde på de forskellige områder, der er omfattet af de nationale kapacitetsudviklingsplaner, herunder fælles udbud. På grundlag af de konstaterede synergier kan agenturet opfordre medlemsstaterne til at deltage i opfølgningsaktioner med henblik på samarbejde.

8. Bestyrelsen mødes mindst en gang om året for at drøfte og godkende den europæiske grænse- og kystvagts kapacitetskøreplan. Den administrerende direktør fremsætter forslag til kapacitetskøreplanen på grundlag af oversigten over de nationale kapacitetsudviklingsplaner, idet der bl.a. tages hensyn til resultaterne af de risikoanalyser og sårbarhedsvurderinger, der er foretaget i henhold til artikel 29 og 32 og agenturets egne flerårige planer. Når kapacitetskøreplanen er godkendt af bestyrelsen, knyttes den som bilag til den tekniske og operationelle strategi, der er omhandlet i artikel 8, stk. 5.

KAPITEL II

DEN EUROPÆISKE GRÆNSE- OG KYSTVAGTS VIRKEMÅDE

AFDELING 1

Opgaver, der skal varetages af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

Artikel 10

Opgaver, der skal varetages af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

1. Agenturet udfører følgende opgaver:

a) overvågning af migrationsstrømme og foretagelse af risikoanalyser for så vidt angår alle aspekter af integreret grænseforvaltning

b) overvågning af medlemsstaternes operationelle behov vedrørende gennemførelsen af tilbagesendelser, blandt andet ved at indsamle operationelle data

c) gennemførelse af sårbarhedsvurderinger, herunder vurderinger af medlemsstaternes kapacitet og beredskab med hensyn til at imødegå trusler og udfordringer ved de ydre grænser

d) overvågning af forvaltningen af de ydre grænser ved hjælp af agenturets forbindelsesofficerer i medlemsstaterne

e) overvågning af efterlevelsen af de grundlæggende rettigheder i alle dets aktiviteter ved de ydre grænser og i tilbagesendelsesoperationer

f) støtte til udviklingen og driften af Eurosur

g) bistand til medlemsstaterne i situationer, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved de ydre grænser, ved at koordinere og tilrettelægge fælles operationer under hensyntagen til at nogle situationer kan indebære humanitære nødsituationer og redning til søs i overensstemmelse med EU-retten og folkeretten

h) bistand til medlemsstaterne i situationer, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved de ydre grænser, ved at iværksætte hurtige grænseindsatser ved de ydre grænser i de medlemsstater, der står over for særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer, under hensyntagen til at nogle situationer kan indebære humanitære nødsituationer og redning til søs i overensstemmelse med EU-retten og folkeretten

i) teknisk og operativ bistand til medlemsstater og tredjelande i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 656/2014 og folkeretten som støtte til eftersøgnings- og redningsoperationer vedrørende personer i havsnød, hvilket kan forekomme i forbindelse med grænseovervågningsoperationer til søs

j) indsættelse af det stående korps inden for rammerne af grænseforvaltningshold, migrationsstyringsstøttehold og tilbagesendelseshold (i det følgende under ét benævnt »hold«) ved fælles operationer samt hurtige grænseindsatser, tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser

k) oprettelse af en pulje af teknisk udstyr, herunder en udstyrspulje til hurtig udrykning, der skal anvendes under fælles operationer, hurtige grænseindsatser og inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold samt i forbindelse med tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser

l) udvikling og forvaltning, med bistand fra en intern kvalitetskontrolmekanisme, af dets egen menneskelige og tekniske kapacitet til at bidrage til det stående korps, herunder rekrutteringen og uddannelsen af medarbejdere, der fungerer som holdmedlemmer, og puljen af teknisk udstyr

m) inden for rammerne af migrationsstyringsstøtteholdene i hotspotområder:

   i) indsættelse af operationelt personale og teknisk udstyr med henblik på at yde bistand til screening, afrapportering, identifikation og optagelse af fingeraftryk

   ii) fastlæggelse af en procedure for henvisning af og tilvejebringelse af indledende information til personer, som har behov for international beskyttelse eller ønsker at ansøge om sådan beskyttelse, herunder en procedure for identifikationen af sårbare grupper, i samarbejde med EASO og kompetente nationale myndigheder

n) bistand i alle faser af tilbagesendelsesprocessen, uden at tage stilling til grundlaget for tilbagesendelsesafgørelser, der alene henhører under medlemsstaternes ansvarsområde, bistand med koordineringen og tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer, teknisk og operativ støtte til gennemførelse af forpligtelsen til at tilbagesende personer i udsendelsesposition og teknisk og operativ støtte til tilbagesendelsesoperationer og -indsatser, herunder under omstændigheder der kræver øget assistance

o) oprettelse af en pulje af observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse

p) indsættelse af tilbagesendelseshold under tilbagesendelsesindsatser

q) inden for rammerne af de berørte agenturers respektive mandater samarbejde med Europol og Eurojust og støtte til medlemsstaterne i sammenhænge, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved de ydre grænser for at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme

r) samarbejde med EASO inden for deres respektive mandater, navnlig om fremme af foranstaltninger i tilfælde, hvor tredjelandsstatsborgere, hvis ansøgning om international beskyttelse er blevet afvist ved en endelig afgørelse, skal sendes tilbage

s) samarbejde med FRA inden for deres respektive mandater med henblik på at sikre en vedvarende og ensartet anvendelse af gældende EU-ret om grundlæggende rettigheder

t) samarbejde med Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA) og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) inden for deres respektive mandater med henblik på at støtte nationale myndigheder, der udfører kystvagtfunktioner, som fastlagt i artikel 69, herunder redning af liv til søs, ved at levere tjenester, information, udstyr og uddannelse samt ved at koordinere operationer med flere formål

u) samarbejde med tredjelande vedrørende de områder, der er omfattet af denne forordning, herunder ved en eventuel operationel indsættelse af grænseforvaltningshold i tredjelande

v) bistand til medlemsstaterne og tredjelande inden for rammerne af deres tekniske og operationelle samarbejde om forhold, der er omfattet af denne forordning

w) bistand til medlemsstaterne og tredjelande til uddannelse af nationale grænsevagter, andet relevant personale og eksperter i tilbagesendelse, herunder gennem fastlæggelse af fælles uddannelsesstandarder og programmer, herunder om grundlæggende rettigheder

x) deltagelse i udviklingen og forvaltningen af forsknings- og innovationsaktiviteter, der er relevante for kontrollen af de ydre grænser, herunder anvendelsen af avanceret overvågningsteknologi, og udvikling af dets egne pilotprojekter, hvor det er nødvendigt, for udførelse af aktiviteter, som det fremgår af denne forordning

y) udvikling af tekniske standarder for informationsudveksling

z) støtte til udviklingen af tekniske standarder for udstyr på grænsekontrol- og tilbagesendelsesområdet, herunder for sammenkoblingen af systemer og net og støtte, i det omfang det er hensigtsmæssigt, til udviklingen af fælles minimumsstandarder for overvågning af ydre grænser i overensstemmelse med medlemsstaternes og Kommissionens respektive kompetencer

aa) oprettelse og vedligeholdelse af det kommunikationsnetværk, der er omhandlet i artikel 14

ab) udvikling og drift af informationssystemer, der gør det muligt at foretage hurtig og pålidelig udveksling af oplysninger om nye risici i forbindelse med forvaltningen af de ydre grænser, ulovlig indvandring og tilbagesendelse, i overensstemmelse med forordning (EF) 2018/1725 og i tæt samarbejde med Kommissionen, EU-organer, -kontorer og -agenturer, samt det europæiske migrationsnetværk, der er oprettet ved Rådets beslutning 2008/381/EF ([36])

ac) ydelse af den nødvendige bistand til udvikling af et fælles miljø for udveksling af oplysninger, herunder systemers interoperabilitet, hvor det er relevant

ad) efterlevelse af høje standarder for grænseforvaltning, der giver mulighed for gennemsigtighed og offentlig kontrol under fuld overholdelse af gældende ret og sikrer respekt for og beskyttelse og fremme af grundlæggende rettigheder

ae) forvaltning og drift af det elektroniske system for falske og ægte dokumenter, der er omhandlet i artikel 79, og støtte til medlemsstaterne ved at lette afsløring af dokumentfalsk

af) udførelse af de opgaver og opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler agenturet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 ([37]), og sikring af oprettelse og drift af den centrale ETIAS-enhed i overensstemmelse med artikel 7 i nævnte forordning

ag) bistand til medlemsstaterne til at lette persons passage af de ydre grænser.

2. Agenturet kommunikerer om forhold, der er omfattet af dets mandat. Det giver offentligheden nøjagtige, detaljerede, rettidige og fyldestgørende oplysninger om dets aktiviteter.

Sådan kommunikation må ikke være til skade for de opgaver, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og må navnlig ikke afsløre operative oplysninger, der, hvis de offentliggøres, ville bringe indfrielsen af operationernes mål i fare. Agenturet skal give meddelelse, uden at det berører artikel 92 og i overensstemmelse med de relevante kommunikations- og formidlingsplaner, som bestyrelsen har vedtaget, og i tæt samarbejde, hvor det er hensigtsmæssigt, med andre organer, kontorer og agenturer.

AFDELING 2

Informationsudveksling og samarbejde

Artikel 11

Pligt til at samarbejde i god tro

Agenturet, de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter, i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, og de nationale myndigheder med ansvar for tilbagesendelse er omfattet af en forpligtelse til at samarbejde i god tro og til at udveksle oplysninger.

([36]) Rådets beslutning 2008/381/EF af 14. maj 2008 om oprettelse af et europæisk migrationsnetværk (EUT L 131 af 21.5.2008, s. 7).

([37]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).

Artikel 12

Forpligtelse til at udveksle oplysninger

1. Med henblik på at varetage de opgaver, de er pålagt i henhold til denne forordning, deler agenturet, de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter, i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, og de nationale myndigheder med ansvar for tilbagesendelse i overensstemmelse med denne forordning og anden relevant EU-ret og national ret vedrørende udveksling af oplysninger på rettidig og korrekt vis alle nødvendige oplysninger.

2. Agenturet træffer alle passende foranstaltninger for at lette udvekslingen af de oplysninger, der er relevante for dets opgaver, med Kommissionen og medlemsstaterne.

Hvor oplysninger er relevante for udførelsen af dets opgaver, udveksler agenturet sådanne oplysninger med andre relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer med henblik på risikoanalyse, indsamling af statistiske data, vurdering af situationen i tredjelande, uddannelse og støtte til medlemsstaterne vedrørende beredskabsplanlægning. Med henblik herpå udvikler EU-organerne, -kontorerne og -agenturerne sammen de nødvendige redskaber og strukturer.

3. Agenturet træffer alle nødvendige foranstaltninger for at lette udvekslingen af oplysninger, der er relevante for dets opgaver, med Irland og Det Forenede Kongerige, hvor de pågældende oplysninger vedrører de aktiviteter, de deltager i, i overensstemmelse med artikel 70 og artikel 100, stk. 5.

Artikel 13

Nationale kontaktpunkter

1. Hver medlemsstat udpeger et nationalt kontaktpunkt med henblik på kommunikation med agenturet om alle spørgsmål vedrørende agenturets aktiviteter, uden at dette dog berører de nationale koordinationscentres rolle. De nationale kontaktpunkter skal kunne kontaktes til enhver tid og skal sikre rettidig formidling af alle oplysninger fra agenturet til alle relevante myndigheder i den pågældende medlemsstat, navnlig medlemmerne af bestyrelsen og det nationale koordinationscenter.

2. Medlemsstaterne kan udpege op til to ansatte, der repræsenterer deres nationale kontaktpunkt, til at blive tilknyttet agenturet som forbindelsesofficerer. Forbindelsesofficererne letter kommunikation mellem det nationale kontaktpunkt og agenturet og kan, hvor det er nødvendigt, deltage i relevante møder.

3. Agenturet stiller de nødvendige lokaler i sit hjemsted til rådighed for forbindelsesofficererne og yder passende støtte til, at de kan udføre deres opgaver. Alle andre omkostninger i forbindelse med udsendelsen af forbindelsesofficerer dækkes af medlemsstaten. Bestyrelsen præciserer de regler og betingelser, der gælder for indsættelsen, samt regler for den passende støtte, der skal ydes.

Artikel 14

Kommunikationsnetværk

1. Agenturet opretter og opretholder et kommunikationsnetværk med henblik på at stille kommunikations- og analyseredskaber til rådighed og muliggøre udvekslingen af følsomme ikkeklassificerede og klassificerede oplysninger på sikker vis og i næsten realtid med og mellem de nationale koordinationscentre.

Alle systemer og applikationer, der anvender kommunikationsnetværket, skal overholde EU-databeskyttelsesretten i hele deres livscyklus.

Kommunikationsnetværket skal være operationelt i alle døgnets timer alle ugens dage og skal muliggøre:

a) bilaterale og multilaterale udvekslinger af oplysninger i næsten realtid

b) audio- og videokonferencer

c) sikker håndtering, lagring, overførsel og behandling af følsomme ikkeklassificerede oplysninger

d) sikker håndtering, lagring, overførsel og behandling af EU-klassificerede oplysninger op til niveauet CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL eller tilsvarende nationale klassifikationsniveauer, som sikrer, at klassificerede oplysninger håndteres, lagres, videregives og behandles i en særskilt og behørigt akkrediteret del af kommunikationsnetværket.

2. Agenturet yder teknisk støtte og sikrer, at kommunikationsnetværket er permanent tilgængeligt og kan understøtte de kommunikations- og informationssystemer, agenturet forvalter.

Artikel 15

Informationsudvekslingssystemer og applikationer, der forvaltes af agenturet

1. Agenturet kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at lette udvekslingen af oplysninger, der er relevante for dets opgaver, med Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne og, hvor det er hensigtsmæssigt, andre EU-institutioner samt EU-organerne, -kontorerne og -agenturerne og de internationale organisationer anført i artikel 68, stk. 1, og tredjelande som omhandlet i artikel 71.

2. Agenturet udvikler, anvender og driver et informationssystem, der kan udveksle klassificerede og følsomme ikkeklassificerede oplysninger med de aktører, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og udveksle personoplysninger, der er omhandlet i artikel 86-91, i overensstemmelse med artikel 92.

3. Agenturet anvender de informationssystemer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, på kommunikationsnetværket, der er omhandlet i artikel 14, i passende omfang.

Artikel 16

Tekniske standarder for informationsudveksling

Agenturet udarbejder i samarbejde med medlemsstaterne tekniske standarder for:

a) at sammenkoble det i artikel 14 omhandlede kommunikationsnetværk med nationale netværk, der anvendes til at oprette nationale situationsbilleder, der er omhandlet i artikel 25, og andre relevante informationssystemer med henblik på denne forordning

b) at udvikle og skabe grænseflader mellem agenturets og medlemsstaternes relevante systemer og softwareapplikationer til udveksling af oplysninger med henblik på denne forordning

c) at udsende situationsbilleder og i passende omfang specifikke situationsbilleder som omhandlet i artikel 27 og sikre kommunikationen mellem kompetente nationale myndigheders relevante enheder og centre og med de hold, der indsættes af agenturet, ved brug af forskellige kommunikationsmidler såsom satellitkommunikation og radionetværk

d) at indberette dets egne aktivers stilling og i den forbindelse bedst muligt udnytte den teknologiske udvikling af det satellitbaserede navigationssystem, der er etableret inden for rammerne af Galileo-programmet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1285/2013 ([38]).

Artikel 17

Informationssikring

Medlemsstaterne sikrer via deres nationale koordinationscenter og under de kompetente nationale myndigheders tilsyn, at deres nationale myndigheder, agenturer og andre organer ved anvendelsen af det i artikel 14 omhandlede kommunikationsnetværk og agenturets informationsudvekslingssystemer:

a) har ordentlig og kontinuerlig adgang til agenturets relevante systemer og netværk eller til systemer og netværk forbundet til disse

([38]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1285/2013 af 11. december 2013 om etablering og drift af de europæiske satellitbaserede navigationssystemer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 876/2002 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 1).

b) efterlever de relevante tekniske standarder, der er omhandlet i artikel 16

c) anvender sikkerhedsregler og -normer svarende til dem, der anvendes af agenturet til behandling af klassificerede oplysninger

d) udveksler, behandler og lagrer følsomme ikkeklassificerede og klassificerede oplysninger i overensstemmelse med artikel 92.

AFDELING 3

Eurosur

Artikel 18

Eurosur

Ved denne forordning oprettes Eurosur som en integreret ramme for udveksling af oplysninger og operationelt samarbejde internt i den europæiske grænse- og kystvagt for at forbedre situationsbevidsthed og øge reaktionskapacitet med henblik på grænseforvaltning, herunder afsløring, forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet og bidrage til at sikre beskyttelsen af migranter og redde deres liv.

Artikel 19

Anvendelsesområdet for Eurosur

1. Eurosur skal anvendes til ind- og udrejsekontrol ved autoriserede grænseovergangssteder og til overvågning af de ydre land-, sø-, og luftgrænser, herunder overvågning, afsløring, identifikation, sporing, forebyggelse og pågribelse i forbindelse med uautoriserede grænsepassager med henblik på at opdage, forhindre og bekæmpe ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet og bidrage til at sikre beskyttelsen af migranter og redde deres liv.

2. Eurosur skal ikke anvendes til retlige eller administrative foranstaltninger, der træffes, når en medlemsstats kompetente myndigheder har opfanget grænseoverskridende kriminelle aktiviteter eller pågrebet personer, der uautoriseret har passeret de ydre grænser.

Artikel 20

Eurosurs enkeltdele

1. Medlemsstaterne og agenturet anvender Eurosur med henblik på udvekslingen af oplysninger og samarbejdet på grænsekontrolområdet, under hensyntagen til eksisterende mekanismer til samarbejde og udveksling af oplysninger. Eurosur består af følgende enkeltdele:

a) nationale koordinationscentre som omhandlet i artikel 21

b) nationale situationsbilleder som omhandlet i artikel 25

c) et europæisk situationsbillede som omhandlet i artikel 26, der omfatter oplysninger om afsnit af de ydre grænser med tilsvarende indvirkningsniveauer

d) bestemte situationsbilleder som omhandlet i artikel 27

e) Eurosurs fusionstjenester som omhandlet i artikel 28

f) integreret planlægning som omhandlet i artikel 9.

2. De nationale koordinationscentre forsyner via det i artikel 14 omhandlede kommunikationsnetværk og relevante systemer agenturet med oplysninger fra deres nationale situationsbilleder og i passende omfang fra specifikke situationsbilleder, som kræves for at udarbejde og vedligeholde det europæiske situationsbillede.

3. Agenturet giver via kommunikationsnetværket de nationale koordinationscentre ubegrænset adgang i alle døgnets timer alle ugens dage til bestemte situationsbilleder og til det europæiske situationsbillede.

Artikel 21

Nationalt koordinationscenter

1. Hver medlemsstat udpeger, driver og opretholder et nationalt koordinationscenter, som sikrer koordineringen og udvekslingen af oplysninger mellem alle myndigheder med ansvar for kontrol af de ydre grænser på nationalt plan samt med andre nationale koordinationscentre og agenturet. Hver medlemsstat underretter Kommissionen om oprettelsen af dens nationale koordinationscenter, og Kommissionen underretter straks de øvrige medlemsstater og agenturet herom.

2. Uden at det berører artikel 13 og inden for rammerne af Eurosur er det nationale koordinationscenter det eneste kontaktpunkt for udvekslingen af oplysninger og for samarbejdet med andre nationale koordinationscentre og med agenturet.

3. De nationale koordinationscentre skal:

a) sikre rettidig udveksling af oplysninger og rettidigt samarbejde mellem alle nationale myndigheder med ansvar for kontrol af de ydre grænser på nationalt plan og med andre nationale koordinationscentre og agenturet

b) sikre rettidig udveksling af oplysninger med eftersøgnings- og redningstjenester, retshåndhævende myndigheder samt asyl- og indvandringsmyndigheder og forvalte formidlingen af relevante oplysninger på nationalt plan

c) bidrage til en effektiv og virkningsfuld forvaltning af ressourcer og personale

d) udarbejde og vedligeholde de nationale situationsbilleder i henhold til artikel 25

e) støtte koordinationen, planlægningen og gennemførelsen af national grænsekontrol

f) koordinere det nationale grænsekontrolsystem i henhold til national ret

g) bidrage til regelmæssigt at måle virkningerne af national grænsekontrol med henblik på denne forordning

h) koordinere operationelle foranstaltninger med andre medlemsstater og tredjelande, uden at dette berører agenturets og de andre medlemsstaters beføjelser

i) udveksle relevante oplysninger med deres medlemsstats indvandringsforbindelsesofficerer, hvor sådanne er udpeget, gennem hensigtsmæssige strukturer etableret på nationalt niveau, med henblik på at bidrage til det europæiske situationsbillede og støtte grænsekontroloperationer

j) under de kompetente nationale myndigheders tilsyn, bidrage til nationale informationssystemers og agenturets informationssystemers informationssikring.

4. Medlemsstaterne kan give regionale, lokale, funktionelle eller andre myndigheder, der er i stand til at træffe operationelle beslutninger, til opgave på deres respektive kompetenceområder at sikre situationsbevidstheden og reaktionskapaciteten, herunder de opgaver og kompetencer, der er anført i stk. 3, litra c), e) og f).

5. En medlemsstats beslutning om at overdrage opgaver i overensstemmelse med stk. 4 må ikke påvirke det nationale koordinationscenters evne til at samarbejde og udveksle oplysninger med andre nationale koordinationscentre og agenturet.

6. I tilfælde, der er fastsat forud på nationalt plan, kan et nationalt koordinationscenter give en af de i stk. 4 omhandlede myndigheder beføjelse til at kommunikere og udveksle oplysninger med de regionale myndigheder eller det nationale koordinationscenter i en anden medlemsstat eller de kompetente myndigheder i et tredjeland, forudsat at en sådan bemyndiget myndighed regelmæssigt informerer sit eget nationale koordinationscenter om en sådan kommunikation og udveksling af oplysninger.

7. Det nationale koordinationscenter fungerer i alle døgnets timer alle ugens dage.

Artikel 22

Eurosurhåndbogen

1. Kommissionen vedtager i tæt samarbejde med agenturet og andre relevante EU-organer, -kontorer eller -agenturer en praktisk håndbog i gennemførelsen og forvaltningen af Eurosur (»Eurosurhåndbogen«) og stiller den til rådighed. Eurosurhåndbogen skal indeholde tekniske og operationelle retningslinjer, henstillinger og bedste praksis, herunder om samarbejde med tredjelande. Kommissionen vedtager Eurosurhåndbogen i form af en henstilling.

2. Kommissionen kan i samråd med medlemsstaterne og agenturet beslutte at klassificere dele af Eurosurhåndbogen som RESTREINT UE/EU RESTRICTED i overensstemmelse med reglerne i Kommissionens forretningsorden.

Artikel 23

Overvågning af Eurosur

1. Agenturet og medlemsstaterne sikrer, at der indføres procedurer for at overvåge Eurosurs tekniske og operationelle funktion i lyset af målene om at sikre en hensigtsmæssig situationsbevidsthed og reaktionskapacitet ved de ydre grænser.

2. Agenturet overvåger kontinuerligt kvaliteten af den tjeneste, der tilbydes af det i artikel 14 omhandlede kommunikationsnetværk, og kvaliteten af de data, der udveksles i det europæiske situationsbillede.

3. Agenturet sender de oplysninger, der er indhentet som led i overvågningen i henhold til stk. 2, til de nationale koordinationscentre og de relevante kommando- og kontrolstrukturer, der anvendes til agenturets drift som led i Eurosur-fusionstjenesterne. Disse oplysninger klassificeres RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

AFDELING 4

Situationsbevidsthed

Artikel 24

Situationsbilleder

1. De nationale situationsbilleder, det europæiske situationsbillede og det specifikke situationsbillede skal udarbejdes ved hjælp af indsamling, evaluering, bearbejdning, analyse, fortolkning, generering, visualisering og formidling af oplysninger.

De i første afsnit omhandlede situationsbilleder skal omfatte følgende informationslag:

a) et begivenhedslag, der omfatter begivenheder og hændelser vedrørende uautoriserede grænsepassager og grænseoverskridende kriminalitet og, hvor de foreligger, oplysninger om uautoriserede sekundære bevægelser med henblik på at forstå migrationsmæssige tendenser, antal og ruter

b) et indsatslag, der omfatter oplysninger om operationer, herunder indsættelsesplanen, indsatsområdet og positionen af, tidspunktet for og status og arten af de aktiver, der fremgår i den operationelle plan

c) et analyselag, der omfatter analyserede oplysninger, som er relevante med henblik på denne forordning og navnlig er relevante for så vidt angår fastsættelsen af indvirkningsniveauer for afsnit af de ydre grænser, såsom billeder og geodata, de vigtigste udviklinger og indikatorer, analyserapporter og andre relevante underbyggende oplysninger.

2. De i stk. 1 omhandlede situationsbilleder skal gøre det muligt at identificere og spore hændelser, operationer og tilsvarende analyser vedrørende situationer, hvor menneskers liv er i fare.

3. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der fastlægger de nærmere oplysninger, informationslagene i situationsbillederne skal indeholde, og reglerne for udarbejdelse af specifikke situationsbilleder. Gennemførelsesretsakten skal præcisere, hvilken type oplysninger der skal fremlægges, hvilke enheder der er ansvarlige for indsamling, behandling, arkivering og fremsendelse af specifikke oplysninger, de maksimale frister for indberetning, datasikkerheds- og databeskyttelsesregler og tilknyttede kvalitetskontrolmekanismer. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 122, stk. 2.

Artikel 25

Nationalt situationsbillede

1. Hvert nationale koordinationscenter udarbejder og vedligeholder et nationalt situationsbillede for at give alle myndigheder, der har ansvar for kontrol af de ydre grænser på nationalt plan, effektive, nøjagtige og aktuelle oplysninger.

2. Det nationale situationsbillede består af oplysninger, der er indsamlet fra følgende kilder:

a) det nationale grænseovervågningssystem i henhold til national ret

b) stationære og mobile sensorer, der forvaltes af de nationale myndigheder, der har ansvar for overvågningen af de ydre grænser

c) patruljer på grænseovervågning og andre overvågningsopgaver

d) lokale, regionale og andre koordinationscentre

e) andre relevante nationale myndigheder og systemer, herunder indvandringsforbindelsesofficerer, operationelle centre og kontaktpunkter

f) ind- og udrejsekontrol

g) agenturet

h) nationale koordinationscentre i andre medlemsstater

i) tredjelandsmyndigheder på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler og regionale netværk, der er omhandlet i artikel 72

j) skibsrapporteringssystemer i henhold til deres respektive retsgrundlag

k) andre relevante europæiske og internationale organisationer

l) andre kilder.

3. Hvert nationale koordinationscenter tildeler hver hændelse i begivenhedslaget i det nationale situationsbillede et enkelt vejledende indvirkningsniveau, der går fra »lavt« og »middelhøjt« til »højt« og »meget højt«. Alle hændelser skal meddeles til agenturet.

4. Hvert nationale koordinationscenter kan efter anmodning fra den kompetente nationale myndighed beslutte at begrænse adgangen til oplysninger vedrørende national sikkerhed, herunder militære aktiver efter »need-to-know«-princippet.

5. De nationale koordinationscentre i nabomedlemsstater kan indbyrdes direkte og i næsten realtid udveksle situationsbilleder af tilstødende afsnit af de ydre grænser, herunder position og status for og arten af egne aktiver, der opererer i tilstødende afsnit af de ydre grænser.

Artikel 26

Europæisk situationsbillede

1. Agenturet udarbejder og vedligeholder et europæisk situationsbillede for at give de nationale koordinationscentre og Kommissionen effektive, præcise og aktuelle oplysninger og analyser, der omfatter de ydre grænser, området før grænsen og uautoriserede sekundære bevægelser.

2. Det europæiske situationsbillede består af oplysninger, der er indsamlet fra følgende kilder:

a) nationale koordinationscentre, og nationale situationsbilleder og oplysninger og rapporter modtaget fra indvandringsforbindelsesofficerer i det omfang det er påkrævet i henhold til denne artikel

b) agenturet, herunder oplysninger og rapporter, som dets forbindelsesofficerer forelægger i overensstemmelse med artikel 31 og 77

c) EU-delegationer og missioner og operationer under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) som fastsat i artikel 68, stk. 1, andet afsnit, litra j)

d) andre relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer samt internationale organisationer som anført i artikel 68, stk. 1

e) tredjelandsmyndigheder på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler og regionale netværk som omhandlet i artikel 72 og samarbejdsordninger som omhandlet i artikel 73, stk. 4

f) andre kilder.

3. Begivenhedslaget i det europæiske situationsbillede omfatter oplysninger vedrørende:

a) hændelser og andre begivenheder, der er indeholdt i begivenhedslaget i det nationale situationsbillede

b) hændelser og andre begivenheder, der er indeholdt i de specifikke situationsbilleder, som fastsat i artikel 27

c) hændelser i det indsatsområde, hvor agenturet koordinerer en fælles operation eller hurtig indsats, eller i et hotspot.

4. Indsatslaget i det europæiske situationsbillede indeholder oplysninger om de fælles operationer og hurtige indsatser, der koordineres af agenturet, og om hotspots, og omfatter missionsbeskrivelser, placeringer, status, varighed, oplysninger om de medlemsstater og andre aktører, der er involveret, daglige og ugentlige situationsrapporter, statistiske data og informationspakker til medierne.

5. Oplysningerne om egne aktiver i indsatslaget i det europæiske situationsbillede kan, hvor det er hensigtsmæssigt, klassificeres som RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

6. I det europæiske situationsbillede tager agenturet hensyn til de indvirkningsniveauer, som de nationale koordinationscentre har tildelt specifikke hændelser i nationale situationsbilleder. For alle hændelser, der indtræffer i området før grænsen, tildeler agenturet et enkelt vejledende indvirkningsniveau og underretter de nationale koordinationscentre herom.

Artikel 27

Specifikke situationsbilleder

1. Agenturet og medlemsstaterne kan oprette og vedligeholde specifikke situationsbilleder med henblik på at understøtte specifikke operationelle aktiviteter ved de ydre grænser eller udveksle oplysninger med EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer anført i artikel 68, stk. 1, eller tredjelande som fastsat i artikel 75.

2. De specifikke situationsbilleder består af en delmængde af oplysninger fra de nationale og europæiske situationsbilleder.

3. De nærmere regler for udarbejdelse og deling af de specifikke situationsbilleder fastlægges i en operationel plan for de pågældende operationelle aktiviteter og i en bilateral eller multilateral aftale, hvor et specifikt situationsbillede er udarbejdet inden for rammerne af bilateralt eller multilateralt samarbejde med tredjelande. Enhver deling af oplysninger i henhold til dette stykke skal foretages i overensstemmelse med princippet om ophavsmandens samtykke.

Artikel 28

Eurosurs fusionstjenester

1. Agenturet koordinerer Eurosurs fusionstjenester med henblik på regelmæssigt at give de nationale koordinationscentre, Kommissionen og agenturet selv oplysninger om de ydre grænser og området før grænsen på en pålidelig og omkostningseffektiv måde.

2. Agenturet giver på anmodning af et nationalt koordinationscenter disse oplysninger om de ydre grænser af den medlemsstat, som det tilhører, og om området før grænsen, der kan stamme fra:

a) selektiv overvågning af udpegede havne og kyster i tredjelande, som er blevet identificeret ved hjælp af risikoanalyse og oplysninger som værende indskibnings- eller transitsteder for fartøjer eller andre transportmidler, der anvendes til ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet

b) sporing af fartøjer eller andre transportmidler i åbent hav og sporing af luftfartøjer, hvor disse fartøjer, andre transportmidler eller luftfartøjer mistænkes for at blive brugt til, eller er blevet identificeret som brugt til, ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet, herunder i tilfælde af personer i havsnød, med henblik på at sende disse oplysninger til de relevante myndigheder, der er bemyndiget i forbindelse med eftersøgnings- og redningsoperationer

c) overvågning af udpegede havområder for at afsløre, identificere og spore fartøjer og andre transportmidler, som bliver brugt til eller mistænkes for at blive brugt til ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet, herunder i tilfælde af personer i havsnød med henblik på at sende disse oplysninger til de relevante myndigheder, der er bemyndiget i forbindelse med eftersøgnings- og redningsoperationer

d) overvågning af udpegede grænseområder i luftrummet med henblik på at afsløre, identificere og spore luftfartøjer og andre former for udstyr, som bliver brugt til eller mistænkes for at blive brugt til ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet

e) vurdering af omgivelserne i udpegede havområder og områder ved de ydre land- og luftgrænser for at optimere overvågnings- og patruljeringsaktiviteterne

f) selektiv overvågning af udpegede områder før de ydre grænser, som ved hjælp af en risikoanalyse og oplysninger er blevet kortlagt som værende potentielle afrejse- eller transitsteder i forbindelse med ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet

g) overvågning af migrationsstrømme til og inden for Unionen for så vidt angår tendenser, antal og ruter

h) medieovervågning, efterretninger indhentet fra åbne kilder og analyse af internetaktiviteter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 eller forordning (EU) 2016/679, alt efter hvad der er relevant, for at forhindre ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet

i) analyse af informationer, der stammer fra omfattende informationssystemer med henblik på at opdage ændringer i de ruter og metoder, der anvendes til ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet.

3. Agenturet kan afvise en anmodning fra et nationalt koordinationscenter af tekniske, finansielle eller operationelle årsager. Agenturet meddeler i god tid det nationale koordinationscenter begrundelsen for et sådant afslag.

4. Agenturet kan på eget initiativ anvende de i stk. 2 omhandlede overvågningsredskaber til indsamling af oplysninger om området før grænsen, som er relevante for det europæiske situationsbillede.

AFDELING 5

Risikoanalyse

Artikel 29

Risikoanalyse

1. Agenturet overvåger migrationsstrømmene til Unionen og inden for Unionen for så vidt angår migrationstendenser, -antal og -ruter og andre tendenser eller mulige udfordringer ved de ydre grænser og med hensyn til tilbagesendelse. Med henblik herpå udarbejder agenturet ved en beslutning truffet af bestyrelsen på grundlag af et forslag fra den administrerende direktør en fælles integreret risikoanalysemodel, som skal anvendes af agenturet og medlemsstaterne. Den fælles integrerede risikoanalysemodel oprettes og ajourføres, om nødvendigt, på grundlag af resultatet af evalueringen af gennemførelsen af den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning, der er omhandlet i artikel 8, stk. 7.

2. Agenturet udarbejder generelle årlige risikoanalyser, der forelægges for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, under anvendelse af sikkerhedsreglerne vedtaget i overensstemmelse med artikel 92, samt skræddersyede risikoanalyser for operationelle aktiviteter. Hvert andet år forelægger agenturet, i tæt samråd med medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en strategisk risikoanalyse for integreret europæisk grænseforvaltning. Der skal tages hensyn til sådanne strategiske risikoanalyser ved udarbejdelsen af den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning. Agenturet udarbejder sådanne generelle årlige risikoanalyser og strategiske risikoanalyser på grundlag af modtagne oplysninger, herunder fra medlemsstaterne. Personlige oplysninger skal anonymiseres i resultaterne af sådanne risikoanalyser.

3. De i stk. 2 omhandlede risikoanalyser skal dække alle aspekter, der er relevante for integreret europæisk grænseforvaltning, med henblik på udvikling af en forvarslingsmekanisme.

4. Agenturet offentliggør omfattende oplysninger om den fælles integrerede risikoanalysemodel.

5. Medlemsstaterne sender agenturet alle nødvendige oplysninger vedrørende situationen, tendenser og mulige trusler ved de ydre grænser og på tilbagesendelsesområdet. Medlemsstaterne sender regelmæssigt eller på agenturets anmodning alle relevante oplysninger såsom statistiske og operationelle oplysninger, der er indsamlet i forbindelse med integreret europæisk grænseforvaltning og er inkluderet på listen over obligatoriske oplysninger og data, der skal udveksles med agenturet som omhandlet i artikel 100, stk. 2, litra e), samt oplysninger fra analyselaget i det nationale situationsbillede som fastsat i artikel 25.

6. Resultaterne af risikoanalysen forelægges bestyrelsen og deles rettidigt og på korrekt vis med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

7. Medlemsstaterne tager hensyn til resultaterne af risikoanalysen, når de planlægger deres operationer og aktiviteter ved de ydre grænser samt deres aktiviteter vedrørende tilbagesendelse.

8. Agenturet indarbejder resultaterne af en fælles integreret risikoanalysemodel ved dets udformning af fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer for uddannelse som omhandlet i artikel 62.

AFDELING 6

Forebyggelse og reaktionskapacitet

Artikel 30

Opdeling af de ydre grænser i grænseafsnit

Hver medlemsstat opdeler med henblik på denne forordning sine ydre grænser i ydre grænseafsnit. Disse afsnit skal bestå af land-, sø- og, hvor en medlemsstat beslutter således, luftgrænseafsnit. Hver medlemsstat underretter agenturet om sådanne ydre grænseafsnit.

Medlemsstaterne skal underrette agenturet rettidigt om enhver ændring af ydre grænseafsnit for at sikre kontinuitet i agenturets risikoanalyse.

Artikel 31

Agenturets forbindelsesofficerer i medlemsstaterne

1. Agenturet sikrer regelmæssig overvågning af alle medlemsstaternes forvaltning af de ydre grænser og tilbagesendelse ved hjælp af agenturets forbindelsesofficerer.

Agenturet kan beslutte, at en forbindelsesofficer dækker op til fire medlemsstater, som geografisk ligger tæt på hinanden.

2. Den administrerende direktør udpeger eksperter blandt det vedtægtsomfattede personale, der indsættes som forbindelsesofficerer. Den administrerende direktør udarbejder på grundlag af en risikoanalyse og i samråd med de berørte medlemsstater et forslag vedrørende arten af og vilkårene for indsættelsen, hvilken medlemsstat eller region en forbindelsesofficer kan indsættes i, og eventuelle opgaver, som ikke er omfattet af stk. 3. Forslaget fra den administrerende direktør skal godkendes af bestyrelsen. Den administrerende direktør underretter den berørte medlemsstat om udpegelsen og fastsætter sammen med denne medlemsstat, hvor den pågældende skal indsættes.

3. Forbindelsesofficererne handler på agenturets vegne og har til opgave at fremme samarbejdet og dialogen mellem agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter, i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, samt med de nationale myndigheder med ansvar for tilbagesendelse. Forbindelsesofficererne har navnlig til opgave:

a) at fungere som forbindelsesled mellem agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter, i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, samt med de nationale myndigheder med ansvar for tilbagesendelse

b) at støtte indsamlingen af de oplysninger, som agenturet har anmodet om for at kunne overvåge ulovlig indvandring og foretage risikoanalyser, der er omhandlet i artikel 29

c) at støtte indsamlingen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 32, og som agenturet har anmodet om for at kunne foretage sårbarhedsvurderinger og udarbejde en rapport til dette formål

d) at overvåge de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer ved de ydre grænseafsnit, der er tildelt et højt eller kritisk indvirkningsniveau i overensstemmelse med artikel 34

e) at bidrage til at fremme anvendelsen af gældende EU-ret vedrørende forvaltningen af de ydre grænser og tilbagesendelse, herunder hvad angår overholdelse af de grundlæggende rettigheder

f) at samarbejde med den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, hvor det er nødvendigt, med henblik på at fremme respekten for de grundlæggende rettigheder i agenturets arbejde i overensstemmelse med litra e)

g) hvor det er muligt, at hjælpe medlemsstaterne med at udarbejde deres beredskabsplaner vedrørende grænseforvaltning

h) at lette kommunikationen mellem den berørte medlemsstat og agenturet, dele relevante oplysninger fra agenturet med den berørte medlemsstat, herunder oplysninger om igangværende operationer

i) at rapportere regelmæssigt og direkte til den administrerende direktør om situationen ved de ydre grænser og den berørte medlemsstats kapacitet til effektivt at håndtere situationen ved de ydre grænser samt rapportere om gennemførelsen af tilbagesendelsesoperationer til relevante tredjelande

j) at overvåge de foranstaltninger, som medlemsstaten træffer hvad angår en situation, der kræver hurtig indsats ved de ydre grænser som omhandlet i artikel 42

k) at overvåge de foranstaltninger, som medlemsstaten har truffet med hensyn til tilbagesendelse, og støtte indsamlingen af de oplysninger, som agenturet har brug for til at udføre de i artikel 48 omhandlede aktiviteter.

4. Hvis den i stk. 3, litra i), omhandlede rapportering fra forbindelsesofficeren giver anledning til bekymring for så vidt angår et eller flere aspekter af relevans for den berørte medlemsstat, underretter den administrerende direktør straks denne medlemsstat.

5. Med henblik på stk. 3 skal forbindelsesofficeren under overholdelse af de nationale og Unionens sikkerheds- og databeskyttelsesregler:

a) modtage oplysninger fra det berørte nationale koordinationscenter og det relevante nationale situationsbillede, der udarbejdes i overensstemmelse med artikel 25

b) holde regelmæssig kontakt med nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter, i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, samt med de nationale myndigheder med ansvar for tilbagesendelse, samtidig med at de underretter det berørte nationale kontaktpunkt.

6. Forbindelsesofficerens rapport som omhandlet i denne artikels stk. 3, litra c), indgår som en del af den sårbarhedsvurdering, der er omhandlet i artikel 32. Rapporten fremsendes til den berørte medlemsstat.

7. Forbindelsesofficererne må ved udførelsen af deres opgaver kun tage imod instrukser fra agenturet.

Artikel 32

Sårbarhedsvurdering

1. Agenturet fastlægger en fælles metodologi for sårbarhedsvurderingen ved en afgørelse truffet af bestyrelsen på grundlag af et forslag fra den administrerende direktør udarbejdet i tæt samarbejde med medlemsstaterne og Kommissionen. Denne metodologi skal omfatte objektive kriterier, ud fra hvilke agenturet skal foretage sårbarhedsvurderingen, hyppigheden af sådanne vurderinger, hvordan på hinanden følgende sårbarhedsvurderinger skal gennemføres, og ordningerne for et effektivt system for overvågning af gennemførelsen af den administrerende direktørs henstillinger som omhandlet i stk. 7.

2. Agenturet overvåger og vurderer adgangen til det tekniske udstyr, de systemer, kapaciteter, ressourcer og infrastrukturer samt det tilstrækkeligt kyndige og uddannede personale fra medlemsstaterne, der er nødvendigt for at kunne foretage grænsekontrol som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a). I den forbindelse vurderer agenturet de i artikel 9, stk. 4, omhandlede nationale planer for kapacitetsudvikling hvad angår kapaciteten til at udføre grænsekontrol under hensyntagen til det forhold, at visse nationale kapaciteter til dels kan anvendes til andre formål end grænsekontrol. Med henblik på fremtidig planlægning gennemfører agenturet sådan overvågning og vurdering som en forebyggende foranstaltning på grundlag af de risikoanalyser, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 2. Agenturet foretager sådan overvågning og vurdering mindst én gang om året, medmindre den administrerende direktør på basis af risikoanalyser eller en tidligere sårbarhedsvurdering beslutter noget andet. I alle tilfælde skal hver medlemsstat overvåges og vurderes mindst én gang hvert tredje år.

3. Uden at det berører artikel 9, fremlægger medlemsstaterne på agenturets anmodning oplysninger om det tekniske udstyr, det personale og så vidt muligt de finansielle midler, der er til rådighed på nationalt plan til grænsekontrol. Medlemsstaterne fremlægger endvidere på agenturets anmodning oplysninger om deres beredskabsplaner for grænseforvaltning.

4. Formålet med sårbarhedsvurderingen er, at agenturet skal: vurdere medlemsstaternes kapacitet og beredskab til at håndtere nuværende og kommende udfordringer ved de ydre grænser; identificere, navnlig for de medlemsstater, der står over for særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer, mulige umiddelbare konsekvenser ved de ydre grænser og efterfølgende konsekvenser for Schengenområdets funktion; vurdere deres kapacitet til at bidrage til det stående korps og puljen af teknisk udstyr, herunder udstyrspuljen til hurtig udrykning; og vurdere medlemsstaternes kapacitet for så vidt angår modtagelse af støtte fra den europæiske grænse- og kystvagt i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3. Denne vurdering berører ikke Schengenevalueringsmekanismen.

5. Agenturet vurderer i sårbarhedsvurderingen medlemsstaternes kapacitet i kvalitative og kvantitative termer til at udføre alle grænseforvaltningsopgaver, herunder deres kapacitet til at håndtere den potentielle ankomst af et stort antal personer til deres område.

6. De foreløbige resultater af sårbarhedsvurderingen forelægges de berørte medlemsstater. De berørte medlemsstater kan fremsætte bemærkninger til denne vurdering.

7. Hvor det er nødvendigt, fremsætter den administrerende direktør i samråd med den berørte medlemsstat en henstilling, der fastlægger de nødvendige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat skal træffe, og fristen for gennemførelsen af disse foranstaltninger. Den administrerende direktør opfordrer de berørte medlemsstater til at træffe de nødvendige foranstaltninger på grundlag af en handlingsplan udarbejdet af medlemsstaten i samråd med den administrerende direktør.

8. Den administrerende direktør baserer foranstaltningerne, der skal henstilles til de berørte medlemsstater, på resultaterne af sårbarhedsvurderingen, idet der tages hensyn til agenturets risikoanalyse, den berørte medlemsstats bemærkninger og resultaterne af Schengenevalueringsmekanismen.

De foranstaltninger, der henstilles, skal have til formål at fjerne de sårbarheder, der er identificeret ved vurderingen, således at medlemsstaterne kan øge deres beredskab til at håndtere nuværende og kommende udfordringer ved de ydre grænser ved at udvide eller forbedre deres kapacitet, tekniske udstyr, systemer, ressourcer og beredskabsplaner. Den administrerende direktør kan tilbyde medlemsstaterne agenturets tekniske ekspertise til at støtte gennemførelsen af de foranstaltninger, der henstilles.

9. Den administrerende direktør overvåger gennemførelsen af de foranstaltninger, der henstilles, ved hjælp af regelmæssige rapporter, der skal indgives af medlemsstaterne på baggrund af de handlingsplaner, der er omhandlet i stk. 7.

Hvor der er risiko for, at en medlemsstat ikke vil gennemføre en foranstaltning, der er henstillet, inden for den frist, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 7, underretter den administrerende direktør straks den pågældende medlemsstats medlem af bestyrelsen og Kommissionen. I samråd med den pågældende medlemsstats medlem af bestyrelsen forespørger den administrerende direktør de relevante myndigheder i den pågældende medlemsstat om grundene til forsinkelsen og yder støtte til agenturet for at lette gennemførelsen af den foranstaltning, der er henstillet.

10. Hvor en medlemsstat ikke gennemfører henstillingens nødvendige foranstaltninger inden for fristen fastsat i overensstemmelse med denne artikels stk. 7, henviser den administrerende direktør sagen til bestyrelsen og underretter Kommissionen. Bestyrelsen vedtager på baggrund af et forslag fra den administrerende direktør en afgørelse, der fastsætter de nødvendige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat skal træffe, og fristen for gennemførelsen af sådanne foranstaltninger. Bestyrelsens afgørelse er bindende for medlemsstaten. Hvis medlemsstaten ikke gennemfører foranstaltningerne inden for den frist, der er fastsat i afgørelsen, underretter bestyrelsen Rådet og Kommissionen, og der kan iværksættes yderligere tiltag i overensstemmelse med artikel 42.

11. Sårbarhedsvurderingen, herunder en detaljeret redegørelse for resultatet af sårbarhedsvurderingen, foranstaltningerne truffet af medlemsstaterne som svar på sårbarhedsvurderingen og status for implementeringen af eventuelle foranstaltninger, der tidligere er henstillet, fremsendes i overensstemmelse med artikel 92 regelmæssigt og mindst én gang om året til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Artikel 33

Synergier mellem sårbarhedsvurderingen og Schengenevalueringsmekanismen

1. Synergierne mellem sårbarhedsvurderingen og Schengenevalueringsmekanismen maksimeres med henblik på at skabe et bedre situationsbillede af, hvordan Schengenområdet fungerer, at undgå dobbeltarbejde på medlemsstaternes side i videst muligt omfang og at sikre en bedre koordineret anvendelse af de relevante finansielle EU-instrumenter til støtte for forvaltningen af de ydre grænser.

2. Med henblik på stk. 1 indfører Kommissionen og agenturet de ordninger, der er nødvendige for at sikre en regelmæssig, sikker og rettidig deling af alle oplysninger vedrørende resultaterne af sårbarhedsvurderinger og resultaterne af de vurderinger, der er gennemført inden for rammerne af Schengenevalueringsmekanismen på grænseforvaltningsområdet. Disse ordninger for deling af oplysninger skal omfatte rapporter om sårbarhedsvurderinger og rapporter om besøg i forbindelse med Schengenevalueringer, efterfølgende henstillinger, handlingsplaner og eventuelle ajourføringer vedrørende gennemførelsen af medlemsstaternes handlingsplaner.

3. Med henblik på Schengenevalueringsmekanismen, således som den vedrører forvaltningen af de ydre grænser, deler Kommissionen resultaterne af sårbarhedsvurderingerne med alle medlemmer af de Schengenevalueringshold, der er involveret i evalueringen af den berørte medlemsstat. Sådanne oplysninger betragtes som følsomme i den i forordning (EU) nr. 1053/2013 anvendte betydning og behandles i overensstemmelse hermed.

4. De i stk. 2 omhandlede ordninger skal omfatte resultaterne af de vurderinger, der er gennemført inden for rammerne af Schengenevalueringsmekanismen på tilbagesendelsesområdet, for at sikre, at agenturet fuldt ud har kendskab til de konstaterede mangler, således at det er i stand til at foreslå passende foranstaltninger til støtte for de berørte medlemsstater i denne henseende.

Artikel 34

Fastsættelse af indvirkningsniveau for hvert afsnit af de ydre grænser

1. På grundlag af agenturets risikoanalyse og sårbarhedsvurdering og efter aftale med den berørte medlemsstat tildeler eller ændrer agenturet følgende indvirkningsniveauer for hvert afsnit af de ydre grænser:

a) lavt indvirkningsniveau, hvor hændelserne i tilknytning til ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet, der finder sted i det relevante grænseafsnit, har ubetydelig indvirkning på grænsesikkerheden

b) middelhøjt indvirkningsniveau, hvor hændelserne i tilknytning til ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet, der finder sted i det relevante grænseafsnit, har moderat indvirkning på grænsesikkerheden

c) højt indvirkningsniveau, hvor hændelserne i tilknytning til ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet, der finder sted i det relevante grænseafsnit, har betydelig indvirkning på grænsesikkerheden.

2. For hurtigt at kunne håndtere en krisesituation i et givet grænseafsnit, hvor agenturets risikoanalyse viser, at de hændelser i tilknytning til ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet, der finder sted i det relevante ydre grænseafsnit, har afgørende indvirkning på grænsesikkerheden i et sådant omfang, at de risikerer at bringe Schengenområdets funktion i fare, tildeler agenturet efter aftale med den berørte medlemsstat dette grænseafsnit et midlertidigt »kritisk« indvirkningsniveau.

3. Hvor der ikke er enighed mellem den berørte medlemsstat og agenturet om tildelingen af et indvirkningsniveau til et ydre grænseafsnit, forbliver det indvirkningsniveau, der tidligere var tildelt dette grænseafsnit, uændret.

4. Det nationale koordinationscenter vurderer løbende i tæt samarbejde med andre kompetente nationale myndigheder, om der er behov for at ændre indvirkningsniveauet for et ydre grænseafsnit ved at tage hensyn til oplysningerne i det nationale situationsbillede, og informerer agenturet herom.

5. Agenturet angiver indvirkningsniveauerne for de ydre grænseafsnit i det europæiske situationsbillede.

Artikel 35

Reaktion svarende til indvirkningsniveau

1. Medlemsstaterne sikrer, at de grænsekontrolaktiviteter, der gennemføres ved de forskellige afsnit af de ydre grænser, svarer til det indvirkningsniveau, der er fastsat for dem, som følger:

a) hvor der for et afsnit af den ydre grænse er fastsat et lavt indvirkningsniveau, organiserer de nationale myndigheder med ansvar for kontrol af de ydre grænser regelmæssig grænsekontrol på grundlag af en risikoanalyse og sikrer, at der holdes tilstrækkeligt personale og ressourcer til rådighed for dette grænseafsnit

b) hvor der for et afsnit af den ydre grænse er fastsat et mellemhøjt indvirkningsniveau, sikrer de nationale myndigheder med ansvar for kontrol af de ydre grænser, ud over de foranstaltninger, der er truffet i henhold til dette stykkes litra a), at der træffes passende grænsekontrolforanstaltninger i dette grænseafsnit; hvor der træffes sådanne grænsekontrolforanstaltninger, underrettes det nationale koordinationscenter herom; det nationale koordinationscenter koordinerer al støtte, der gives i overensstemmelse med artikel 21, stk. 3

c) hvor der for et afsnit af den ydre grænse er fastsat et højt indvirkningsniveau, sikrer den berørte medlemsstat, ud over de foranstaltninger, der er truffet i henhold til dette stykkes litra b), via det nationale koordinationscenter, at de nationale myndigheder, der opererer i det pågældende grænseafsnit, får den nødvendige støtte, og at der træffes skærpede grænsekontrolforanstaltninger; nævnte medlemsstat kan anmode agenturet om støtte med forbehold af betingelserne for at indlede fælles operationer eller hurtige indsatser som fastsat i artikel 36

d) hvor der for et afsnit af den ydre grænse er fastsat et kritisk indvirkningsniveau, underretter agenturet Kommissionen herom; den administrerende direktør skal, ud over de foranstaltninger, der er truffet i henhold til dette stykkes litra c), udstede en henstilling i overensstemmelse med artikel 41, stk. 1, idet agenturets løbende støtte skal tages i betragtning; den berørte medlemsstat skal reagere på henstillingen i overensstemmelse med artikel 41, stk. 2.

2. Det nationale koordinationscenter underretter regelmæssigt agenturet om de foranstaltninger, der er truffet på nationalt plan i medfør af stk. 1, litra c) og d).

3. Hvor der er fastsat et mellemhøjt, højt eller kritisk indvirkningsniveau for et afsnit af den ydre grænse, som støder op til et grænseafsnit i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, med hvilket aftaler, ordninger eller oprettet regionale netværk, som omhandlet i artikel 72 og 73, er på plads, kontakter det nationale koordinationscenter det nationale koordinationscenter i nabomedlemsstaten eller den kompetente myndighed i nabotredjelandet og bestræber sig på at koordinere de nødvendige grænseoverskridende foranstaltninger med agenturet.

4. Agenturet evaluerer sammen med den berørte medlemsstat fastsættelsen af indvirkningsniveauer og de tilsvarende foranstaltninger, der er truffet på nationalt plan og EU-plan. Denne evaluering bidrager til den sårbarhedsvurdering, der i overensstemmelse med artikel 32 skal udføres af agenturet.

AFDELING 7

Agenturets indsats ved de ydre grænser

Artikel 36

Agenturets indsats ved de ydre grænser

1. En medlemsstat kan anmode agenturet om bistand til at opfylde sine forpligtelser med hensyn til kontrol af de ydre grænser. Agenturet gennemfører også foranstaltninger som fastsat i artikel 41 og 42.

2. Agenturet tilrettelægger passende teknisk og operativ bistand til værtsmedlemsstaten, og kan, idet det handler i overensstemmelse med den relevante EU-ret og folkeret, herunder princippet om nonrefoulement, træffe en eller flere af følgende foranstaltninger:

a) koordinere fælles operationer for én eller flere medlemsstater og indsætte det stående korps og teknisk udstyr

b) tilrettelægge hurtige grænseindsatser og indsætte det stående korps og teknisk udstyr

c) koordinere aktiviteter for én eller flere medlemsstater og tredjelande ved de ydre grænser, herunder fælles operationer med tredjelande

d) indsætte det stående korps inden for rammerne af migrationsstyringsstøtteholdene, blandt andet i hotspotområder, for at yde teknisk og operativ bistand, herunder om nødvendigt i forbindelse med tilbagesendelsesaktiviteter

e) inden for rammerne af de operationer, der er omhandlet i dette stykkes litra a), b), og c), og i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 656/2014 og folkeretten yde teknisk og operativ bistand til medlemsstater og tredjelande i forbindelse med eftersøgnings- og redningsoperationer vedrørende personer i havsnød, hvilket kan forekomme i forbindelse med grænseovervågningsoperationer til søs

f) give forrang til Eurosurs fusionstjenester.

3. Agenturet finansierer eller medfinansierer de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 2, over sit budget i overensstemmelse med de finansielle regler, der gælder for agenturet.

4. Hvis der opstår et væsentligt øget finansielt behov hos agenturet på grund af en situation ved de ydre grænser, underretter det straks Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen herom.

Artikel 37

Iværksættelse af fælles operationer og hurtige grænseindsatser ved de ydre grænser

1. En medlemsstat kan anmode agenturet om at iværksætte fælles operationer for at imødegå kommende udfordringer, herunder ulovlig indvandring, nuværende eller fremtidige trusler ved dens ydre grænser eller grænseoverskridende kriminalitet eller for at yde øget teknisk og operativ bistand, når den opfylder sine forpligtelser med hensyn til kontrol af de ydre grænser. Som en del af en sådan anmodning kan en medlemsstat også angive profilerne for det operationelle personale, der er nødvendig for den pågældende fælles operation, herunder det personale, der i relevant omfang har udøvende beføjelser.

2. Efter anmodning fra en medlemsstat, der står i en situation med særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer, specielt når der til steder ved de ydre grænser ankommer et stort antal tredjelandsstatsborgere, som forsøger at indrejse på medlemsstatens område uden tilladelse, kan agenturet gennemføre en hurtig grænseindsats i et begrænset tidsrum på denne værtsmedlemsstats område.

3. Den administrerende direktør evaluerer, godkender og koordinerer forslag fra medlemsstaterne til fælles operationer eller hurtige grænseindsatser. Forud for fælles operationer og hurtige grænseindsatser skal der foretages en grundig, pålidelig og ajourført risikoanalyse, som sætter agenturet i stand til at foretage en prioritering af de foreslåede fælles operationer og hurtige grænseindsatser, idet der tages hensyn til indvirkningsniveauerne, der er tildelt afsnit af den ydre grænse i overensstemmelse med artikel 34, og de disponible ressourcer.

4. Målene for en fælles operation eller en hurtig grænseindsats kan nås som en del af en operation med flere formål. Sådanne operationer kan involvere kystvagtopgaver og forebyggelse af grænseoverskridende kriminalitet, der fokuserer på bekæmpelse af smugling af migranter eller menneskehandel, og migrationsstyring, der fokuserer på identifikation, registrering, debriefing og tilbagesendelse.

Artikel 38

Operationel plan for fælles operationer

1. Som forberedelse af en fælles operation udarbejder den administrerende direktør i samarbejde med værtsmedlemsstaten en liste over teknisk udstyr, personale og profiler af det nødvendige personale, herunder det personale, der alt efter tilfældet har udøvende beføjelser, og som skal gives tillades i overensstemmelse med artikel 82, stk. 2. Denne liste skal udarbejdes under hensyntagen til værtsmedlemsstatens disponible ressourcer og værtsmedlemsstatens anmodning i henhold til artikel 37. På grundlag af disse elementer fastlægger agenturet en pakke bestående af teknisk og operationel forstærkning samt kapacitetsopbyggende aktiviteter, som skal medtages i den operationelle plan.

2. Den administrerende direktør udarbejder en operationel plan for fælles operationer ved de ydre grænser. Den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten indgår i tæt og rettidigt samråd med de deltagende medlemsstater aftale om den operationelle plan med detaljeret angivelse af de organisatoriske og proceduremæssige aspekter af den fælles operation.

3. Den operationelle plan er bindende for agenturet, værtsmedlemsstaten og de deltagende medlemsstater. Den skal omfatte alle de aspekter, der anses for nødvendige for at gennemføre den fælles operation, herunder følgende:

a) en beskrivelse af situationen inklusiv modus operandi og formålene med indsættelsen, herunder det operationelle mål

b) den periode, som den fælles operation forventes at vare for at nå sit mål

c) det geografiske område, hvor den fælles operation vil finde sted

d) en beskrivelse af opgaverne, herunder dem, der kræver udøvende beføjelser, ansvarsområder, herunder for så vidt angår overholdelsen af de grundlæggende rettigheder og databeskyttelseskravene, og særlige instrukser til holdene, herunder om tilladte søgninger i databaser og tilladte tjenestevåben samt tilladt ammunition og udstyr i værtsmedlemsstaten

e) sammensætningen af holdene samt indsættelsen af andet relevant personale

f) bestemmelser om kommando og kontrol, herunder angivelse af navn og rang for de af værtsmedlemsstatens grænsevagter, der har ansvaret for samarbejdet med holdmedlemmerne og agenturet, navnlig navn og rang for de grænsevagter, som har kommandoen i indsættelsesperioden, og holdmedlemmernes plads i kommandostrukturen

g) det tekniske udstyr, der skal anvendes under den fælles operation, herunder særlige krav såsom betingelser for brug, det mandskab, der er anmodet om, transport og anden logistik samt finansielle bestemmelser

h) detaljerede bestemmelser for agenturets øjeblikkelige rapportering om hændelser til bestyrelsen og relevante nationale myndigheder

i) en rapporterings- og evalueringsordning med benchmarks for evalueringsrapporten, herunder med hensyn til beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder, og en endelig frist for indgivelse af den endelige evalueringsrapport

j) med hensyn til operationer til søs, specifikke oplysninger angående relevant jurisdiktion og gældende ret i det geografiske område, hvor den fælles operation finder sted, herunder henvisninger til national rets, folkerettens og EU-rettens regler om opbringning, redning til søs og ilandsætning; i den forbindelse skal den operationelle plan udarbejdes i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 656/2014

k) vilkårene for samarbejde med tredjelande, andre EU-organer, -kontorer og -agenturer eller internationale organisationer

l) generelle instrukser om, hvordan der sikres beskyttelse af de grundlæggende rettigheder under agenturets operationelle aktiviteter

m) procedurer, hvorved personer med behov for international beskyttelse, ofre for menneskehandel, uledsagede mindreårige og personer i en sårbar situation henvises til de kompetente nationale myndigheder med henblik på passende bistand

n) procedurer for oprettelse af en mekanisme for modtagelse og videresendelse til agenturet af klager over enhver person, som deltager i en af agenturets operationelle aktiviteter, herunder grænsevagter eller andet relevant personale i værtsmedlemsstaten og holdmedlemmer, med påstand om krænkelser af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med deres deltagelse i en af agenturets operationelle aktiviteter

o) logistiske ordninger, herunder information om arbejdsvilkår og forholdene i de områder, hvor der er planer om at gennemføre en fælles operation.

4. Alle ændringer og tilpasninger af den operationelle plan skal godkendes af den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten efter høring af de deltagende medlemsstater. Agenturet sender straks en kopi af den ændrede eller tilpassede operationelle plan til de deltagende medlemsstater.

5. Denne artikel finder tilsvarende anvendelse på alle agenturets operationer.

Artikel 39

Procedure for iværksættelse af en hurtig grænseindsats

1. En medlemsstats anmodning om iværksættelse af en hurtig grænseindsats skal indeholde en beskrivelse af situationen, mulige mål og forudsete behov samt profiler af det nødvendige personale, herunder det personale, der i relevant omfang har udøvende beføjelser. Den administrerende direktør kan om nødvendigt straks sende eksperter fra agenturet, som skal vurdere situationen ved den pågældende medlemsstats ydre grænser.

2. Den administrerende direktør informerer straks bestyrelsen om en anmodning fra en medlemsstat om at iværksætte en hurtig grænseindsats.

3. Når den administrerende direktør træffer afgørelse om en medlemsstats anmodning, tager den pågældende hensyn til resultaterne af agenturets risikoanalyser og analyselaget i det europæiske situationsbillede samt resultatet af den i artikel 32 omhandlede sårbarhedsvurdering og alle andre relevante oplysninger fra den pågældende medlemsstat eller en anden medlemsstat.

4. Den administrerende direktør vurderer straks mulighederne for omfordeling af disponible holdmedlemmer fra det stående korps, navnlig dets vedtægtsomfattede personale og personale, der er udstationeret til agenturet fra medlemsstaterne, i andre operationelle områder. Den administrerende direktør vurderer også de yderligere behov for at indsætte operationelt personale i overensstemmelse med artikel 57 og, når personale inden for de krævede profiler er opbrugt, til at aktivere udrykningsstyrken i overensstemmelse med artikel 58.

5. Den administrerende direktør træffer afgørelse om anmodningen om at iværksætte en hurtig grænseindsats senest to arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af anmodningen. Den administrerende direktør underretter samtidigt skriftligt den pågældende medlemsstat og bestyrelsen herom. Afgørelsen skal indeholde oplysninger om de vigtigste grunde, som den er baseret på.

6. Når den administrerende direktør træffer den i denne artikels stk. 5 omhandlede beslutning, underretter vedkommende medlemsstaterne om muligheden for at anmode om yderligere operationelt personale i overensstemmelse med artikel 57 og, hvor det er relevant, artikel 58 ved at angive, det mulige antal af og profilerne for medarbejdere, der skal stilles til rådighed af den enkelte medlemsstat.

7. Hvis den administrerende direktør beslutter at iværksætte en hurtig grænseindsats, indsætter vedkommende disponible grænseforvaltningshold fra det stående korps og udstyr fra puljen af teknisk udstyr i overensstemmelse med artikel 64 og beslutter, hvor det er nødvendigt, om der omgående skal indsættes forstærkning fra et eller flere grænseforvaltningshold i overensstemmelse med artikel 57.

8. Den administrerende direktør udarbejder og vedtager sammen med værtsmedlemsstaten straks og under alle omstændigheder senest tre arbejdsdage efter datoen for beslutningen herom en operationel plan som omhandlet i artikel 38, stk. 2.

9. Så snart den operationelle plan er blevet godkendt og stillet til rådighed for medlemsstaterne, indsætter den administrerende direktør straks det operationelle personale, der er til rådighed, ved hjælp af omfordelinger fra andre operationelle områder eller andre opgaver.

10. Parallelt med den i stk. 9 omhandlede indsættelse, og hvor det er nødvendigt for at sikre øjeblikkelig forstærkning af de grænseforvaltningshold, der er omfordelt fra andre områder eller opgaver, anmoder den administrerende direktør hver medlemsstat om at angive antallet af og profilerne for de yderligere medarbejdere, der skal indsættes fra deres nationale lister med henblik på kortvarig indsættelse som omhandlet i artikel 57.

11. Hvis der opstår en situation, hvor de i denne artikels stk. 7 omhandlede grænseforvaltningshold og de i denne artikels stk. 10 omhandlede personale er utilstrækkelige, kan den administrerende direktør aktivere udrykningsstyrken ved at anmode hver medlemsstat om det antal supplerende personale og de profiler, der skal indsættes i henhold til artikel 58.

12. Disse i stk. 10 og 11 omhandlede oplysninger fremsendes skriftligt til de nationale kontaktpunkter og angiver den dato, på hvilken indsættelsen af personale fra hver kategori skal finde sted. Der fremsendes også en kopi af den operationelle plan til de nationale kontaktpunkter.

13. Medlemsstaterne sikrer, at antallet af og profilerne for medarbejdere straks stilles til rådighed for agenturet med henblik på at sikre en komplet indsættelse i overensstemmelse med artikel 57 og, hvis den finder anvendelse, artikel 58.

14. Indsættelsen af de første grænseforvaltningshold, der omfordeles fra andre områder og opgaver, skal finde sted senest fem arbejdsdage efter den dato, hvor den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten indgik aftale om den operationelle plan. Indsættelsen af yderligere grænseforvaltningshold finder, hvor det er nødvendigt, sted senest 12 arbejdsdage efter den dato, hvor der blev opnået enighed om den operationelle plan.

15. Hvor der skal foretages en hurtig grænseindsats, overvejer den administrerende direktør i samråd med bestyrelsen straks prioriteterne med hensyn til agenturets igangværende og planlagte fælles operationer ved andre ydre grænser, så der sikres en mulig omfordeling af ressourcer til de områder ved de ydre grænser, hvor der er størst behov for en styrket indsættelse.

Artikel 40

Migrationsstyringsstøttehold

1. Hvor en medlemsstat står over for uforholdsmæssigt store migrationsmæssige udfordringer i særlige hotspotområder langs dens ydre grænser, som er karakteriseret ved store indadgående blandede migrationsstrømme, kan den pågældende medlemsstat anmode om teknisk og operationel forstærkning fra migrationsstyringsstøttehold bestående af eksperter fra de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, som skal operere i overensstemmelse med deres mandater.

Den pågældende medlemsstat indgiver en anmodning om forstærkning og en behovsvurdering til Kommissionen. På grundlag af nævnte behovsvurdering fremsender Kommissionen, som det er relevant, anmodningen til agenturet, EASO, Europol og andre relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer.

2. De relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer undersøger i overensstemmelse med deres respektive mandat medlemsstatens anmodning om forstærkning og behovsvurderingen med henblik på at fastlægge en omfattende forstærkningspakke bestående af forskellige aktiviteter, der koordineres af de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, og som den pågældende medlemsstat skal godkende. Kommissionen koordinerer denne proces.

3. Kommissionen fastlægger i samarbejde med værtsmedlemsstaten og de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer i overensstemmelse med deres respektive mandater vilkårene for samarbejde i hotspotområdet og er ansvarlig for koordineringen af migrationsstyringsstøtteholdenes aktiviteter.

4. Den tekniske og operationelle forstærkning, der ydes med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder af det stående korps inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold, kan omfatte tilvejebringelse af:

a) bistand med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder til screening af tredjelandsstatsborgere ved ankomsten til de ydre grænser, herunder identifikation, registrering og debriefing af disse tredjelandsstatsborgere og på medlemsstatens anmodning optagelse af tredjelandsstatsborgernes fingeraftryk og tilvejebringelse af oplysninger om formålet med disse procedurer

b) indledende oplysninger til personer, som ønsker at ansøge om international beskyttelse, og henvisningen af disse personer til den berørte medlemsstats kompetente nationale myndigheder eller til eksperter, der er indsat af EASO

c) teknisk og operativ bistand på tilbagesendelsesområdet i overensstemmelse med artikel 48, herunder forberedelse og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer

d) nødvendigt teknisk udstyr.

5. Migrationsstyringsstøtteholdene omfatter om nødvendigt personale med ekspertise inden for beskyttelse af børn, menneskehandel, beskyttelse mod kønsbaseret forfølgelse eller grundlæggende rettigheder.

Artikel 41

Foreslåede aktioner ved de ydre grænser

1. På grundlag af resultaterne af sårbarhedsvurderingen eller hvor et kritisk indvirkningsniveau henføres til et eller flere ydre grænseafsnit, og under hensyntagen til de relevante elementer i medlemsstatens beredskabsplaner, agenturets risikoanalyse og analyselaget i det europæiske situationsbillede henstiller den administrerende direktør til den pågældende medlemsstat at indlede, gennemføre eller tilpasse fælles operationer, hurtige grænseindsatser eller enhver anden relevant indsats fra agenturets side som fastsat i artikel 36.

2. Den pågældende medlemsstat skal svare på den administrerende direktørs henstilling, der er omhandlet i stk. 1, inden for seks arbejdsdage. I tilfælde af et negativt svar vedrørende henstillingen skal medlemsstaten også give de begrundelser, der ligger til grund for dette svar. Den administrerende direktør underretter straks bestyrelsen og Kommissionen om de foreslåede tiltag og om begrundelserne for det negative svar med henblik på at vurdere, om der måtte være behov for hasteforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 42.

Artikel 42

Situationer ved de ydre grænser, der kræver en hurtig indsats

1. Hvor kontrol af de ydre grænser bliver så ineffektiv, at det vil kunne bringe Schengenområdets funktion i fare, fordi:

a) en medlemsstat ikke gennemfører de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med en bestyrelsesafgørelse, omhandlet i artikel 32, stk. 10, eller

b) en medlemsstat, der står over for særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer ved de ydre grænser, enten ikke har anmodet om tilstrækkelig bistand fra agenturet i henhold til artikel 37, 39 eller 40 eller ikke tager de nødvendige skridt til gennemførelse af tiltag i henhold til disse artikler eller i henhold til artikel 41,

kan Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen straks vedtage en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, hvori de foranstaltninger, som agenturet skal gennemføre for at afhjælpe disse risici, fastsættes, og hvori det kræves, at den berørte medlemsstat samarbejder med agenturet om gennemførelsen af disse foranstaltninger. Kommissionen hører agenturet, inden den fremsætter sit forslag.

2. Hvor der opstår en situation, der kræver en hurtig indsats, underrettes Europa-Parlamentet straks herom og om alle efterfølgende foranstaltninger og afgørelser, der træffes vedrørende situationen.

3. For at afhjælpe risikoen for at bringe Schengenområdet i fare skal den i stk. 1 omhandlede rådsafgørelse omfatte én eller flere af følgende foranstaltninger, der træffes af agenturet:

a) tilrettelæggelse og koordinering af hurtige grænseindsatser og indsættelse af det stående korps, herunder hold fra udrykningsstyrken

b) indsættelse af det stående korps inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold, særligt i hotspotområder

c) koordinering af aktiviteter for én eller flere medlemsstater og tredjelande ved de ydre grænser, herunder fælles operationer med tredjelande

d) indsættelse af teknisk udstyr

e) tilrettelæggelse af tilbagesendelsesindsatser.

4. Den administrerende direktør skal senest to arbejdsdage efter datoen for vedtagelsen af den i stk. 1 omhandlede rådsafgørelse:

a) træffe afgørelse om de tiltag, der skal tages med henblik på den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, der er anført i nævnte afgørelse, herunder det tekniske udstyr og antallet af og profilerne for de operationelle medarbejdere, der kræves for at nå målene for nævnte afgørelse

b) udarbejde et udkast til den operationelle plan og forelægge det for de berørte medlemsstater.

5. Den administrerende direktør og den berørte medlemsstat indgår aftale om den operationelle plan, der er omhandlet i stk. 4, litra b), senest tre arbejdsdage fra datoen for forelæggelsen af udkastet.

6. Agenturet indsætter straks og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage fra datoen for fastlæggelsen af den operationelle plan det nødvendige operationelle personale fra det stående korps med henblik på den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, der er anført i den i stk. 1 omhandlede rådsafgørelse. Der indsættes yderligere hold, i det omfang det er nødvendigt, i en anden fase og under alle omstændigheder senest 12 arbejdsdage fra fastlæggelsen af den operationelle plan.

7. Agenturet og medlemsstaterne sender straks og under alle omstændigheder inden 10 arbejdsdage fra datoen for fastlæggelsen af den operationelle plan det nødvendige tekniske udstyr og kompetent personale til indsættelsesbestemmelsesstedet med henblik på den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, der er anført i den i stk. 1 omhandlede rådsafgørelse.

Yderligere teknisk udstyr indsættes, i det omfang det er nødvendigt, i anden fase i overensstemmelse med artikel 64.

8. Den berørte medlemsstat efterkommer den i stk. 1 omhandlede rådsafgørelse. Med henblik herpå samarbejder den straks med agenturet og tager de nødvendige skridt til at lette gennemførelsen af nævnte afgørelse og den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, der er fastsat i nævnte afgørelse og i den operationelle plan, som der er indgået aftale om med den administrerende direktør, navnlig ved at efterkomme forpligtelserne fastsat i artikel 43, 82 og 83.

9. I overensstemmelse med artikel 57 og, hvor det er relevant, artikel 39, stiller medlemsstaterne det operationelle personale til rådighed som fastsat af den administrerende direktør i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4.

10. Kommissionen overvåger gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastlagt i den i stk. 1 nævnte rådsafgørelse, og de tiltag, som agenturet har taget med henblik herpå. Hvis den berørte medlemsstat ikke efterkommer den i denne artikels stk. 1 omhandlede rådsafgørelse inden for 30 dage og ikke samarbejder med agenturet i overensstemmelse med denne artikels stk. 8, kan Kommissionen iværksætte den i artikel 29 i forordning (EU) 2016/399 omhandlede procedure.

Artikel 43

Instrukser til holdene

1. Under indsættelsen af grænseforvaltningshold, tilbagesendelseshold og migrationsstyringsstøttehold udsteder værtsmedlemsstaten eller — hvor der er tale om samarbejde med et tredjeland i overensstemmelse med en statusaftale — det berørte tredjeland, instrukser til holdene i overensstemmelse med den operationelle plan.

2. Agenturet kan via sin koordinationsansvarlige meddele værtsmedlemsstaten sine holdninger til de instrukser, der gives til holdene. I sådanne tilfælde skal værtsmedlemsstaten tage hensyn hertil og så vidt muligt respektere dem.

3. Hvor instrukserne til holdene ikke er i overensstemmelse med den operationelle plan, rapporterer den koordinationsansvarlige det straks til den administrerende direktør, som om nødvendigt kan træffe tiltag i overensstemmelse med artikel 46, stk. 3.

4. Holdmedlemmerne skal under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser fuldt ud respektere de grundlæggende rettigheder, herunder adgang til asylprocedurer og den menneskelige værdighed og rette særlig opmærksomhed mod sårbare personer. De foranstaltninger, der træffes under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser, skal stå i et rimeligt forhold til målene for disse foranstaltninger. De må under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser ikke forskelsbehandle personer af nogen grund såsom køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, ejendomsforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering, i overensstemmelse med artikel 21 i chartret.

5. De holdmedlemmer, der ikke er vedtægtsomfattet personale, kan fortsat pålægges disciplinærforanstaltninger af deres oprindelsesmedlemsstat. Oprindelsesmedlemsstaten fastsætter bestemmelser om passende disciplinære eller andre foranstaltninger i overensstemmelse med sin nationale ret vedrørende overtrædelse af de grundlæggende rettigheder eller forpligtelser med hensyn til international beskyttelse under udførelsen af enhver af agenturets operationelle aktiviteter.

6. Vedtægtsomfattet personale indsat som holdmedlemmer kan pålægges disciplinære foranstaltninger, som det fremgår af personalevedtægten og ansættelsesvilkårene og de disciplinære foranstaltninger, der er fastsat i den tilsynsmekanisme, der er omhandlet i artikel 55, stk. 5, litra a).

Artikel 44

Den koordinationsansvarlige

1. Agenturet sikrer den operationelle gennemførelse af alle de organisatoriske aspekter under de fælles operationer, pilotprojekter og hurtige grænseindsatser, herunder tilstedeværelsen af vedtægtsomfattet personale.

2. Uden at det berører artikel 60, udpeger den administrerende direktør en eller flere eksperter fra det vedtægtsomfattede personale, der skal indsættes som koordinationsansvarlig for hver fælles operation eller hurtig grænseindsats. Den administrerende direktør underretter værtsmedlemsstaten om udpegelsen.

3. Den koordinationsansvarlige handler på agenturets vegne med hensyn til alle aspekter af indsættelsen af holdene. Den koordinationsansvarlige har til opgave at fremme samarbejdet og koordinationen mellem værtsmedlemsstater og deltagende medlemsstater. Mindst én observatør af grundlæggende rettigheder skal bistå og rådgive den koordinationsansvarlige. Den koordinationsansvarlige skal navnlig:

a) fungere som forbindelsesled mellem agenturet, værtsmedlemsstaten og holdene og yde bistand på vegne af agenturet i alle spørgsmål vedrørende betingelserne for indsættelsen på holdene

b) overvåge, at den operationelle plan gennemføres korrekt, herunder i samarbejde med observatørerne af grundlæggende rettigheder hvad angår beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder, og rapportere til den administrerende direktør herom

c) handle på agenturets vegne i forbindelse med alle aspekter af indsættelsen af holdene og rapportere til agenturet om alle disse aspekter

d) rapportere til den administrerende direktør, hvor værtsmedlemsstaternes instrukserne til holdene ikke er i overensstemmelse med den operationelle plan, navnlig med hensyn til de grundlæggende rettigheder, og hvor det er hensigtsmæssigt, foreslå den administrerende direktør at overveje at træffe en afgørelse i overensstemmelse med artikel 46.

4. I forbindelse med fælles operationer eller hurtige grænseindsatser kan den administrerende direktør give den koordinationsansvarlige beføjelse til at bistå med at løse eventuelle uoverensstemmelser om gennemførelsen af den operationelle plan og indsættelsen af holdene.

Artikel 45

Omkostninger

1. Agenturet dækker fuldt ud følgende omkostninger, som afholdes af medlemsstaterne, når de stiller deres personale til rådighed for indsættelse fra det stående korps som holdmedlemmer til medlemsstaterne og til tredjelande kortvarigt i overensstemmelse med. artikel 57 eller til medlemsstaterne via udrykningsstyrken i overensstemmelse med artikel 58:

a) rejseomkostninger fra oprindelsesmedlemsstaten til værtsmedlemsstaten, fra værtsmedlemsstaten til oprindelsesmedlemsstaten, inden for værtsmedlemsstaten med henblik på indsættelsen eller omfordeling inden for den pågældende værtsmedlemsstat eller til en anden værtsmedlemsstat, og med henblik på indsættelser til og omfordelinger inden for eller til et andet tredjeland

b) omkostninger vedrørende vaccinationer

c) omkostninger vedrørende særlige forsikringsbehov

d) omkostninger vedrørende sundhedsydelser, herunder til psykologhjælp

e) dagpenge, herunder indkvarteringsomkostninger.

2. På grundlag af et forslag fra den administrerende direktør vedtager bestyrelsen nærmere regler, for så vidt angår godtgørelse af udgifter, der er afholdt af det personale, der er indsat kortvarigt i overensstemmelse med artikel 57 og 58, og ajourfører dem i nødvendigt omfang. For at sikre, at den gældende retlige ramme overholdes, fremsætter den administrerende direktør et sådant forslag efter at have modtaget en positiv udtalelse fra Kommissionen. De nærmere regler skal så vidt muligt være baseret på forenklede omkostningsmuligheder i overensstemmelse med artikel 125, stk. 1, litra c), d) og e) i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Bestyrelsen sikrer, hvor det er relevant, at der er overensstemmelse med reglerne for vedtægtsomfattet personales udgifter til tjenesterejser.

Artikel 46

Beslutninger om at suspendere, bringe til ophør eller undlade at iværksætte aktiviteter

1. Den administrerende direktør bringer enhver af agenturets aktiviteter til ophør, hvis betingelserne for at gennemføre disse aktiviteter ikke længere er opfyldt. Den administrerende direktør underretter den berørte medlemsstat inden sådant ophør.

2. De medlemsstater, der deltager i en af agenturets operationelle aktiviteter, kan anmode den administrerende direktør om at bringe den pågældende operationelle aktivitet til ophør. Den administrerende direktør underretter bestyrelsen om en sådan anmodning.

3. Den administrerende direktør kan efter at have underrettet den berørte medlemsstat trække finansieringen af en aktivitet tilbage eller suspendere eller bringe den til ophør, hvis værtsmedlemsstaten ikke respekterer den operationelle plan.

4. Efter at have hørt den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og efter at have underrettet den berørte medlemsstat trækker den administrerende direktør finansieringen af enhver af agenturets aktiviteter tilbage eller suspenderer eller bringer enhver af agenturets aktiviteter helt eller delvist til ophør, hvis vedkommende finder, at der er sket overtrædelser af de grundlæggende rettigheder eller af forpligtelser med hensyn til international beskyttelse, som er knyttet til den pågældende aktivitet og som er af alvorlig art eller som sandsynligvis vil vare ved.

5. Efter at have hørt den ansvarlige for grundlæggende rettigheder beslutter den administrerende direktør ikke at iværksætte nogen agenturaktiviteter, hvor vedkommende vurderer, at der fra starten af aktiviteten vil være alvorlig grund til at suspendere eller bringe den til ophør, fordi det kunne føre til overtrædelser af alvorlig art af de grundlæggende rettigheder eller af forpligtelser med hensyn til international beskyttelse. Den administrerende direktør underretter den berørte medlemsstat om nævnte afgørelse.

6. De i stk. 4 og 5 omhandlede afgørelser skal være baseret på behørigt begrundede præmisser. Når den administrerende direktør træffer sådanne afgørelser, tager vedkommende hensyn til relevante oplysninger såsom antallet af registrerede klager, der ikke er blevet løst af en national kompetent myndighed, og disses indhold, rapporter om alvorlige hændelser og rapporter fra koordinationsansvarlige, relevante internationale organisationer og EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer på de områder, der er omfattet af denne forordning. Den administrerende direktør underretter bestyrelsen om sådanne afgørelser og giver begrundelser herfor.

7. Hvis den administrerende direktør træffer afgørelse om at suspendere agenturets indsættelse af et migrationsstyringsstøttehold eller bringe den til ophør, underretter vedkommende de øvrige relevante organer, kontorer og agenturer, som er aktive i hotspotområdet, om denne afgørelse.

Artikel 47

Evaluering af aktiviteter

Den administrerende direktør evaluerer resultaterne af alle agenturets operationelle aktiviteter. Vedkommende fremsender detaljerede evalueringsrapporter til bestyrelsen senest 60 dage efter disse aktiviteters afslutning sammen med bemærkningerne fra den ansvarlige for grundlæggende rettigheder. Den administrerende direktør foretager en omfattende analyse af disse resultater for at fremme kvaliteten, sammenhængen og effektiviteten af fremtidige aktiviteter og inkluderer denne analyse i årsberetningen om agenturets virksomhed. Den administrerende direktør sikrer, at agenturet tager analysen af disse resultater i betragtning i fremtidige operationelle aktiviteter.

AFDELING 8

Agenturets tiltag på tilbagesendelsesområdet

Artikel 48

Tilbagesendelse

1. Uden at tage stilling til indholdet af afgørelser om tilbagesendelse, som fortsat henhører under medlemsstaternes eneansvar, og i overensstemmelse med respekten for de grundlæggende rettigheder og generelle EU-retlige og folkeretlige principper, herunder forpligtelsen til at yde international beskyttelse, respekt for princippet om nonrefoulement og børns rettigheder, skal agenturet for så vidt angår tilbagesendelse:

a) yde teknisk og operativ bistand til medlemsstaterne på tilbagesendelsesområdet, herunder

   i) indsamling af de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelser om tilbagesendelse, identifikation af de tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af tilbagesendelsesprocedurer og medlemsstaternes øvrige aktiviteter forud for tilbagesendelse, i relation til tilbagesendelse, efter ankomst og efter tilbagesendelse, for at skabe et integreret system for forvaltning af tilbagesendelse mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder med deltagelse af relevante tredjelandsmyndigheder og andre relevante interessenter

   ii) erhvervelse af rejsedokumenter, blandt andet via konsulært samarbejde, uden at videregive oplysninger om, at der er indgivet en ansøgning om international beskyttelse, eller enhver anden oplysning, som ikke er nødvendig for tilbagesendelsen

   iii) tilrettelæggelse og koordinering af tilbagesendelsesoperationer og ydelse af støtte i forbindelse med frivillig tilbagevenden i samarbejde med medlemsstaterne

iv) ved frivillige tilbagesendelser fra medlemsstaterne ydelse af bistand til personer i udsendelsesposition forud for tilbagesendelse, i relation til tilbagesendelse, efter ankomst og efter tilbagesendelse, under hensyntagen til sårbare personers behov

b) ydelse af teknisk og operativ bistand til medlemsstater, der står over for udfordringer med hensyn til deres tilbagesendelsessystemer

c) udvikling, i samråd med den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, af en ikkebindende referencemodel for nationale IT-systemer for forvaltning af tilbagesendelse, der beskriver strukturen af sådanne systemer, samt ydelse af teknisk og operativ bistand til medlemsstaterne til udvikling af sådanne systemer, der er forenelige med modellen

d) drift og videreudvikling af en integreret platform for forvaltning af tilbagesendelse og en kommunikationsinfrastruktur, som gør det muligt at forbinde medlemsstaternes systemer for forvaltning af tilbagesendelse med platformen, med henblik på udveksling af data og oplysninger, herunder automatiseret overførsel af statistiske data, samt ydelse af teknisk og operativ bistand til medlemsstaterne med hensyn til tilkobling til kommunikationsstrukturen

e) tilrettelæggelse, fremme og koordinering af aktiviteter, der muliggør udveksling af oplysninger og identifikation og samling af bedste praksis med hensyn til forhold, der vedrører tilbagesendelse mellem medlemsstaterne

f) finansiering eller medfinansiering fra sit budget, i overensstemmelse med de finansielle regler, der gælder for agenturet, af de operationer, indsatser og aktiviteter, der er omhandlet i dette kapitel, herunder godtgørelse af omkostningerne til nødvendig tilpasning af de nationale IT-systemer for behandling af tilbagesendelsessager med henblik på at sikre sikker kommunikation til den integrerede platform for forvaltning af tilbagesendelse.

2. Den tekniske og operative bistand, der er omhandlet i stk. 1, litra b), skal omfatte aktiviteter med henblik på at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre de kompetente nationale myndigheders tilbagesendelsesprocedurer ved navnlig at yde følgende:

a) tolketjenester

b) praktiske oplysninger, herunder analyse af sådanne oplysninger, og henstillinger fra agenturet vedrørende de tredjelande, hvortil der sker tilbagesendelse, og som er relevante for gennemførelsen af denne forordning, hvor det er hensigtsmæssigt i samarbejde med andre EU-organer, -kontorer og -agenturer, navnlig EASO

c) rådgivning om gennemførelsen og forvaltningen af tilbagesendelsesprocedurer i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF

d) rådgivning og bistand vedrørende gennemførelsen af de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF og folkeretten, og som er nødvendige for at sikre, at personer i udsendelsesposition er til stede, og for at forhindre, at sådanne personer forsvinder, samt rådgivning og bistand vedrørende alternativer til frihedsberøvelse

e) udstyr, ressourcer og ekspertise til gennemførelse af afgørelser om tilbagesendelse og til identifikation af tredjelandsstatsborgere.

3. Agenturet sigter mod at skabe synergier og sammenkoble EU-finansierede net og programmer på tilbagesendelsesområdet i tæt samarbejde med Kommissionen og med støtte fra relevante interessenter, herunder det europæiske migrationsnetværk.

Artikel 49

Informationsudvekslingssystemer og forvaltning af tilbagesendelse

1. Agenturet driver og videreudvikler, i overensstemmelse med artikel 48, stk. 1, litra d), en integreret platform for forvaltning af tilbagesendelse til behandling af oplysninger, herunder personoplysninger, der overføres via medlemsstaternes systemer for forvaltning af tilbagesendelse, og som er nødvendige for, at agenturet kan yde teknisk og operativ bistand. Personoplysninger må kun omfatte biografiske data eller passagerlister. Personoplysninger må kun overføres, hvor de er nødvendige for agenturet for at bistå med koordinering eller tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer til tredjelande, uanset transportmiddel. Sådanne personoplysninger videregives kun til platformen, når der er truffet en afgørelse om at iværksætte en tilbagesendelsesoperation, og de slettes, så snart operationen er afsluttet.

Biografiske oplysninger overføres kun til platformen, hvor holdmedlemmerne ikke har adgang til dem i overensstemmelse med artikel 17, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860 ([39]).

Agenturet kan også anvende platformen til sikker overførsel af biografiske eller biometriske oplysninger, herunder alle typer af dokumenter, der kan betragtes som bevis eller umiddelbart bevis for statsborgerskab for tredjelandsstatsborgere, der er genstand for afgørelser om tilbagesendelse, hvor overførslen af sådanne personoplysninger er nødvendig for, at agenturet kan bistå, på anmodning af en medlemsstat, med at bekræfte tredjelandsstatsborgeres identitet og statsborgerskab i individuelle sager. Sådanne oplysninger må ikke lagres på platformen og skal slettes umiddelbart efter en bekræftelse af modtagelsen.

2. Agenturet udvikler, anvender og driver også informationssystemer og softwareapplikationer, der muliggør udveksling af oplysninger med henblik på tilbagesendelse inden for den europæiske grænse- og kystvagt og med henblik på udveksling af de personoplysninger.

3. Personoplysninger behandles i overensstemmelse med artikel 86, 87, 88 og 91, alt efter hvad der gælder.

Artikel 50

Tilbagesendelsesoperationer

1. Uden at tage stilling til indholdet af afgørelser om tilbagesendelse, som fortsat henhører under medlemsstaternes eneansvar, yder agenturet teknisk og operativ bistand til medlemsstaterne og sikrer koordineringen eller tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer, herunder i form af chartring af luftfartøjer med henblik på sådanne operationer og tilrettelæggelse af tilbagesendelser på ruteflyvninger eller med andre transportmidler. Agenturet kan på eget initiativ og efter aftale med den berørte medlemsstat koordinere eller tilrettelægge tilbagesendelsesoperationer.

2. Medlemsstaterne forelægger via den i artikel 49, stk. 1, omhandlede platform de operationelle oplysninger om tilbagesendelse, der er nødvendige for, at agenturet kan vurdere behovene for tilbagesendelse, og underretter agenturet om deres vejledende planlægning vedrørende antallet af personer i udsendelsesposition og de tredjelande, hvortil der skal ske tilbagesendelse, begge for så vidt angår de relevante nationale tilbagesendelsesoperationer, og om deres behov for agenturets bistand eller koordinering. Agenturet udarbejder og vedligeholder en rullende operationel plan for at give de medlemsstater, der anmoder om det, den nødvendige operationelle støtte og forstærkning, herunder i form af teknisk udstyr. Agenturet kan enten på eget initiativ og efter aftale med den berørte medlemsstat eller efter anmodning fra en medlemsstat på grundlag af en behovsvurdering i den rullende operationelle plan medtage datoer og destinationer for tilbagesendelsesoperationer, som det finder nødvendige. Bestyrelsen træffer efter forslag fra den administrerende direktør afgørelse om fremgangsmåden i forbindelse med den rullende operationelle plan. Den berørte medlemsstat bekræfter over for agenturet, at alle personer i udsendelsesposition, der er omfattet af en tilbagesendelsesoperation, der organiseres eller koordineres af agenturet, er omfattet af en retskraftig afgørelse om tilbagesendelse.

Hvor holdmedlemmer indsættes, skal de, inden en person i udsendelsesposition tilbagesendes, konsultere Schengeninformationssystemet for at kontrollere, om afgørelsen om tilbagesendelse, der er udstedt vedrørende denne person i udsendelsesposition, er blevet suspenderet, eller om dens fuldbyrdelse er blevet udsat.

Den rullende operationelle plan skal indeholde de elementer, der er nødvendige for at gennemføre en tilbagesendelsesoperation, herunder dem, der vedrører respekt for grundlæggende rettigheder, og skal henvise til blandt andet relevante adfærdskodekser og procedurer for overvågning, rapportering og klagemekanismen.

3. Agenturet kan yde teknisk og operativ bistand til medlemsstaterne og kan også, enten på eget initiativ og efter aftale med den berørte medlemsstat eller på de deltagende medlemsstaters anmodning, sikre koordinationen eller tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer, hvortil et tredjeland, hvortil der sker tilbagesendelse, stiller transportmidler og ledsagere ved tilbagesendelse til rådighed (»samlende tilbagesendelsesoperationer«). De deltagende medlemsstater og agenturet sikrer, at de grundlæggende rettigheder og princippet om nonrefoulement overholdes, at der sker en forholdsmæssig brug af tvangsmidler, og at den menneskelige værdighed respekteres med hensyn til personen i udsendelsesposition under hele tilbagesendelsesoperationen. Mindst én repræsentant for medlemsstaterne og én observatør ved tvangsmæssig tilbagesendelse fra den pulje, der oprettes i henhold til artikel 51, eller fra den deltagende medlemsstats tilsynsordning, skal være til stede under hele tilbagesendelsesoperationen og indtil ankomsten til det tredjeland, hvortil der sker tilbagesendelse.

([39]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860 af 28. november 2018 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 1).

4. Den administrerende direktør udarbejder straks en tilbagesendelsesplan for samlende tilbagesendelsesoperationer. Den administrerende direktør og alle deltagende medlemsstater indgår aftale om planen, som præciserer de organisatoriske og proceduremæssige aspekter af den tredjelandsassisterede tilbagesendelsesoperation under hensyntagen til indvirkningerne på de grundlæggende rettigheder og risiciene ved sådanne operationer. Alle ændringer eller tilpasninger af denne plan skal godkendes af de i stk. 3 og i nærværende stykke omhandlede parter.

Tilbagesendelsesplanen for samlende tilbagesendelsesoperationer er bindende for agenturet og alle deltagende medlemsstater. Den skal omfatte alle de skridt, der er nødvendige for at gennemføre den samlende tilbagesendelsesoperation.

5. Der føres i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, i direktiv 2008/115/EF tilsyn med hver tilbagesendelsesoperation, som agenturet har tilrettelagt eller koordineret. Tilsynet med tvangsmæssige tilbagesendelsesoperationer udføres af observatøren ved tvangsmæssig tilbagesendelse på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier og omfatter hele tilbagesendelsesoperationen fra før afrejsen til overdragelsen af personerne i udsendelsesposition til det tredjeland, hvortil der sker tilbagesendelse. Observatøren ved tvangsmæssig tilbagesendelse indsender en rapport om hver tvangsmæssig tilbagesendelsesoperation til den administrerende direktør, den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og de kompetente nationale myndigheder i alle de medlemsstater, der er involveret i den pågældende operation. Den administrerende direktør og de kompetente nationale myndigheder sikrer om nødvendigt en passende opfølgning herpå.

6. Hvis agenturet er bekymret for, om de grundlæggende rettigheder i en hvilken som helst fase i en tilbagesendelsesoperation respekteres, meddeler agenturet de deltagende medlemsstater og Kommissionen dette.

7. Den administrerende direktør evaluerer resultaterne af tilbagesendelsesoperationerne og sender hver sjette måned en detaljeret evalueringsrapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og bestyrelsen, der dækker alle de tilbagesendelsesoperationer, der er blevet gennemført i det foregående halvår, sammen med bemærkningerne fra den ansvarlige for grundlæggende rettigheder. Den administrerende direktør foretager en omfattende sammenlignende analyse af disse resultater for at fremme kvaliteten, sammenhængen og effektiviteten af fremtidige tilbagesendelsesoperationer. Den administrerende direktør medtager denne analyse i årsberetningen om agenturets virksomhed.

8. Agenturet finansierer eller medfinansierer tilbagesendelsesoperationer over sit budget i overensstemmelse med de finansielle regler, der gælder for agenturet, idet tilbagesendelsesoperationer, der gennemføres af mere end én medlemsstat eller fra hotspotområder, prioriteres.

Artikel 51

Pulje af observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse

1. Agenturet opretter under behørig hensyntagen til holdningen hos den ansvarlige for grundlæggende rettigheder en pulje af observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse fra medlemsstaternes kompetente organer, som fører tilsyn med tvangsmæssige tilbagesendelse i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, i direktiv 2008/115/EF, og som er uddannet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 62.

2. Bestyrelsen træffer på forslag af den administrerende direktør afgørelse om det antal observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse, der skal stilles til rådighed til puljen, og deres profil. Den samme procedure finder anvendelse ved alle senere ændringer af profilerne og det samlede antal.

Medlemsstaterne er ansvarlige for at bidrage til puljen ved at udnævne observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse, der svarer til den fastlagte profil, uden at det berører disse observatørers uafhængighed i henhold til national ret, hvor national ret foreskriver dette. Agenturet bidrager også med observatører af grundlæggende rettigheder som omhandlet i artikel 110 til puljen. Der skal indgå observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse med særlig ekspertise i børnebeskyttelse i puljen.

3. Medlemsstaternes bidrag med observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse til tilbagesendelsesoperationer og -indsatser i det følgende år planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler stiller medlemsstaterne observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse til rådighed med henblik på indsættelse efter anmodning fra agenturet, medmindre de står i en ekstraordinær situation, der i væsentlig grad berører udførelsen af nationale opgaver. En sådan anmodning indgives mindst 21 arbejdsdage før den planlagte indsættelse eller fem arbejdsdage i tilfælde af en hurtig tilbagesendelsesindsats.

4. Agenturet stiller på anmodning observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse til rådighed for de deltagende medlemsstater, som på medlemsstaternes vegne fører tilsyn med, at tilbagesendelsesoperationerne og tilbagesendelsesindsatserne gennemføres på korrekt vis under hele deres varighed. Ved enhver tilbagesendelsesoperation, der omfatter børn, stiller agenturet observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse med særlig ekspertise i børnebeskyttelse til rådighed.

5. Observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse forbliver omfattet af deres oprindelsesmedlemsstats disciplinære foranstaltninger under udførelsen af en tilbagesendelsesoperation eller tilbagesendelsesindsats. Vedtægtsomfattet personale, der er indsat som observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse, er omfattet af de disciplinære foranstaltninger, der er fastsat i personalevedtægten og ansættelsesvilkårene.

Artikel 52

Tilbagesendelseshold

1. Agenturet kan indsætte tilbagesendelseshold enten på eget initiativ efter aftale med den berørte medlemsstat eller på anmodning af denne medlemsstat. Agenturet kan indsætte sådanne tilbagesendelseshold under tilbagesendelsesindsatser, inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold eller i det omfang, det er nødvendigt for at yde yderligere teknisk og operativ bistand på tilbagesendelsesområdet. Hvor det er nødvendigt, skal tilbagesendelseshold omfatte medarbejdere med særlig ekspertise i børnebeskyttelse.

2. Artikel 40, stk. 2-5, og artikel 43, 44 og 45 finder tilsvarende anvendelse på tilbagesendelsesholdene.

Artikel 53

Tilbagesendelsesindsatser

1. Hvor en medlemsstat står over for en byrde i forbindelse med gennemførelse af forpligtelsen til at tilbagesende personer i udsendelsesposition, yder agenturet enten på eget initiativ efter aftale med den berørte medlemsstat eller efter anmodning fra den pågældende medlemsstat passende teknisk og operativ bistand i form af en tilbagesendelsesindsats. En sådan indsats kan bestå i indsættelse i værtsmedlemsstaten af tilbagesendelseshold, som yder bistand ved gennemførelsen af tilbagesendelsesprocedurer og tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer fra værtsmedlemsstaten.

Artikel 50 finder også anvendelse på tilbagesendelsesoperationer, som organiseres eller koordineres af agenturet i forbindelse med tilbagesendelsesindsatser.

2. Hvor en medlemsstat står over for særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer i forbindelse med gennemførelse af sin forpligtelse til at tilbagesende personer i udsendelsesposition, yder agenturet passende teknisk og operativ bistand i form af en hurtig tilbagesendelsesindsats, enten på eget initiativ efter aftale med den berørte medlemsstat eller efter anmodning fra den pågældende medlemsstat. En hurtig tilbagesendelsesindsats kan bestå i hurtig indsættelse af tilbagesendelseshold i værtsmedlemsstaten, som yder bistand ved gennemførelsen af tilbagesendelsesprocedurer og tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer fra værtsmedlemsstaten.

3. I forbindelse med en tilbagesendelsesindsats udarbejder den administrerende direktør straks en operationel plan efter aftale med værtsmedlemsstaten og de deltagende medlemsstater. Bestemmelserne i artikel 38 finder tilsvarende anvendelse.

4. Den administrerende direktør træffer snarest mulig afgørelse om den operationelle plan og i det tilfælde, der er omhandlet i stk. 2, inden for fem arbejdsdage. De berørte medlemsstater og bestyrelsen underrettes omgående skriftligt om afgørelsen.

5. Agenturet finansierer eller medfinansierer tilbagesendelsesindsatser over sit budget i overensstemmelse med de finansielle regler, der gælder for agenturet.

AFDELING 9

Kapacitet

Artikel 54

Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps

1. Den europæiske grænse- og kystvagts stående korps med den i bilag I fastlagte kapacitet indgår som en del af agenturet. Det stående korps består af følgende fire kategorier af operationelt personale i overensstemmelse med den årlige tilgængelighedsordning, der er fastsat i bilag I:

a) kategori 1: vedtægtsomfattet personale indsat som holdmedlemmer i indsatsområder i overensstemmelse med artikel 55, samt personale, der er ansvarligt for driften af den centrale ETIAS-enhed

b) kategori 2: personale fra medlemsstaterne, der er udstationeret langvarigt til agenturet som en del af det stående korps i overensstemmelse med artikel 56

c) kategori 3: personale fra medlemsstaterne, der er parat til at blive stillet til rådighed for agenturet med henblik på en kortvarig indsættelse som en del af det stående korps i overensstemmelse med artikel 57, og

d) kategori 4: udrykningsstyrken bestående af personale fra medlemsstaterne, der er parat til at blive indsat i overensstemmelse med artikel 58 med henblik på hurtige grænseindsatser i overensstemmelse med artikel 39.

2. Agenturet indsætter medlemmerne af det stående korps som medlemmer af grænseforvaltningsholdene, migrationsstyringsstøtteholdene og tilbagesendelsesholdene i forbindelse med fælles operationer, hurtige grænseindsatser, tilbagesendelsesindsatser eller andre relevante operationelle aktiviteter i medlemsstaterne eller i tredjelande. Sådanne aktiviteter må kun udføres med medlemsstatens eller det pågældende tredjelands tilladelse. Det faktiske antal medarbejdere indsat fra det stående korps afhænger af de operationelle behov.

Indsættelsen af det stående korps fungerer som supplement til medlemsstaternes indsats.

3. Når medlemmer af det stående korps, der indsættes som holdmedlemmer, yder støtte til medlemsstaterne, skal de være i stand til at udføre grænsekontrol eller tilbagesendelsesopgaver, herunder opgaver, der kræver udøvende beføjelser fastsat i den relevante nationale ret eller, for vedtægtsomfattet personale, de opgaver, der kræver udøvende beføjelser fastlagt i artikel 55, stk. 7.

Medlemmerne af det stående korps skal opfylde kravene til specialiseret uddannelse og professionalisme som fastsat i artikel 16, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EU) 2016/399 eller andre relevante instrumenter.

4. På baggrund af et forslag fra den administrerende direktør, der tager hensyn til agenturets risikoanalyse, resultaterne af sårbarhedsvurderingen og den flerårige strategiske politikcyklus for Europæisk integreret grænsekontrol og med udgangspunkt i det antal medarbejdere og disses profiler, der er til rådighed for agenturet gennem dets vedtægtsomfattede personale og igangværende udstationeringer, træffer bestyrelsen senest den 31. marts hvert år afgørelse om:

a) fastlæggelse af profiler for og krav til operationelt personale

b) antallet af medarbejdere pr. specifik profil under kategori 1, 2 og 3, der skal indgå i holdene det følgende år, baseret på de forventede operationelle behov for det følgende år

c) nærmere fastlæggelse af de bidrag, der er fastsat i bilag II og III, ved at fastsætte det specifikke antal af og profiler for medarbejdere pr. medlemsstat, der skal udstationeres til agenturet i overensstemmelse med artikel 56, og som skal indstilles i overensstemmelse med artikel 57 det følgende år

d) nærmere fastlæggelse af de bidrag, der er fastsat i bilag IV, ved at fastsætte det specifikke antal af og profiler for medarbejdere pr. medlemsstat under udrykningsstyrken, som skal stilles til rådighed i det følgende år i tilfælde af hurtige grænseindsatser i overensstemmelse med artikel 39 og 58, og

e) fastlæggelse af en vejledende flerårig planlægning af profiler for de følgende år for at lette den langsigtede planlægning af medlemsstaternes bidrag og rekrutteringen af det vedtægtsomfattede personale.

5. Mandskabet til det tekniske udstyr, der stilles til rådighed i overensstemmelse med artikel 64, tages i betragtning som del af de medlemsstaternes bidrag til kortvarige indsættelser fra medlemsstaterne i henhold til artikel 57 for det følgende år. Med henblik på udarbejdelsen af den relevante bestyrelsesafgørelse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, underretter den berørte medlemsstat agenturet om dets hensigt om at indsætte det tekniske udstyr med det relevante mandskab inden udgangen af januar hvert år.

6. Med henblik på artikel 73 udvikler og sikrer agenturet kommando- og kontrolstrukturerne for at sikre en effektiv indsættelse af det stående korps på tredjelandes område.

7. Agenturet kan ansætte tilstrækkeligt vedtægtsomfattet personale, som kan udgøre op til 4 % af det samlede antal medarbejdere i det stående korps, som fastsat i bilag I, som personale med understøttende eller overvågende funktioner i forbindelse med oprettelsen af det stående korps, med henblik på planlægning og forvaltning af dets aktiviteter og til erhvervelse af agenturets eget udstyr.

8. Det personale, der er omhandlet i stk. 7, og det personale, der er ansvarligt for driften af den centrale ETIAS-enhed, må ikke anvendes som holdmedlemmer, men skal dog medregnes som kategori 1 personale med henblik på bilag I.

Artikel 55

Vedtægtsomfattede personale i det stående korps

1. Agenturet bidrager med medlemmer af dets vedtægtsomfattede personale (kategori 1) til det stående korps, som skal indsættes i indsatsområder som holdmedlemmer med opgaver og beføjelser fastsat i artikel 82, herunder opgaven med at betjene agenturets eget udstyr.

2. Agenturet skal, når det ansætter personale, sikre, at kun kandidater, der udviser en høj grad af professionalisme, som overholder høje etiske værdier, og som har passende sprogfærdigheder, udvælges.

3. I henhold til artikel 62, stk. 2, skal vedtægtsomfattet personale, der skal indsættes som holdmedlemmer, efter ansættelsen gennemgå den nødvendige uddannelse for grænsevagter eller vedrørende tilbagesendelse, herunder om grundlæggende rettigheder, alt efter hvad der er relevant for de profiler, der er besluttet af bestyrelsen i overensstemmelse med artikel 54, stk. 4, under hensyntagen til deres tidligere opnåede kvalifikationer og erhvervserfaring på de relevante områder.

Den i første afsnit omhandlede uddannelse finder sted inden for rammerne af dedikerede uddannelsesprogrammer, som agenturet har udformet, og på grundlag af aftaler med udvalgte medlemsstater og gennemføres på deres specialiserede uddannelsesinstitutioner, herunder på agenturets partnerskabsakademier i medlemsstaterne. Der skal udarbejdes passende uddannelseskort for hver ansat efter dennes ansættelse for at sikre, at den pågældende altid er fagligt kompetent til at kunne udføre opgaver som grænsevagt eller i forbindelse med tilbagesendelse. Uddannelseskortene ajourføres regelmæssigt. Udgifterne til uddannelse dækkes fuldt ud af agenturet.

Vedtægtsomfattet personale, der fungerer som teknisk mandskab til betjening af agenturets eget udstyr, behøver ikke at gennemgå et fuldt uddannelsesforløb vedrørende grænsekontrol eller tilbagesendelse.

4. Agenturet sikrer under hele deres ansættelsen, at dets vedtægtsomfattede personale varetager deres opgaver som holdmedlemmer i overensstemmelse med de højeste standarder og i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder.

5. På grundlag af forslag fra den administrerende direktør skal bestyrelsen:

a) etablere en passende tilsynsmekanisme til overvågning af anvendelsen af bestemmelserne om vedtægtsomfattet personales magtanvendelse, herunder bestemmelser om rapportering og særlige foranstaltninger, såsom disciplinære foranstaltninger, for så vidt angår anvendelsen af magt under indsættelser

b) fastsætte regler for den administrerende direktørs beføjelser til at tillade vedtægtsomfattet personale at bære og anvende våben i overensstemmelse med artikel 82 og bilag V, herunder om obligatorisk samarbejde med de kompetente nationale myndigheder, navnlig i den medlemsstat, hvori den pågældende er statsborger, i bopælsmedlemsstaten og i medlemsstaten for den første uddannelse. Disse regler skal også omhandle, hvordan den administrerende direktør sikrer, at betingelserne for at udstede sådanne tilladelser vedbliver med at være opfyldt af vedtægtsomfattet personale, navnlig hvad angår håndtering af våben, herunder foretagelse af regelmæssige skydeprøver

c) fastsætte særlige regler for at lette opbevaring af våben, ammunition og andet udstyr i sikrede faciliteter og deres transport til det operationelle område.

For så vidt angår de regler, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a), afgiver Kommissionen udtalelse om, hvorvidt deres overholdelse af personalevedtægten og ansættelsesvilkårene i overensstemmelse med artikel 110, stk. 2, i personalevedtægten. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder høres om den administrerende direktørs forslag for så vidt angår disse regler.

6. Personale hos agenturet, som ikke er kvalificerede til at udføre opgaver som grænsevagt eller i forbindelse med tilbagesendelse, må kun indsættes under fælles operationer med henblik på koordinering, tilsyn med grundlæggende rettigheder og andre dermed forbundne opgaver. De skal ikke indgå som en del af holdene.

7. Det vedtægtsomfattede personale, der skal indsættes som holdmedlemmer, skal have mulighed for at udføre, i overensstemmelse med artikel 82, følgende opgaver, der kræver udøvende beføjelser, i overensstemmelse med personaleprofilerne og de relevante uddannelse:

a) kontrol af personers identitet og nationalitet, herunder konsultation af relevante EU-databaser og nationale databaser

b) tilladelse til indrejse hvor indrejsebetingelserne som fastlagt i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399 er opfyldt

c) nægtelse af indrejse i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2016/399

d) stempling af rejsedokumenter i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) 2016/399

e) udstedelse af eller afslag på visum ved grænsen i overensstemmelse med artikel 35 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 ([40]) og indlæsning af de relevante oplysninger i visuminformationssystemet

f) grænseovervågning, herunder patruljering mellem grænseovergangssteder for at forhindre uautoriseret grænsepassage, bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og træffe foranstaltninger over for personer, som har passeret grænsen ulovligt, herunder tilbageholdelse eller pågribelse

g) registrering af fingeraftryk af personer, der pågribes ved ulovlig passage af en ydre grænse, i Eurodac i overensstemmelse med kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 ([41])

h) varetagelse af kontakten med tredjelande med henblik på at identificere og få rejsedokumenter til personer i udsendelsesposition

i) ledsagelse af tredjelandsstatsborgere, der er genstand for tvangsmæssig tilbagesendelse.

Artikel 56

Medlemsstaternes deltagelse i det stående korps gennem langvarige udstationeringer

1. Medlemsstaterne bidrager til det stående korps ved at udstationere operationelt personale til agenturet som holdmedlemmer (kategori 2). Varigheden af de individuelle udstationeringer er 24 måneder. Med hjemlandets og agenturets samtykke kan individuelle udstationeringer forlænges én gang med yderligere 12 eller 24 måneder. For at lette gennemførelsen af det system for finansiel støtte, der er omhandlet i artikel 61, begynder udstationeringen som hovedregel i begyndelsen af et kalenderår.

2. Hver medlemsstat er ansvarlig for at sikre det operationelle personales fortsatte bidrag som udstationerede holdmedlemmer i overensstemmelse med bilag II. Betalingen af udgifterne til personale, der indsættes i henhold til denne artikel, skal ske i overensstemmelse med de regler, der er vedtaget i henhold til artikel 95, stk. 6.

3. Det operationelle personale, der udstationeres til agenturet, har de opgaver og beføjelser, som holdmedlemmerne har i overensstemmelse med artikel 82. Den medlemsstat, der har udstationeret det pågældende operationelle personale, betragtes som deres oprindelsesmedlemsstat. Under udstationeringen træffer den administrerende direktør beslutning om de udstationerede holdmedlemmers placeringer og varigheden af indsættelserne i overensstemmelse med de operationelle behov. Agenturet sikrer den løbende uddannelse af det operationelle personale under udstationeringen.

([40]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

([41]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1).

4. Senest den 30. juni hvert år angiver hver medlemsstat kandidaterne til udstationering blandt deres operationelle personale, i overensstemmelse med det specifikke antal af og profiler for personale, som bestyrelsen har truffet afgørelse om for det følgende år som omhandlet i artikel 54, stk. 4. Agenturet bekræfter, hvorvidt det operationelle personale, som medlemsstaterne foreslår, svarer til de fastlagte personaleprofiler og besidder de nødvendige sprogkundskaber. Senest den 15. september godkender agenturet de foreslåede kandidater eller, i tilfælde af uoverensstemmelse med de krævede profiler, utilstrækkelige sprogkundskaber, tjenesteforseelser eller overtrædelse af gældende regler under tidligere indsættelser, afviser agenturet de pågældende kandidater og anmoder medlemsstaten om at foreslå andre kandidater til udstationering.

5. Hvor en bestemt operationel medarbejder som følge af force majeure ikke kan udstationeres eller er ude af stand til at fortsætte sin udstationering, sørger den pågældende medlemsstat for, at denne medarbejder udskiftes med en anden operationel medarbejder, der har den krævede profil.

Artikel 57

Medlemsstaternes deltagelse i det stående korps gennem kortvarige indsættelser

1. Ud over udstationeringer i henhold til artikel 56, bidrager medlemsstaterne senest den 30. juni hvert år til det stående korps ved at udpege grænsevagter og andet relevant personale til den foreløbige nationale liste over tilgængelige operationelle medarbejdere til kortvarige indsættelser (kategori 3) i overensstemmelse med de bidrag, der er fastsat i bilag III, og i overensstemmelse med det specifikke antal af og profiler for medarbejdere, som bestyrelsen har truffet beslutning om for det følgende år som omhandlet i artikel 54, stk. 4. De foreløbige nationale lister over indstillede operationelle medarbejdere meddeles til agenturet. Den endelige sammensætning af den årlige liste bekræftes over for agenturet efter afslutningen af de årlige bilaterale forhandlinger senest den 1. december samme år.

2. Hver medlemsstat skal sikre, at det indstillede operationelle personale er til rådighed efter anmodning fra agenturet i overensstemmelse med de i denne artikel fastlagte ordninger. Hver medarbejder står til rådighed i en periode på op til fire måneder inden for et kalenderår. Medlemsstaterne kan dog beslutte at indsætte en individuel medarbejder i mere end fire måneder. En sådan forlængelse betragtes som denne medlemsstats separate bidrag til den samme profil eller en anden krævet profil, hvis medarbejderen har de nødvendige kompetencer. Betalingen af udgifterne til personale, der indsættes i henhold til denne artikel, skal ske i overensstemmelse med de regler, der er vedtaget i henhold til artikel 45, stk. 2.

3. Det operationelle personale, der indsættes i henhold til denne artikel, har de opgaver og beføjelser, som holdmedlemmerne har i overensstemmelse med artikel 82.

4. Agenturet kan kontrollere, om det operationelle personale, der er indstillet til kortvarig indsættelser af medlemsstaterne, svarer til de fastlagte personaleprofiler og har de nødvendige sprogkundskaber. Agenturet afslår indstillet operationelt personale i tilfælde af utilstrækkelige sprogkundskaber, tjenesteforseelser eller overtrædelse af de gældende regler under tidligere indsættelser. Agenturet afslår også indstillet operationelt personale i tilfælde af manglende overholdelse af de krævede profiler, medmindre den pågældende operationelle medarbejder er kvalificeret til en anden profil, der er tildelt den pågældende medlemsstat. I tilfælde af afslag af en medarbejder sørger den pågældende medlemsstat for, at den pågældende medarbejder erstattes af en anden operationel medarbejder, der har den krævede profil.

5. Senest den 31. juli hvert år anmoder agenturet medlemsstaterne om at bidrage med bestemte operationelle medarbejdere for indsættelse som del af fælles operationer for det følgende år inden for det krævede antal og med de krævede profiler. De enkelte indsættelsesperioder fastlægges på grundlag af de årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne.

6. Efter de årlige bilaterale forhandlinger stiller medlemsstaterne det operationelle personale fra de nationale lister, der er omhandlet i stk. 1, til rådighed for specifikke indsættelser inden for det antal og de profiler, der er angivet i agenturets anmodning.

7. Hvor en bestemt operationel medarbejder som følge af force majeure ikke kan indsættes i overensstemmelse med aftalerne, sørger den pågældende medlemsstat for, at en sådan medarbejder erstattes med en anden medarbejder fra listen med den krævede profil.

8. I tilfælde af et øget behov for at styrke en igangværende fælles operation, et behov for at iværksætte en hurtig grænseintervention eller en ny fælles operation, der ikke er specificeret i det relevante årlige arbejdsprogram eller i de tilsvarende konklusioner af de årlige bilaterale forhandlinger, udføres indsættelsen inden for de bidrag, der er fastsat i bilag III. Den administrerende direktør underretter straks medlemsstaterne om de yderligere behov ved at angive det mulige antal af og profiler for operationelt personale, som hver medlemsstat skal stille med. Når den administrerende direktør og værtslandet har vedtaget en ændret operationel plan eller, hvor det er relevant, en ny operationel plan, fremsætter den administrerende direktør den formelle anmodning om det antallet af og profilerne for operationelt personale. Uden at det berører artikel 39, skal holdmedlemmerne indsættes fra hver medlemsstat inden for 20 arbejdsdage efter den formelle anmodning.

9. Hvor risikoanalysen eller en tilgængelig sårbarhedsvurdering viser, at en medlemsstat står over for en situation, der i væsentlig grad vil berøre udførelsen af dens nationale opgaver, bidrager den pågældende medlemsstat med operationelt personale i overensstemmelse med de anmodninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 5 eller 8. Disse bidrag må dog ikke kumulativt overstige halvdelen af den pågældende medlemsstats bidrag for det pågældende år som fastsat i bilag III. Hvor en medlemsstat påberåber sig en sådan ekstraordinær situation, giver den skriftligt en udførlig begrundelse og oplysninger om situationen til agenturet, hvilket skal indgå i den rapport, der er omhandlet i artikel 65.

10. Varigheden af indsættelsen i en bestemt operation besluttes af oprindelsesmedlemsstaten, men kan under alle omstændigheder ikke være på under 30 dage, medmindre varigheden af den operation, som indsættelsen er en del af, er på under 30 dage.

11. Det tekniske mandskab, der tages i betragtning med henblik på medlemsstaternes bidrag i henhold til artikel 54, stk. 5, må kun indsættes i overensstemmelse med de aftaler, der stammer fra de årlige bilaterale forhandlinger om det tilsvarende tekniske udstyr, der er omhandlet i artikel 64, stk. 9.

Uanset nærværende artikels stk. 1 skal medlemsstaterne først medtage det i dette stykkes først afsnit omhandlede tekniske mandskab i deres årlige lister efter afslutningen af de årlige bilaterale forhandlinger. Medlemsstaterne kan tilpasse den relevante årlige liste i tilfælde af eventuelle ændringer af det tekniske mandskab i løbet af det pågældende år. Medlemsstaterne skal meddele disse ændringer til agenturet.

Den i nærværende artikels stk. 4 omhandlede kontrol vedrører ikke kompetencen til at betjene det tekniske udstyr.

Medlemmer af mandskabet, der udelukkende har tekniske opgaver, angives kun ved funktioner på nationale årlige lister.

Varigheden af de tekniske mandskabers udstationeringer fastlægges i overensstemmelse med artikel 64.

Artikel 58

Medlemsstaternes deltagelse i det stående korps via udrykningsstyrken

1. Medlemsstaterne bidrager operationelt personale til det stående korps ved hjælp af en udrykningsstyrke (kategori 4), som skal aktiveres til hurtige grænseindsatser i overensstemmelse med artikel 37, stk. 2, og artikel 39, forudsat at operationelt personale i kategori 1, 2 og 3 allerede fuldt ud er indsat til den pågældende hurtige grænseindsats.

2. Hver medlemsstat er ansvarlig for at sikre, at operationelt personale er tilgængeligt i det antal og med de profiler, der svarer til det, bestyrelsen har besluttet for det følgende å som omhandlet i artikel 54, stk. 4, efter anmodning fra agenturet inden for de bidrag, der er fastsat i bilag IV, og i overensstemmelse med de ordninger, der er fastsat i nærværende artikel. Hver operationel medarbejder skal stå til rådighed i en periode på op til fire måneder inden for et kalenderår.

3. De specifikke indsættelser inden for rammerne af hurtige grænseinterventioner fra udrykningsstyrken finder sted i overensstemmelse med artikel 39, stk. 11 og 13.

Artikel 59

Evaluering af det stående korps

1. Senest den 31. december 2023 forelægger Kommissionen navnlig på grundlag af de rapporter, der er omhandlet i artikel 62, stk. 10, og artikel 65, en evaluering for Europa-Parlamentet og Rådet af det samlede antal og sammensætningen af det stående korps, herunder størrelsen af de enkelte medlemsstaters bidrag til det stående korps, samt af det stående korps' operationelle personales ekspertise og professionalisme og af den uddannelse, det modtager. Evalueringen skal også undersøge, om det er nødvendigt at opretholde udrykningsstyrken som en del af det stående korps.

Evalueringen skal beskrive og tage hensyn til eksisterende og potentielle operationelle behov for det stående korps, som dækker den hurtige reaktionskapacitet, væsentlige forhold, der påvirker medlemsstaternes muligheder for at bidrage til det stående korps, og udviklingen i det vedtægtsomfattede personale hvad angår agenturets bidrag til det stående korps.

2. Senest den 29. februar 2024 skal Kommissionen i fornødent omfang fremlægge passende forslag til ændring af bilag I, II, III og IV. Hvis Kommissionen ikke fremlægger et forslag, redegør den for årsagerne hertil.

Artikel 60

Lokalkontorer

1. Forudsat der er en aftale med værtsmedlemsstaten herom eller denne mulighed udtrykkeligt er medtaget i den statusaftale, der er indgået med værtstredjelandet, kan agenturet etablere lokalkontorer på denne medlemsstats eller dette tredjelands område med henblik på at lette og forbedre koordineringen af operationelle aktiviteter, herunder på tilbagesendelsesområdet, som tilrettelægges af agenturet i den pågældende medlemsstat, i naboregionen eller i det pågældende tredjeland, og med henblik på at sikre en effektiv forvaltning af agenturets menneskelige og tekniske ressourcer. Lokalkontorerne etableres i overensstemmelse med de operationelle behov for det tidsrum, der er nødvendigt for, at agenturet kan udføre væsentlige operationelle aktiviteter i den bestemte medlemsstat, i naboregionen eller i det berørte tredjeland. Dette tidsrum kan om nødvendigt forlænges.

Inden der etableres et lokalkontor, vurderes og beregnes alle budgetmæssige konsekvenser nøje, og de relevante beløb budgetteres på forhånd.

2. Agenturet og den værtsmedlemsstat eller det værtstredjeland, hvor lokalkontoret etableres, træffer de nødvendige ordninger for at sikre de bedst mulige betingelser for varetagelsen af de opgaver, der pålægges lokalkontoret. Tjenestestedet for det personale, der arbejder på lokalkontorer, fastsættes i overensstemmelse med artikel 95, stk. 2.

3. Lokalkontoret skal, hvor det er relevant:

a) yde operationel og logistisk støtte og sikre koordineringen af agenturets aktiviteter i de berørte indsatsområder

b) yde operationel støtte til medlemsstaten eller tredjelandet i de berørte indsatsområder

c) overvåge holdenes aktiviteter og regelmæssigt rapportere til agenturets hjemsted

d) samarbejde med værtsmedlemsstaten eller værtstredjelandet om alle spørgsmål vedrørende den praktiske gennemførelse af de operationelle aktiviteter, som agenturet har tilrettelagt i den pågældende medlemsstat eller tredjeland, herunder eventuelle yderligere spørgsmål, der måtte være opstået i forbindelse med disse aktiviteter

e) støtte den i artikel 44 omhandlede koordinationsansvarlige i forbindelse med dennes samarbejde med de deltagende medlemsstater om alle spørgsmål vedrørende deres bidrag til de operationelle aktiviteter, som agenturet har tilrettelagt, og, hvor det er nødvendigt, samarbejde med agenturets hjemsted

f) bistå den koordinationsansvarlige og de observatører af grundlæggende rettigheder, der har til opgave at overvåge operationelle aktiviteter, med, hvor det er nødvendigt, at lette koordineringen og kommunikationen mellem agenturets hold og de relevante myndigheder i værtsmedlemsstaten eller værtstredjelandet samt alle relevante opgaver

g) tilrettelægge logistisk støtte i forbindelse med indsættelsen af holdmedlemmerne og indsættelsen og brugen af teknisk udstyr

h) yde al anden logistisk støtte vedrørende det indsatsområde, som et givet lokalkontor er ansvarlig for, med henblik på at lette den smidige gennemførelse af de operationelle aktiviteter, som agenturet har tilrettelagt

i) støtte agenturets forbindelsesofficer, uden at dette berører dennes i artikel 31 omhandlede opgaver og funktioner, i at kortlægge aktuelle eller fremtidige udfordringer for grænseforvaltningen i det område, som et givet lokalkontor er ansvarlig for, med gennemførelsen af den gældende EU-ret om tilbagesendelse og regelmæssigt rapportere til agenturets hjemsted

j) sikre en effektiv forvaltning af agenturets eget udstyr i de områder, der er omfattet af dets aktiviteter, herunder den mulige registrering og langsigtede vedligeholdelse af dette udstyr og eventuel nødvendig logistisk støtte.

4. Hvert lokalkontor ledes af en repræsentant for agenturet, der er udpeget af den administrerende direktør som leder af et lokalkontor. Lederen af lokalkontoret fører tilsyn med kontorets overordnede arbejde og fungerer som dets centrale kontaktpunkt for så vidt angår agenturets hjemsted.

5. På baggrund af et forslag fra den administrerende direktør træffer bestyrelsen afgørelse om lokalkontorets etablering, dets sammensætning, hvor længe det skal eksistere og, hvor det er nødvendigt, forlængelse af varigheden af dets operationer under hensyntagen til udtalelse fra Kommissionen og samtykke fra værtsmedlemsstaten eller værtstredjelandet.

6. Den værtsmedlemsstat skal bistå agenturet med at sikre operationel kapacitet.

7. Den administrerende direktør aflægger hvert kvartal rapport til bestyrelsen om lokalkontorernes virksomhed. Lokalkontorernes aktiviteter beskrives i et særskilt afsnit i årsberetningen om agenturets aktiviteter.

Artikel 61

Finansiel støtte til udvikling af det stående korps

1. Medlemsstaterne har ret til at modtage finansielle midler på årsbasis i form af finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, til at støtte udviklingen af menneskelige ressourcer for derved at sikre deres bidrag til det stående korps som anført i bilag II, III og IV i overensstemmelse med artikel 125, stk. 1, litra a), i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Denne finansiering skal betales efter udløbet af det pågældende år og efter opfyldelse af de betingelser, der er fastsat i nærværende artikels stk. 3 og 4. Finansieringen skal baseres på et referencebeløb som anført i nærværende artikels stk. 2 og beløbe sig til, hvor det finder anvendelse:

a) 100 % af referencebeløbet ganget med antallet af operationelle medarbejdere, der er angivet for år n + 2 til udstationering i overensstemmelse med bilag II

b) 37 % af referencebeløbet ganget med antallet af operationelle medarbejdere, der rent faktisk indsættes i overensstemmelse med artikel 57, inden for den grænse, der er anført i bilag IV, og i overensstemmelse med artikel 58, inden for den grænse, der er anført i bilag IV, alt efter hvad der finder anvendelse

c) en engangsbetaling på 50 % af referencebeløbet ganget med antallet af operationelle medarbejdere, som agenturet har ansat som vedtægtsomfattet personale; denne betaling gælder for personale, der forlader de nationale tjenester, og som har været i aktiv tjeneste i højst 15 år på det tidspunkt, hvor agenturet foretager ansættelsen.

2. Referencebeløb skal svare til den årlige grundløn for en kontraktansat i ansættelsesgruppe III, lønklasse 8, trin 1, som anført i artikel 93 i ansættelsesvilkårene og med forbehold af den korrektionskoefficient, der finder anvendelse i den pågældende medlemsstat.

3. Den årlige betaling af det i denne artikels stk. 1, litra a), omhandlede beløb forfalder kun, hvis medlemsstaterne øger deres respektive samlede antal nationale grænsevagter tilsvarende ved at ansætte nye operationelle medarbejdere i den pågældende periode. De relevante oplysninger med henblik på rapportering forelægges agenturet i forbindelse med de årlige bilaterale forhandlinger og kontrolleres ved hjælp af sårbarhedsvurderingen det følgende år. Den årlige betaling af det i denne artikels stk. 1, litra b), omhandlede beløb forfalder til fulde i forhold til antallet af medarbejdere, der i rent faktisk er indsat i en fortløbende eller ikkefortløbende periode på fire måneder i overensstemmelse med artikel 57, inden for den grænse, der er anført i bilag III, og artikel 58, inden for den grænse, der er anført i bilag IV. For så vidt angår faktiske indsættelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra b), beregnes betalingerne på et pro rata-grundlag med en referenceperiode på fire måneder.

Agenturet yder en forskudsbetaling, som er knyttet til de årlige betalinger af de beløb, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a) og b), i overensstemmelse med den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, når den bidragydende medlemsstat har indgivet en specifik og begrundet anmodning.

4. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der fastlægger nærmere regler for den årlige betaling og overvågningen af de gældende betingelser, der fremgår af denne artikels stk. 3. Disse regler skal omfatte ordninger for forskudsbetalinger ved opfyldelse af de betingelser, der er anført i denne artikels stk. 3, samt ordningerne for pro rata-beregning, herunder for så vidt angår tilfælde, hvor indsættelsen af teknisk personale undtagelsesvis ville overstige de maksimale nationale bidrag, der er anført i bilag III. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 122, stk. 2.

5. Ved gennemførelsen af den finansielle støtte i henhold til denne artikel sikrer agenturet og medlemsstaterne, at principperne om samfinansiering overholdes, og at der ikke ydes dobbeltfinansiering.

Artikel 62

Uddannelse

1. Under hensyntagen til den kapacitetskøreplan, der er omhandlet i artikel 9, stk. 8, hvor der findes en sådan, udvikler agenturet i samarbejde med de hensigtsmæssige uddannelsesinstitutioner i medlemsstaterne og, hvor det er relevant, EASO, FRA, Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (CEPOL) særlige uddannelsesværktøjer, herunder specifik uddannelse i beskyttelse af børn og andre personer i en sårbar situation. Uddannelsesindholdet skal tage hensyn til relevante forskningsresultater og bedste praksis. Agenturet sikrer grænsevagter, tilbagesendelsesspecialister, ledsagere ved tilbagesendelse og andet relevant personale, som er medlem af det stående korps, samt observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse og observatører af grundlæggende rettigheder, den specialiserede uddannelse, som er relevant for deres opgaver og beføjelser. Agenturet afholder regelmæssige øvelser med de pågældende grænsevagter og andre holdmedlemmer i overensstemmelse med den plan for specialiseret uddannelse, som er omhandlet i agenturets årlige arbejdsprogram.

2. Agenturet sikrer, at alle vedtægtsomfattede medarbejdere, der skal indsættes som holdmedlemmer, ud over den uddannelse, der er omhandlet i artikel 55, stk. 3, har modtaget fyldestgørende uddannelse i relevant EU-ret og folkeret, herunder om de grundlæggende rettigheder, adgang til international beskyttelse, retningslinjer for identificering af personer, der søger beskyttelse, og henvisning af dem til de korrekte procedurer, retningslinjer for håndtering af de særlige behov, som børn, herunder uledsagede mindreårige, ofre for menneskehandel, personer med behov for akut lægehjælp og andre særligt sårbare personer har, og, hvor det er hensigten, at medarbejderne skal deltage i operationer til søs, eftersøgning og redning, inden de indsættes i forbindelse med de operationelle aktiviteter, som agenturet tilrettelægger.

Sådan uddannelse omfatter også anvendelse af magt i overensstemmelse med bilag V.

3. Med henblik på det i stk. 2 anførte formål gennemfører agenturet på grundlag af aftaler med udvalgte medlemsstater de nødvendige uddannelsesprogrammer i disse medlemsstaters specialiserede uddannelsesinstitutioner, herunder agenturets partnerskabsakademier i medlemsstaterne. Agenturet sikrer, at uddannelsen følger det fælles grundlæggende uddannelsesprogram, er harmoniseret og fremmer gensidig forståelse og en fælles kultur, der er baseret på de værdier, der er nedfældet i traktaterne. Udgifterne til uddannelse dækkes fuldt ud af agenturet.

Agenturet kan med bestyrelsens godkendelse oprette et uddannelsescenter under agenturet for at gøre det lettere at integrere en fælles europæisk kultur i den tilbudte uddannelse.

4. Agenturet tager de fornødne initiativer til at sikre, at alt personale fra de medlemsstater, der deltager i holdene fra det stående korps, har modtaget den uddannelse, der er omhandlet i stk. 2, først afsnit.

5. Agenturet tager de fornødne initiativer til at sikre uddannelse af det personale, der er involveret i opgaver i forbindelse med tilbagesendelse, og som er afsat til det stående korps eller til den i artikel 51 omhandlede pulje. Agenturet sikrer, at vedtægtsomfattet personale og alt personale, der deltager i tilbagesendelsesoperationer eller tilbagesendelsesindsatser, har modtaget uddannelse i relevant EU-ret og folkeret, herunder de grundlæggende rettigheder, adgang til international beskyttelse og henvisning af sårbare personer, inden det deltager i operationelle aktiviteter tilrettelagt af agenturet.

6. Agenturet udarbejder og videreudvikler fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer til uddannelse af grænsevagter og tilbyder uddannelse på europæisk niveau for instruktører, der uddanner medlemsstaternes grænsevagter, herunder med hensyn til de grundlæggende rettigheder, adgang til international beskyttelse og relevante søretlige bestemmelser samt et fælles grundlæggende uddannelsesprogram for uddannelse af personale, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver. De fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer har til formål at fremme de højeste standarder og bedste praksis med hensyn til gennemførelse af EU-retten vedrørende grænseforvaltning og tilbagesendelse. Agenturet udarbejder de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer efter høring af det rådgivende forum, der er omhandlet i artikel 108 (det »rådgivende forum«) og den ansvarlige for grundlæggende rettigheder. Medlemsstaterne indarbejder de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer i den uddannelse, de tilrettelægger for deres nationale grænsevagter og personale, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver.

7. Agenturet tilbyder ligeledes videreuddannelseskurser og seminarer for medarbejdere i medlemsstaternes og, hvor det er hensigtsmæssigt, tredjelandes kompetente nationale tjenester om emner i tilknytning til kontrol af de ydre grænser og tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere.

8. Agenturet kan tilrettelægge uddannelsesaktiviteter i samarbejde med medlemsstater og tredjelande på deres område.

9. Agenturet etablerer et udvekslingsprogram, således at grænsevagter, der deltager i dets hold, og personale, der deltager i de indsatshold til brug ved tilbagesendelse, kan tilegne sig viden eller særlig knowhow fra erfaringer og god praksis i udlandet ved at arbejde sammen med grænsevagter og personale, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver i en anden medlemsstat end deres egen.

10. Agenturet etablerer og videreudvikler en intern kvalitetskontrolmekanisme til at sikre et højt uddannelsesniveau, ekspertise og professionalisme hos alt vedtægtsomfattede personale, navnlig vedtægtsomfattet personale, der deltager i agenturets operationelle aktiviteter. På grundlag af gennemførelsen af kvalitetskontrolmekanismen udarbejder agenturet en årlig evalueringsrapport, der vedlægges som bilag til årsberetningen om agenturets virksomhed.

Artikel 63

Erhvervelse eller leasing af teknisk udstyr

1. Agenturet kan erhverve, enten selv eller i fællesskab med en medlemsstat, eller lease teknisk udstyr med henblik på indsættelse under fælles operationer, pilotprojekter, hurtige grænseindsatser, aktiviteter på tilbagesendelsesområdet, herunder tilbagesendelsesoperationer, tilbagesendelsesindsatser, indsættelse af migrationsstyringsstøttehold eller projekter vedrørende teknisk bistand i overensstemmelse med de finansielle regler, der gælder for agenturet.

2. På grundlag af et forslag fra den administrerende direktør vedtager bestyrelsen en samlet flerårig strategi for, hvordan agenturets egen tekniske kapacitet skal udvikles under hensyntagen til den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning, herunder den kapacitetskøreplan, der er omhandlet i artikel 9, stk. 8, hvor den foreligger, og de budgetmidler, der stilles til rådighed til dette formål i den flerårige finansielle ramme. For at sikre overholdelse af de gældende retlige, finansielle og politiske rammer fremsætter den administrerende direktør kun forslaget efter at have modtaget en positiv udtalelse fra Kommissionen.

Den flerårige strategi ledsages af en detaljeret gennemførelsesplan med angivelse af tidsplanen for erhvervelse eller leasing, udbudsplanlægning og risikobegrænsning. Hvis bestyrelsen ved vedtagelse af strategien og planen beslutter ikke at følge Kommissionens udtalelse, skal den give Kommissionen en begrundelse herfor. Efter vedtagelsen af den flerårige strategi bliver gennemførelsesplanen en del af den flerårige programmeringskomponent i det samlede programmeringsdokument, der er omfattet af artikel 100, stk. 2, litra k).

3. Agenturet kan erhverve teknisk udstyr ved en afgørelse, som den administrerende direktør træffer i samråd med bestyrelsen og i overensstemmelse med gældende udbudsregler. Inden erhvervelse eller leasing af udstyr, der påfører agenturet væsentlige udgifter, foretages der en grundig behovs- og cost-benefit-analyse. Enhver udgift vedrørende sådan erhvervelse eller leasing skal fremgå af agenturets budget som vedtaget af bestyrelsen.

4. Erhverver eller leaser agenturet større teknisk udstyr såsom luftfartøjer, servicekøretøjer eller fartøjer finder følgende betingelser anvendelse:

a) i tilfælde af agenturets erhvervelse eller erhvervelse i fællesskab indgår agenturet en aftale med én medlemsstat om, at denne medlemsstat skal sørge for indregistrering af udstyret som værende i statslig tjeneste i overensstemmelse med gældende ret i denne medlemsstat, herunder de privilegier og immuniteter, der gælder for sådant teknisk udstyr i henhold til international ret

b) i tilfælde af leasing skal udstyret indregistreres i en medlemsstat.

5. Indregistreringsmedlemsstaten og agenturet aftaler på grundlag af en standardaftale, der udarbejdes af agenturet og godkendes af bestyrelsen, de vilkår for sikring af udstyrets funktionsdygtighed. For så vidt angår aktiver, der ejes i fællesskab, skal vilkårene også omfatte de tidsrum, hvor agenturet har fuld rådighed over aktiverne, og angive, hvordan disse aktiver skal bruges, herunder særlige bestemmelser om hurtig indsættelse under hurtige grænseinterventioner og finansieringen af disse aktiver.

6. Hvor agenturet ikke har det fornødne kvalificerede vedtægtsomfattede personale, tilvejebringer indregistreringsmedlemsstaten eller leverandøren af det tekniske udstyr de nødvendige eksperter og det fornødne tekniske mandskab til at betjene det tekniske udstyr på en juridisk holdbar og sikker måde i overensstemmelse med den standardaftale, der er omhandlet i denne artikels stk. 5, og planlagt på grundlag af de i artikel 64, stk. 9, omhandlede årlige bilaterale forhandlinger og aftaler. I sådan et tilfælde stilles det tekniske udstyr, som agenturet er eneejer af, til rådighed for agenturet på dettes anmodning, og indregistreringsmedlemsstaten kan ikke påberåbe sig, at der er tale om den ekstraordinære situation, der er omhandlet i artikel 64, stk. 9.

Når agenturet anmoder en medlemsstat om at stille teknisk udstyr og personale til rådighed, tager det hensyn til de særlige operationelle udfordringer, som den pågældende medlemsstat står over for på tidspunktet for anmodningen.

Artikel 64

Pulje af teknisk udstyr

1. Agenturet udarbejder og ajourfører en central fortegnelse over udstyret i en pulje af teknisk udstyr bestående af udstyr tilhørende medlemsstaterne eller agenturet samt udstyr, der ejes af medlemsstaterne og agenturet i fællesskab, til brug ved dets operationelle aktiviteter.

2. Udstyr, som agenturet er eneejer af, skal være fuldt til rådighed til indsættelse til enhver tid.

3. Udstyr, der for mere end 50 %'s vedkommende ejes af agenturet, skal ligeledes være til rådighed til indsættelse i overensstemmelse med en aftale mellem en medlemsstat og agenturet, der er indgået i overensstemmelse med artikel 63, stk. 5.

4. Agenturet sørger for kompatibiliteten og interoperabiliteten af det udstyr, der er registreret i puljen af teknisk udstyr.

5. Med henblik på stk. 4 definerer agenturet i tæt samarbejde med medlemsstaterne og Kommissionen, hvor det er nødvendigt, tekniske standarder det udstyr, der skal indsættes i agenturets aktiviteter. Udstyr, som agenturet erhverver, hvad enten det er som eneejer eller medejer, og udstyr, som medlemsstaterne ejer, og som er registreret i puljen over teknisk udstyr, skal overholde disse standarder.

6. På grundlag af et forslag fra den administrerende direktør under hensyntagen til agenturets risikoanalyse og resultaterne af sårbarhedsvurderinger beslutter bestyrelsen senest den 31. marts hvert år minimumsmængden af teknisk udstyr, der kræves for at dække agenturets behov det følgende år, navnlig hvad angår gennemførelse af fælles operationer, indsættelser af migrationsstyringsstøttehold, hurtige grænseindsatser og aktiviteter på tilbagesendelsesområdet, herunder tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser. Agenturets eget udstyr medregnes i minimumsmængden af teknisk udstyr. Den pågældende afgørelse fastsætter regler for indsættelsen af teknisk udstyr i de operationelle aktiviteter.

Viser minimumsmængden af teknisk udstyr sig at være utilstrækkelig til at gennemføre den operationelle plan, der er vedtaget for sådanne aktiviteter, justeres denne minimumsmængde af agenturet på grundlag af begrundede behov og af en aftale med medlemsstaterne.

7. Puljen af teknisk udstyr skal indeholde den minimumsmængde af teknisk udstyr, som agenturet har fastsat, at der er behov for, for hver type teknisk udstyr. Udstyret i puljen af teknisk udstyr skal indsættes under fælles operationer, indsættelser af migrationsstyringsstøttehold, pilotprojekter, hurtige grænseindsatser, tilbagesendelsesoperationer eller tilbagesendelsesindsatser.

8. Puljen af teknisk udstyr skal omfatte en udstyrspulje til hurtig udrykning indeholdende en begrænset mængde af udstyr, der er nødvendigt til eventuelle hurtige grænseindsatser. Medlemsstaternes bidrag til udstyrspuljen til hurtig udrykning planlægges i overensstemmelse med de årlige bilaterale forhandlinger og aftaler, der er omhandlet i denne artikels stk. 9. For så vidt angår udstyret på listen over mængden af udstyr i denne pulje kan medlemsstaterne ikke gøre den i denne artikels stk. 9 omhandlede ekstraordinære situation gældende.

Den pågældende medlemsstat sender udstyret på denne liste sammen med de fornødne eksperter og teknisk mandskab til bestemmelsesstedet med henblik på indsættelse hurtigst muligt og under alle omstændigheder ikke senere end 10 dage efter den dato, hvor der blev opnået enighed om den operationelle plan.

Agenturet bidrager til denne pulje med det udstyr, der er til agenturets rådighed som omhandlet i artikel 63, stk. 1.

9. Medlemsstaterne bidrager til puljen af teknisk udstyr. Medlemsstaternes bidrag til puljen og indsættelse af teknisk udstyr til specifikke operationer planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler, og for så vidt det indgår i den minimumsmængde af teknisk udstyr, der er fastsat for det pågældende år, stiller medlemsstaterne deres tekniske udstyr til rådighed med henblik på indsættelse på anmodning af agenturet, medmindre de står over for en ekstraordinær situation, der i væsentlig grad påvirker udførelsen af nationale opgaver. Hvis en medlemsstat påberåber sig en sådan ekstraordinær situation, skal den skriftligt give en udførlig begrundelse og oplysninger til agenturet om situationen, hvis indhold skal indgå i den rapport, der er omhandlet i artikel 65, stk. 1. Agenturets anmodning indgives mindst 45 dage før den planlagte indsættelse af større teknisk udstyr og 30 dage før den planlagte indsættelse af andet udstyr. Bidragene til puljen af teknisk udstyr revideres en gang om året.

10. På grundlag af forslag fra den administrerende direktør træffer bestyrelsen for hvert år afgørelse om reglerne vedrørende teknisk udstyr, herunder den krævede samlede minimumsmængde af hver type af teknisk udstyr og vilkårene for indsættelsen heraf og refusion af udgifter samt den begrænsede mængde af teknisk udstyr til en udstyrspulje til hurtig udrykning. Af budgetmæssige grunde bør afgørelsen herom træffes af bestyrelsen senest den 31. marts hvert år.

11. Hvor en hurtig grænseindsats finder sted, finder artikel 39, stk. 15, tilsvarende anvendelse.

12. Hvor der opstår uventede behov for teknisk udstyr til en fælles operation eller en hurtig grænseindsats, efter at minimumsmængden af teknisk udstyr er blevet fastsat, og disse behov ikke kan dækkes via puljen af teknisk udstyr eller udstyrspuljen til hurtig udrykning, stiller medlemsstaterne, hvor det er muligt, på ad hoc-basis det nødvendige tekniske udstyr til rådighed med henblik på indsættelse efter anmodning fra agenturet.

13. Den administrerende direktør aflægger regelmæssigt rapport til bestyrelsen om sammensætningen og indsættelsen af det udstyr, der indgår i puljen af teknisk udstyr. Hvor den minimumsmængde af teknisk udstyr, der kræves i puljen, ikke er opfyldt, underretter den administrerende direktør straks bestyrelsen herom. Bestyrelsen træffer afgørelse om prioriteringen af indsættelsen af det tekniske udstyr som hastesag og træffer de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe manglerne. Bestyrelsen underretter Kommissionen om manglerne og om, hvilke foranstaltninger den har truffet. Kommissionen underretter efterfølgende Europa-Parlamentet og Rådet herom og om sin egen vurdering.

14. I puljen af teknisk udstyr registrerer medlemsstaterne alle transportmidler og alt driftsudstyr, som er erhvervet i forbindelse med specifikke aktioner under Fonden for Intern Sikkerhed i henhold til artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 ([42]), eller, hvor det er relevant, andre fremtidige øremærkede EU-midler, som stilles til rådighed for medlemsstaterne med det klare formål at øge agenturets operationelle kapacitet. Det tekniske udstyr skal indgå i minimumsmængden af teknisk udstyr for et givet år.

([42]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 143).

På anmodning fra agenturet inden for rammerne af de årlige bilaterale forhandlinger stiller medlemsstaterne det tekniske udstyr, der medfinansieres under de specifikke aktioner under Fonden for Intern Sikkerhed eller enhver anden form for fremtidige øremærkede EU-midler som specificeret i dette stykkes første afsnit til rådighed for indsættelse i agenturet. Hvert stykke udstyr stilles til rådighed for en periode på op til fire måneder som planlagt i de årlige bilaterale forhandlinger. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende et stykke udstyr ud over fire måneder. I tilfælde af en operationel aktivitet, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 39 eller 42, kan medlemsstaterne ikke påberåbe sig, at der er tale om en ekstraordinær situation omhandlet i nærværende artikels stk. 9.

15. Agenturet forvalter fortegnelsen over puljen af teknisk udstyr som følger:

a) klassificering efter type af udstyr og type af operation

b) klassificering efter ejer (medlemsstat, agenturet eller andre)

c) samlet mængde af udstyr, der kræves

d) eventuelle krav til mandskabet

e) andre oplysninger såsom nærmere oplysninger angående indregistrering, krav til transport og vedligeholdelse, gældende nationale eksportordninger, tekniske instrukser eller andre oplysninger, der er relevante for at kunne betjene udstyret korrekt

f) angivelse af, om et stykke udstyr er finansieret med EU-midler.

16. Agenturet finansierer 100 % af indsættelsen af det tekniske udstyr, der indgår i minimumsmængden af teknisk udstyr, som den pågældende medlemsstat skal bidrage med det pågældende år. Indsættelsen af teknisk udstyr, der ikke indgår i minimumsmængden af teknisk udstyr, samfinansieres af agenturet med op til 100 % af de berettigede udgifter under hensyntagen til den specifikke situation, som de medlemsstater, der indsætter sådant teknisk udstyr, står i.

Artikel 65

Rapportering om agenturets kapacitet

1. På grundlag af et forslag fra den administrerende direktør vedtager bestyrelsen og forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en årlig rapport om gennemførelsen af artikel 51, 55, 56, 57, 58, 63 og 64 (»årlig gennemførelsesrapport«).

2. Den årlige gennemførelsesrapport skal navnlig indeholde oplysninger om:

a) antallet af medarbejdere, som hver medlemsstat har afsat til det stående korps, herunder via udrykningsstyrken, og til puljen af observatører ved tvangsmæssige tilbagesendelse

b) antallet af vedtægtsomfattede medarbejdere, som agenturet har afsat til det stående korps

c) antallet af medarbejdere, som rent faktisk er indsat fra det stående korps, fra hver medlemsstat og fra agenturet pr. profil i det foregående år

d) mængden af teknisk udstyr, som hver medlemsstat og agenturet har afsat til puljen af teknisk udstyr

e) mængden af teknisk udstyr, som hver medlemsstat og agenturet det foregående år har indsat fra puljen af teknisk udstyr

f) tilsagn om og indsættelse af udstyr fra udstyrspuljen til hurtig udrykning

g) udvikling af agenturets egen menneskelige og tekniske kapacitet.

3. Den årlige gennemførelsesrapport skal indeholde en liste over de medlemsstater, der i det foregående år har påberåbt sig den ekstraordinære situation, der er omhandlet i artikel 57, stk. 9, og artikel 64, stk. 9, og omfatte de begrundelser og oplysninger, som den pågældende medlemsstat har angivet.

4. For at sikre gennemsigtighed underretter den administrerende direktør hvert kvartal bestyrelsen om de elementer, der er opført i stk. 2, vedrørende det igangværende år.

Artikel 66

Forskning og innovation

1. Agenturet følger og bidrager proaktivt til forsknings- og innovationsaktiviteter af relevans for den integrerede europæiske grænseforvaltning, herunder vedrørende anvendelsen af avanceret teknologi til grænsekontrol, idet der tages hensyn til den kapacitetskøreplan, der er omhandlet i artikel 9, stk. 8. Agenturet formidler resultaterne af denne forskning til Europa-Parlamentet, medlemsstaterne og Kommissionen i overensstemmelse med artikel 92. Det kan, hvor det er hensigtsmæssigt, anvende resultaterne i forbindelse med fælles operationer, hurtige grænseindsatser, tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser.

2. Under hensyntagen til den kapacitetskøreplan, der er omhandlet i artikel 9, stk. 8, bistår agenturet medlemsstaterne og Kommissionen med at finde frem til vigtige forskningsområder. Agenturet bistår medlemsstaterne og Kommissionen med at udarbejde og gennemføre de relevante EU-rammeprogrammer for forskning og innovation.

3. Agenturet gennemfører de dele af rammeprogrammet for forskning og innovation, der vedrører grænsesikkerhed. Med henblik herpå, og hvor Kommissionen har tillagt agenturet de relevante beføjelser hertil, har agenturet til opgave at:

a) forvalte nogle faser af programgennemførelsen og nogle faser af specifikke projekters forløb på grundlag af de relevante arbejdsprogrammer, som Kommissionen har vedtaget

b) vedtage budgetgennemførelsesakter for indtægter og udgifter og træffe alle de dispositioner, der er nødvendige for programforvaltningen

c) yde bistand i forbindelse med programgennemførelsen.

4. Agenturet kan planlægge og gennemføre pilotprojekter vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne forordning.

5. Agenturet offentliggør oplysninger om sine forskningsprojekter, herunder demonstrationsprojekter, de involverede samarbejdspartnere og budgettet for projektet.

AFDELING 10

Det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)

Artikel 67

Den centrale ETIAS-enhed

Agenturet sikrer oprettelsen og driften af en central ETIAS-enhed som omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) 2018/1240.

AFDELING 11

Samarbejde

Artikel 68

Agenturets samarbejde med EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer

1. Agenturet samarbejder med EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, og kan samarbejde med internationale organisationer, inden for deres respektive retlige rammer, og gør brug af de eksisterende oplysninger, ressourcer og systemer, der er tilgængelige inden for rammerne af Eurosur.

I overensstemmelse med stk. 1, første afsnit, samarbejder agenturet navnlig med:

a) Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten

b) Europol

c) EASO

d) FRA

e) Eurojust

f) EU-Satellitcentret

g) EFCA og EMSA

h) eu-LISA

i) Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) og netadministratoren for europæisk lufttrafikstyringsnet (EATMN)

j) missioner og operationer under FSFP i overensstemmelse med deres mandater med henblik på at sikre følgende:

   i) fremme af standarder for integreret europæisk grænseforvaltning

   ii) situationsbevidsthed og risikoanalyse.

Agenturet kan også samarbejde med følgende internationale organisationer, som det er relevant for dets opgaver, inden for deres respektive retlige rammer:

a) De Forenede Nationer via dets relevante kontorer, agenturer, organisationer og andre enheder, særlig De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge, Højkommissariatet for Menneskerettigheder, Den Internationale Organisation for Migration, De Forenede Nationers Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse og Organisationen for International Civil Luftfart

b) Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (INTERPOL)

c) Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa

d) Europarådet og Europarådets kommissær for menneskerettigheder

e) Maritime Analysis and Operations Centre — Narcotics (MAOC-N).

2. Det i stk. 1 omhandlede samarbejde skal finde sted inden for rammerne af de samarbejdsordninger, der er indgået med de enheder, der er omhandlet i stk. 1. Sådanne ordninger er underlagt forhåndsgodkendelse fra Kommissionen. Agenturet underretter Europa-Parlamentet og Rådet om alle sådanne ordninger.

3. Hvad angår håndteringen af klassificerede oplysninger, skal de i stk. 2 omhandlede samarbejdsordninger foreskrive, at EU-organet, -kontoret eller -agenturet eller den berørte internationale organisation skal overholde sikkerhedsregler og -standarder, der svarer til dem, der anvendes af agenturet. Et vurderingsbesøg skal foretages forud for indgåelsen af en ordning, og Kommissionen underrettes om resultatet af vurderingsbesøget.

4. Selv om det falder uden for denne forordnings anvendelsesområde, samarbejder agenturet også med Kommissionen og, hvor det er relevant, med medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten om aktiviteter vedrørende toldområdet, herunder risikostyring, hvor disse aktiviteter understøtter hinanden. Dette samarbejde berører ikke Kommissionens, Unionens højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitiks og medlemsstaternes gældende beføjelser.

5. De i stk. 1 omhandlede EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer må kun anvende de oplysninger, som modtages fra agenturet, inden for rammerne af deres beføjelser og i det omfang, de overholder de grundlæggende rettigheder, herunder databeskyttelseskravene.

Enhver videregivelse af personoplysninger, der behandles af agenturet, til andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer i henhold til artikel 87, stk. 1, litra c) og d), er underlagt særlige samarbejdsordninger om udveksling af personoplysninger.

De i andet afsnit omhandlede samarbejdsordninger skal omfatte en bestemmelse, der sikrer, at personoplysninger, som agenturet videregiver til EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, kun kan behandles til andre formål, hvis agenturet har givet tilladelse hertil, og hvis det er foreneligt med det oprindelige formål, hvortil oplysningerne blev indsamlet og videregivet af agenturet. Disse EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer skal føre skriftlige registre over vurderingen af forenelighed i hver enkelt sag.

Enhver overførsel af personoplysninger, som foretages af agenturet til internationale organisationer i henhold til artikel 87, stk. 1, litra c), skal finde sted i overensstemmelse med de i kapitel IV, afdeling 2, fastlagte bestemmelser om databeskyttelse.

Agenturet skal navnlig sikre, at enhver samarbejdsordning, der indgås med internationale organisationer vedrørende udveksling af personoplysninger i henhold til artikel 87, stk. 1, litra c), overholder kapitel V i forordning (EU) 2018/1725 og er underlagt godkendelse af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvor det er fastsat i nævnte forordning.

Agenturet sikrer, at personoplysninger, der overføres til internationale organisationer, kun behandles med henblik på de formål, med hvilke de blev overført.

6. Udvekslingen af oplysninger mellem agenturet og de i stk. 1 omhandlede EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer sker via det kommunikationsnetværk, der er omhandlet i artikel 14, eller andre akkrediterede systemer til udveksling af oplysninger, der opfylder kriterierne for tilgængelighed, fortrolighed og integritet.

Artikel 69

Europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner

1. Uden at dette berører Eurosur, støtter agenturet i samarbejde med EFCA og EMSA de nationale myndigheder, der udfører kystvagtfunktioner på nationalt plan og EU-plan og, hvor det er relevant, på internationalt plan, ved at:

a) udveksle, samkøre og analysere oplysninger, der er tilgængelige i skibsmeldesystemer og andre informationssystemer, som disse agenturer er vært for eller har adgang til, i overensstemmelse med deres respektive retsgrundlag, og uden at dette berører medlemsstaternes ejendomsret til data

b) levere overvågnings- og kommunikationstjenester på grundlag af den nyeste teknologi, herunder rumbaseret og jordbaseret infrastruktur og sensorer på enhver form for platform

c) opbygge kapacitet ved at afstikke retningslinjer og opstille anbefalinger og ved at etablere bedste praksis samt gennem uddannelse og udveksling af personale

d) forbedre udvekslingen af oplysninger og samarbejdet om kystvagtfunktioner, herunder ved at analysere operationelle udfordringer og nye risici på det maritime område

e) dele kapacitet gennem planlægning og gennemførelse af operationer med flere formål og gennem deling af aktiver og anden kapacitet, i det omfang disse aktiviteter er koordineret af disse agenturer og godkendt af de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater.

2. De nærmere former for samarbejde om kystvagtfunktioner mellem agenturet, EFCA og EMSA fastsættes i en samarbejdsordning i overensstemmelse med deres respektive mandater og de finansielle regler, der gælder for disse agenturer. En sådan ordning skal godkendes af bestyrelserne for agenturet, EFCA og EMSA Agenturet, EFCA og EMSA skal anvende oplysninger, der er modtaget i forbindelse med deres samarbejde, alene inden for deres retlige rammer og under overholdelse af de grundlæggende rettigheder, herunder databeskyttelseskravene.

3. Kommissionen stiller i tæt samarbejde med medlemsstaterne, agenturet, EFCA og EMSA en praktisk håndbog om europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner til rådighed. Denne håndbog skal indeholde retningslinjer, anbefalinger og bedste praksis for udvekslingen af oplysninger. Kommissionen vedtager håndbogen i form af en henstilling.

Artikel 70

Samarbejde med Irland og Det Forenede Kongerige

1. Agenturet fremmer medlemsstaternes operationelle samarbejde med Irland og Det Forenede Kongerige om specifikke aktiviteter.

2. Med henblik på Eurosur kan udvekslingen af oplysninger og samarbejdet med Irland og Det Forenede Kongerige ske på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler mellem henholdsvis Irland eller Det Forenede Kongerige og en eller flere nabomedlemsstater eller via regionale netværk på grundlag af disse aftaler. De nationale koordinationscentre udgør kontaktpunkterne for udvekslingen af oplysninger med de tilsvarende myndigheder i Irland og Det Forenede Kongerige inden for Eurosur.

3. De i stk. 2 omhandlede aftaler begrænses til udveksling af følgende oplysninger mellem et nationalt koordinationscenter og den tilsvarende myndighed i Irland eller Det Forenede Kongerige:

a) oplysninger, som indgår i medlemsstatens nationale situationsbillede, i det omfang sådanne oplysninger overføres til agenturet med henblik på anvendelse til det europæiske situationsbillede

b) oplysninger indsamlet af Irland eller Det Forenede Kongerige, som er relevante med henblik på det europæiske situationsbillede

c) oplysninger som omhandlet i artikel 25, stk. 5.

4. Oplysninger, som agenturet eller en medlemsstat, som ikke er part i en aftale som omhandlet i stk. 2, tilvejebringer inden for rammerne af Eurosur, må ikke udveksles med Irland eller et Forenede Kongerige, uden at der foreligger en forhåndsgodkendelse fra agenturet eller den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne og agenturet er omfattet af forbuddet mod at udveksle disse oplysninger med Irland eller Det Forenede Kongerige.

5. Videregivelse eller anden meddelelse til tredjelande eller til tredjeparter af oplysninger, der er udvekslet i henhold til denne artikel, er forbudt.

6. De i stk. 2 omhandlede aftaler skal indeholde bestemmelser om de finansielle omkostninger ved Irlands eller Det Forenede Kongeriges deltagelse i gennemførelsen af disse aftaler.

7. Den bistand, som agenturet yder i henhold til artikel 10, stk. 1, litra n), o) og p), omfatter tilrettelæggelsen af medlemsstaternes tilbagesendelsesoperationer, som Irland eller Det Forenede Kongerige også deltager i.

8. Denne forordnings anvendelse på Gibraltars grænser suspenderes, indtil der opnås enighed om anvendelsesområdet for de foranstaltninger, der vedrører personers passage af de ydre grænser.

Artikel 71

Samarbejde med tredjelande

1. Medlemsstaterne og agenturet samarbejder med tredjelande med henblik på integreret europæisk grænseforvaltning og migrationspolitik i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra g).

2. På grundlag af de politiske prioriteter, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, yder agenturet teknisk og operativ bistand til tredjelande inden for rammerne af Unionens politik vedrørende optræden udadtil, herunder med hensyn til beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og personoplysninger og med hensyn til princippet om nonrefoulement.

3. Agenturet og medlemsstaterne overholder EU-retten, herunder normer og standarder, som udgør en del af gældende EU-ret, herunder hvor et samarbejde med tredjelande finder sted på disse tredjelandes område.

4. Indgåelse af et samarbejde med tredjelande skal tjene til at fremme standarder for integreret europæisk grænseforvaltning.

Artikel 72

Medlemsstaternes samarbejde med tredjelande

1. Medlemsstaterne kan samarbejde på operationelt plan med et eller flere tredjelande vedrørende de områder, som er omfattet af denne forordning. Et sådant samarbejde kan omfatte udvekslingen af oplysninger og kan ske på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler, andre former for ordninger eller gennem regionale netværk, der er oprettet på grundlag af disse aftaler.

2. Ved indgåelsen af de i denne artikels stk. 1 omhandlede bilaterale og multilaterale aftaler kan medlemsstaterne medtage bestemmelser om udvekslingen af oplysninger og samarbejde med henblik på Eurosur i overensstemmelse med artikel 75 og 89.

3. De i stk. 1 omhandlede bilaterale og multilaterale aftaler og andre former for ordninger skal overholde EU-retten og folkeretten om grundlæggende rettigheder og international beskyttelse, herunder chartret, den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og konventionen fra 1951 om flygtninges retsstilling, protokollen dertil fra 1967 og navnlig princippet om nonrefoulement. Ved gennemførelsen af sådanne aftaler og ordninger vurderer medlemsstaterne regelmæssigt den generelle situation i tredjelandet og tager hensyn til den, samt tager hensyn til artikel 8.

Artikel 73

Samarbejde mellem agenturet og tredjelande

1. Agenturet kan i det omfang, det er nødvendigt, for at det kan udføre sine opgaver, samarbejde med de tredjelandsmyndigheder, der er kompetente på områder, der er omfattet af denne forordning, og. Agenturet overholder EU-retten, herunder normer og standarder, der indgår i gældende EU-ret, herunder hvor samarbejde med tredjelande finder sted på disse tredjelandes område.

2. Under samarbejde med tredjelandsmyndigheder, som omhandlet i denne artikels stk. 1, handler agenturet inden for rammerne af Unionens politik vedrørende optræden udadtil, herunder hvad angår beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og personoplysninger, princippet om nonrefoulement, forbuddet mod arbitrær frihedsberøvelse og forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, med støtte fra og koordineret med Unionens delegationer og, hvor det er relevant, FSFP-missioner og -operationer i overensstemmelse med artikel 68, stk. 1, andet afsnit, litra j).

3. I situationer, der kræves indsættelse af grænseforvaltningshold fra det stående korps til et tredjeland, hvor holdmedlemmerne vil udøve udøvende beføjelser, indgår Unionen en statusaftale, som skal udarbejdes på grundlag af den i artikel 76, stk. 1, omhandlede standardstatusaftale, med det pågældende tredjeland på grundlag af artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Statusaftalen skal omfatte alle aspekter, der er nødvendige for at gennemføre tiltagene. I aftalen fastsættes navnlig operationens omfang, bestemmelser om civil- og strafferetlige ansvar, holdmedlemmernes opgaver og beføjelser, foranstaltninger vedrørende oprettelse af et lokalkontor og praktiske foranstaltninger vedrørende respekten for de grundlæggende rettigheder. Statusaftalen skal sikre fuld, at de grundlæggende rettigheder respekteres fuldt ud under disse operationer, og indeholde en klagemekanisme. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse skal høres om statusaftalens bestemmelser vedrørende dataoverførsel, hvis disse bestemmelser afviger væsentligt fra standardstatusaftalen.

4. Hvor der er indgået samarbejdsordninger med de tredjelandsmyndigheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, handler agenturet desuden inden for rammerne af disse i overensstemmelse med EU-retten og Unionens politikker i overensstemmelse med artikel 76, stk. 4.

De samarbejdsordninger, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, skal præcisere samarbejdets omfang, art og formål og være knyttet til forvaltningen af det operationelle samarbejde. Sådanne samarbejdsordninger kan omfatte bestemmelser om udveksling af følsomme ikkeklassificerede oplysninger og samarbejde inden for rammerne af Eurosur i overensstemmelse med artikel 74, stk. 3.

Agenturet sikrer, at de tredjelande, til hvilke oplysninger overføres, kun behandler disse oplysninger til de formål, med hvilke de blev overført. Eventuelle samarbejdsordninger om udveksling af klassificerede oplysninger skal indgås i overensstemmelse med denne forordnings artikel 76, stk. 4. Agenturet anmoder om forhåndsgodkendelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvor disse samarbejdsordninger tillader overførsel af personoplysninger, og hvor det er fastsat i forordning (EU) 2018/1725.

5. Agenturet bidrager til gennemførelsen af Unionens eksterne politik angående tilbagesendelse og tilbagetagelse inden for rammerne af Unionens politik vedrørende optræden udadtil og vedrørende forhold, der er omfattet af denne forordning.

6. Agenturet kan modtage EU-finansiering i henhold til bestemmelserne i de relevante instrumenter til støtte for tredjelande og aktiviteter vedrørende dem. Det kan iværksætte og finansiere projekter vedrørende teknisk bistand i tredjelande vedrørende forhold, der er omfattet af denne forordning, og i overensstemmelse med de finansielle regler, der gælder for agenturet. Sådanne projekter skal indgå i det samlede programmeringsdokument, der er omhandlet i artikel 102.

7. Agenturet underretter Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de aktiviteter, det har udført i medfør af denne artikel, og navnlig om aktiviteter i forbindelse med teknisk og operativ bistand på grænseforvaltnings- og tilbagesendelsesområdet i tredjelande og indsættelse af forbindelsesofficerer, og skal give dem detaljerede oplysninger om overholdelse af de grundlæggende rettigheder. Agenturet offentliggør aftalerne, samarbejdsordningerne, pilotprojekterne og projekterne vedrørende teknisk bistand med tredjelande i overensstemmelse med artikel 114, stk. 2.

8. Agenturets årsberetninger skal indeholde en vurdering af samarbejdet med tredjelande.

Artikel 74

Agenturets tekniske og operative bistand til tredjelande

1. Agenturet kan koordinere operationelt samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande og yde teknisk og operativ bistand til tredjelande inden for rammerne af integreret europæisk grænseforvaltning.

2. Agenturet kan udføre tiltag i forbindelse med integreret europæisk grænseforvaltning på et tredjelands område, forudsat at det pågældende tredjeland er indforstået hermed.

3. Operationer på et tredjelands område skal indgå i det årlige arbejdsprogram, der vedtages af bestyrelsen i overensstemmelse med artikel 102 og gennemføres på grundlag af en operationel plan, der aftales mellem agenturet og det pågældende tredjeland og i samråd med de deltagende medlemsstater. Hvor en eller flere medlemsstater grænser op til tredjelandet eller dettes indsatsområde, er den operationelle plan og enhver ændring heraf underlagt godkendelse af den eller de pågældende medlemsstater. Artikel 38, 43, 46, 47 og 54-57 finder tilsvarende anvendelse på indsættelser i tredjelande.

4. Den administrerende direktør skal sørge for sikkerheden for det personale, der indsættes i tredjelande.

Med henblik på første afsnit underretter medlemsstaterne den administrerende direktør om eventuelle bekymringer med hensyn til sikkerheden for deres statsborgere, skulle de blive indsat på visse tredjelandes område.

Hvor sikkerheden for nogen medarbejder, der indsættes i tredjelande, ikke kan garanteres, træffer den administrerende direktør passende foranstaltninger ved at suspendere eller standse de relevante aspekter af den tekniske og operative bistand, som agenturet yder det pågældende tredjeland.

5. Uden at dette berører indsættelsen af medlemmerne af det stående korps i overensstemmelse med artikel 54-58, sker medlemsstaternes deltagelse i operationer på tredjelandes område frivilligt.

Hvor det deltagende personales sikkerhed ikke kan garanteres til medlemsstatens tilfredshed, kan den pågældende medlemsstat som supplement til den relevante mekanisme, der er omhandlet i artikel 57, stk. 9, og i nærværende artikels stk. 4, afholde sig fra at yde sit respektive bidrag til operationen i det pågældende tredjeland. Hvor en medlemsstat påberåber sig en sådan ekstraordinær situation, giver den skriftligt agenturet en udførlig begrundelse og oplysninger om situationen, og indholdet heraf skal indgå i den i artikel 65 omhandlede rapport. Sådan begrundelse og sådanne oplysninger skal gives under de årlige bilaterale forhandlinger eller senest 21 dage før indsættelsen. Indsættelse af personale, der er udstationeret i overensstemmelse med artikel 56, kræver oprindelsesmedlemsstatens samtykke, der meddeles efter notifikation fra agenturet og senest 21 dage før indsættelsen.

6. Operationelle planer som omhandlet i stk. 3 kan indeholde bestemmelser om udvekslingen af oplysninger og samarbejde med henblik på Eurosur i overensstemmelse med artikel 75 og 89.

Artikel 75

Udveksling af oplysninger med tredjelande inden for rammerne af Eurosur

1. De nationale koordinationscentre og, hvor det relevant, agenturet er kontaktpunkterne for udvekslingen af oplysninger og for samarbejdet med tredjelande med henblik på Eurosur.

2. De bestemmelser om udveksling af oplysninger og samarbejde med henblik på Eurosur, der er indeholdt i de bilaterale eller multilaterale aftaler, der er omhandlet i artikel 72, stk. 2, skal omhandle:

a) de specifikke situationsbilleder, der deles med tredjelande

b) de data, der stammer fra tredjelande, som kan udveksles i det europæiske situationsbillede, og procedurerne for deling af disse data

c) de procedurer og betingelser, hvorved Eurosurs fusionstjenester kan leveres til tredjelandsmyndigheder

d) de nærmere regler vedrørende samarbejde og udvekslingen af oplysninger med tredjelande med observatørstatus med henblik på Eurosur.

3. Oplysninger, som agenturet eller en medlemsstat, der ikke er part i en aftale som omhandlet i artikel 72, stk. 1, giver inden for rammerne af Eurosur, må ikke deles med et tredjeland i henhold til nævnte aftale uden forudgående godkendelse fra agenturet eller den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne og agenturet er bundet af afvisningen af at dele disse oplysninger med det pågældende tredjeland.

Artikel 76

Kommissionens rolle med hensyn til samarbejde med tredjelande

1. Kommissionen udarbejder efter høring af medlemsstaterne, agenturet, FRA og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse en standardstatusaftale for tiltag, der gennemføres på tredjelandes område.

2. Kommissionen udarbejder i samarbejde med medlemsstaterne og agenturet standardbestemmelser for udvekslingen af oplysninger inden for rammerne af Eurosur i overensstemmelse med artikel 70, stk. 2, og artikel 72, stk. 2.

Kommissionen udarbejder efter høring af agenturet og andre relevante EU-organer, -kontorer eller -agenturer, herunder FRA og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, en model for de i artikel 73, stk. 4, omhandlede samarbejdsordninger. Denne model skal omfatte bestemmelser vedrørende de grundlæggende rettigheder og databeskyttelsesgarantier, der fastlægger praktiske foranstaltninger.

3. Før der indgås en ny bilateral eller multilateral aftale som omhandlet i artikel 72, stk. 1, meddeler de berørte medlemsstater Kommissionen udkastet til bestemmelserne om grænseforvaltning og tilbagesendelse.

De berørte medlemsstater meddeler bestemmelserne i sådanne eksisterende og nye bilaterale og multilaterale aftaler vedrørende grænseforvaltning og tilbagesendelse til Kommissionen, som orienterer Rådet og agenturet herom.

4. Inden bestyrelsen godkender samarbejdsordninger mellem agenturet og kompetente tredjelandsmyndigheder, meddeler agenturet dem til Kommissionen, der skal give sin forudgående godkendelse. Inden der indgås en sådan samarbejdsordning, skal agenturet give Europa-Parlamentet detaljerede oplysninger om parterne i samarbejdsordningen og dens påtænkte indhold.

5. Agenturet underretter Kommissionen om de operationelle planer, der er omhandlet i artikel 74, stk. 3. Enhver beslutning om at indsætte forbindelsesofficerer i tredjelande i overensstemmelse med artikel 77 forudsætter, at Kommissionen forinden har afgivet udtalelse herom. Europa-Parlamentet skal straks underrettes fuldt ud om de pågældende aktiviteter.

Artikel 77

Forbindelsesofficerer i tredjelande

1. Agenturet kan indsætte eksperter fra sit vedtægtsomfattede personale og andre eksperter som forbindelsesofficerer, der bør nyde den størst mulige beskyttelse ved udførelsen af deres opgaver i tredjelande. De indgår i de lokale eller regionale samarbejdsnetværk mellem Unionens og medlemsstaternes indvandringsforbindelsesofficerer og sikkerhedseksperter, herunder det netværk, der er oprettet i henhold til forordning (EU) 2019/1240. Agenturet kan ved beslutning truffet af bestyrelsen fastsætte særlige profiler for forbindelsesofficerer, afhængigt af de operationelle behov vedrørende det berørte tredjeland.

2. Inden for rammerne af Unionens politik vedrørende optræden udadtil skal der ved indsættelsen af forbindelsesofficerer gives prioritet til de tredjelande, som på grundlag af en risikoanalyse udgør et oprindelses- eller transitland med hensyn til ulovlig indvandring. Agenturet kan på gensidigt grundlag modtage forbindelsesofficerer fra de pågældende tredjelande. Bestyrelsen vedtager på grundlag af et forslag af den administrerende direktør listen over prioriteter på årsbasis. Indsættelsen af forbindelsesofficerer godkendes af bestyrelsen efter udtalelse fra Kommissionen.

3. Agenturets forbindelsesofficerers opgaver omfatter etablering og vedligeholdelse af kontakter med de kompetente myndigheder i det tredjeland, de tilknyttes, med henblik på at bidrage til forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring og til tilbagesendelse af personer i udsendelsesposition, herunder ved at yde teknisk bistand til at identificere tredjelandsstatsborgere og fremskaffe rejsedokumenter. Sådanne opgaver udføres i overensstemmelse med EU-retten og med respekt af de grundlæggende rettigheder. Agenturets forbindelsesofficerer koordinerer tæt med Unionens delegationer, med medlemsstaterne i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1240 og, hvor det er relevant, med FSFP-missioner og -operationer, som anført i artikel 68, stk. 1, andet afsnit, litra j). De skal så vidt muligt have deres kontorer i samme lokaler som Unionens delegationer.

4. I tredjelande, hvor agenturet ikke indsætter forbindelsesofficerer, kan agenturet støtte en medlemsstats indsættelse af en forbindelsesofficer for tilbagesendelse med henblik på at yde støtte til medlemsstaterne og at støtte agenturets aktiviteter i overensstemmelse med artikel 48.

Artikel 78

Observatører, der deltager i agenturets aktiviteter

1. Agenturet kan efter aftale med de berørte medlemsstater opfordre observatører fra EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer eller internationale organisationer og FSFP-missioner og -operationer, der er omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra j), til at deltage i sine aktiviteter, navnlig i fælles operationer og pilotprojekter, risikoanalyser og uddannelse, i det omfang deres tilstedeværelse er i overensstemmelse med målene for disse aktiviteter, kan bidrage til forbedringen af samarbejdet og udvekslingen af bedste praksis og ikke berører den generelle tryghed og sikkerhed i disse aktiviteter. Sådanne observatører kan kun deltage i risikoanalyser og uddannelse efter aftale med de berørte medlemsstater. For så vidt angår fælles operationer og pilotprojekter er observatørers deltagelse underlagt værtsmedlemsstatens samtykke. Den operationelle plan skal indeholde nærmere regler for observatørers deltagelse. Agenturet giver disse observatører relevant uddannelse forud for deres deltagelse.

2. Agenturet kan efter aftale med de berørte medlemsstater opfordre observatører fra tredjelande til at deltage i sine aktiviteter ved de ydre grænser, tilbagesendelsesoperationer, tilbagesendelsesindsatser og uddannelse, som omhandlet i artikel 62, i det omfang deres tilstedeværelse er i overensstemmelse med formålene med disse aktiviteter, kan bidrage til forbedringen af samarbejdet og udvekslingen af bedste praksis og ikke berører disse aktiviteter generelle sikkerhed eller tredjelandsstatsborgeres sikkerhed. Den operationelle plan skal indeholde nærmere regler for observatørers deltagelse. Agenturet skal give disse observatører relevant uddannelse forud for deltagelsen. De er forpligtede til at overholde agenturets adfærdskodekser, mens de deltager i dets aktiviteter.

3. Agenturet sikrer, at tilstedeværelsen af observatører ikke udgør nogen risiko i forbindelse med respekten for de grundlæggende rettigheder.

KAPITEL III

SYSTEMET FOR FALSKE OG ÆGTE DOKUMENTER ONLINE (FADO)

Artikel 79

Agenturet overtager og driver systemet for falske og ægte dokumenter online (»FADO«), som er oprettet i overensstemmelse med fælles aktion 98/700/RIA.

KAPITEL IV

GENERELLE BESTEMMELSER

AFDELING 1

Generelle regler

Artikel 80

Beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og en strategi for grundlæggende rettigheder

1. Den europæiske grænse- og kystvagt sikrer ved udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning, at de grundlæggende rettigheder beskyttes i overensstemmelse med den relevante EU-ret, navnlig chartret, og den relevante folkeret, herunder konventionen om flygtninges retsstilling fra 1951, protokollen dertil fra 1967, konventionen om barnets rettigheder og forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, navnlig princippet om nonrefoulement.

Med bidrag og godkendelse fra den ansvarlige for grundlæggende rettigheder opstiller, gennemfører og videreudvikler agenturet til dette formål en strategi og handlingsplan for grundlæggende rettigheder, der omfatter en effektiv mekanisme for tilsyn med overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i alle agenturets aktiviteter.

2. Den europæiske grænse- og kystvagt sørger ved udførelsen af sine opgaver for, at ingen i strid med princippet om nonrefoulement tvinges til at blive sat i land, tvinges til indrejse i eller føres til et land eller på anden vis overdrages eller sendes tilbage til myndighederne i et land, hvor der bl.a. er en alvorlig risiko for, at vedkommende ville blive idømt dødsstraf eller udsat for tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende straf eller behandling, eller hvor vedkommendes liv eller frihed ville blive truet på grund af vedkommendes race, religion, nationalitet, seksuelle orientering, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politiske overbevisning, eller hvorfra den pågældende risikerer at blive udvist, udsendt, udleveret eller tilbagesendt til et andet land i strid med princippet om nonrefoulement.

3. Den europæiske grænse- og kystvagt tager ved udførelsen af sine opgaver hensyn til de særlige behov, som gør sig gældende for børn, uledsagede mindreårige, personer med handicap, ofre for menneskehandel, personer med behov for lægehjælp, personer med behov for international beskyttelse, personer i havsnød og andre personer i en særligt sårbar situation og tager højde for disse behov inden for dets mandat. Den europæiske grænse- og kystvagt tager ved udførelsen af alle sine aktiviteter særligt hensyn til børns rettigheder og sikrer, at barnets tarv respekteres.

4. Agenturet tager ved udførelsen af sine opgaver, i sine forbindelser med medlemsstaterne og i sit samarbejde med tredjelande hensyn til rapporterne fra det i artikel 108 omhandlede rådgivende forum og rapporterne fra den ansvarlige for grundlæggende rettigheder.

Artikel 81

Adfærdskodeks

1. Agenturet udarbejder og videreudvikler i samarbejde med det rådgivende forum en adfærdskodeks, der gælder for alle grænsekontroloperationer, der koordineres af agenturet, og for alle personer, der deltager i agenturets aktiviteter. Adfærdskodeksen fastlægger procedurer, hvis formål er at sikre retsstatsprincipperne og respekten for de grundlæggende rettigheder, med særlig vægt på sårbare personer, herunder børn, uledsagede mindreårige og andre personer i en sårbar situation samt personer, der søger international beskyttelse.

2. Agenturet udarbejder og videreudvikler i samarbejde med det rådgivende forum en adfærdskodeks for tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser, som skal anvendes under alle de tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser, som agenturet koordinerer eller tilrettelægger. Adfærdskodeksen skal indeholde en beskrivelse af fælles standardprocedurer for at forenkle tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser og skal sikre tilbagesendelse på en human måde og under fuld respekt for de grundlæggende rettigheder, navnlig princippet om den menneskelige værdighed, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, retten til frihed og sikkerhed og retten til beskyttelse af personoplysninger og til ikkeforskelsbehandling.

3. Adfærdskodeksen for tilbagesendelse skal særligt tage hensyn til medlemsstaternes forpligtelse til at sørge for en effektiv ordning for tilsyn med tvangsmæssig tilbagesendelse som fastsat i artikel 8, stk. 6, i direktiv 2008/115/EF, og til strategien for grundlæggende rettigheder.

Artikel 82

Holdmedlemmernes opgaver og beføjelser

1. Holdmedlemmerne skal kunne udføre opgaver og udøve beføjelser med hensyn til grænsekontrol og tilbagesendelse samt de opgaver og beføjelser, der er nødvendige for at opfylde målsætningerne for forordning (EU) nr. 656/2014 og (EU) 2016/399 og direktiv 2008/115/EF.

2. Holdmedlemmers udførelse af opgaver og udøvelse af beføjelser, navnlig dem, der kræver udøvende beføjelser, kræver tilladelse fra værtsmedlemsstaten på dens område og under overholdelse af gældende EU-ret, national ret eller folkeret, navnlig forordning (EU) nr. 656/2014, som beskrevet i de operationelle planer, der er omhandlet i artikel 38.

3. Under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser sikrer holdmedlemmerne fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og overholder EU-retten og folkeretten samt værtsmedlemsstatens nationale ret.

4. Uden at det berører artikel 95, stk. 1, for så vidt angår agenturets vedtægtsomfattede personale, må holdmedlemmerne kun udføre opgaver og udøve beføjelser i henhold til instrukserne fra, og som hovedregel under tilstedeværelse af, grænsevagter eller personale, der er involveret i værtsmedlemsstatens tilbagesendelsesrelaterede opgaver. Værtsmedlemsstaten kan bemyndige holdmedlemmerne til at handle på sine vegne.

5. Værtsmedlemsstaten kan indberette hændelser vedrørende et holdmedlems manglende overholdelse af den operationelle plan, herunder i forbindelse med de grundlæggende rettigheder, til agenturet via den koordinationsansvarlige med henblik på eventuel opfølgning, der kan omfatte disciplinære foranstaltninger.

6. Vedtægtsomfattet personale, der er holdmedlemmer, bærer det stående korps' uniform under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser. De holdmedlemmer, der er udstationeret fra medlemsstaterne i længere tid eller indsat kortvarigt, bærer deres egen uniform under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser.

Uanset dette stykkes første afsnit skal bestyrelsens afgørelse, der er omhandlet i artikel 54, stk. 4, litra a), angive, hvilke profiler der ikke er omfattet af forpligtelsen til at bære uniform som følge af den operationelle aktivitets specifikke karakter.

Alle holdmedlemmer bærer synlig personlig identifikation og et blåt armbind med Unionens og agenturets insignier på deres uniform, som viser, at de deltager i en fælles operation, indsættelse af migrationsstyringsstøttehold, et pilotprojekt, en hurtig grænseindsats, en tilbagesendelsesoperation eller en tilbagesendelsesindsats. Med henblik på identifikation over for værtsmedlemsstatens nationale myndigheder medbringer holdmedlemmerne til enhver tid et akkrediteringsdokument, som de fremviser på anmodning.

Udformningen af og specifikationerne for det vedtægtsomfattede personales uniformer fastlægges ved en afgørelse truffet af bestyrelsen på grundlag af et forslag fra den administrerende direktør, der udarbejdes efter udtalelse fra Kommissionen.

7. For personale, der er udstationeret til agenturet eller indsat kortvarigt fra en medlemsstat, er muligheden for at bære og anvende tjenestevåben, ammunition og udstyr underlagt oprindelseslandets nationale ret.

Muligheden for at bære og anvende tjenestevåben, ammunition og udstyr for det vedtægtsomfattede personale, der indsættes som holdmedlemmer, er underlagt de rammer og detaljerede regler, der er fastsat i denne artikel og bilag V.

Med henblik på gennemførelsen af dette stykke kan den administrerende direktør tillade vedtægtsomfattet personale at bære og anvende våben i overensstemmelse med de regler, som bestyrelsen har vedtaget i overensstemmelse med artikel 55, stk. 5, litra b).

8. Holdmedlemmer, herunder vedtægtsomfattet personale, skal have tilladelse af værtsmedlemsstaten for de relevante profiler til at udføre opgaver under en indsættelse, der kræver anvendelse af magt, herunder at bære og anvende tjenestevåben, ammunition og udstyr, og kræver godkendelse af enten oprindelsesmedlemsstaten eller, for vedtægtsomfattet personale, agenturet. Anvendelsen af magt, herunder at bære og anvende tjenestevåben, ammunition og udstyr, skal udøves i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale ret og under tilstedeværelse af værtsmedlemsstatens grænsevagter. Værtsmedlemsstaten kan med oprindelsesmedlemsstatens eller agenturets samtykke, hvor det er relevant, give holdmedlemmerne tilladelse til at anvende magt på sit område i fravær af værtsmedlemsstatens grænsevagter.

Værtsmedlemsstaten kan forbyde, at visse tjenestevåben, ammunition og udstyr bæres, forudsat at der i dens egen ret gælder samme forbud for dens egne grænsevagter eller personale, når de er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver. Inden indsættelsen af holdmedlemmerne meddeler værtsmedlemsstaten agenturet, hvilke tjenestevåben, ammunition og udstyr der er tilladt, og hvilke betingelser der gælder for deres anvendelse. Agenturet stiller disse oplysninger til rådighed for medlemsstaterne.

9. Tjenestevåben, ammunition og udstyr kan anvendes i lovligt nødværge og til lovligt forsvar af holdmedlemmer eller af andre personer i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale ret i overensstemmelse med relevante principper i international bindende menneskeret og chartret.

10. Med henblik på denne forordning giver værtsmedlemsstaten holdmedlemmerne tilladelse til at foretage søgninger i EU-databaser, der er nødvendige for at opfylde de operationelle mål, der er fastlagt i den operationelle plan om ind- og udrejsekontrol, grænseovervågning og tilbagesendelse, gennem deres nationale grænseflader eller andre former for adgang i henhold til de EU-retsakter, der etablerer sådanne databaser, alt efter hvad der finder anvendelse. Værtsmedlemsstaten kan endvidere give holdmedlemmer tilladelse til at foretage søgninger i sine nationale databaser, hvor det er nødvendigt af samme årsager. Medlemsstaterne sikrer, at der gives adgang til databaserne på effektiv og virkningsfuld vis. Holdmedlemmer må kun søge i de data, der er strengt nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver og udøve deres beføjelser. Inden indsættelsen af holdmedlemmerne meddeler værtsmedlemsstaten agenturet, hvilke nationale databaser og EU-databaser der kan foretages søgninger i. Agenturet stiller disse oplysninger til rådighed for de medlemsstater, der deltager i indsættelsen.

Søgningen skal ske i overensstemmelse med EU-rettens regler om databeskyttelse og værtsmedlemsstatens nationale databeskyttelsesret.

11. Afgørelser om nægtelse af indrejse i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2016/399 og afgørelser om afslag på ansøgning om visum ved grænsen i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EF) nr. 810/2009 må kun træffes af værtsmedlemsstatens grænsevagter eller af holdmedlemmer, såfremt værtsmedlemsstaten har givet dem tilladelse til at handle på dens vegne.

Artikel 83

Akkrediteringsdokument

1. Agenturet udsteder i samarbejde med værtsmedlemsstaten et dokument på værtsmedlemsstatens officielle sprog og et andet af EU-institutionernes officielle sprog til holdmedlemmerne med henblik på at identificere dem og som bevis for indehaverens ret til at udføre opgaver og udøve beføjelser som omhandlet i artikel 82. Dette dokument skal indeholde følgende oplysninger om hvert holdmedlem:

a) navn og nationalitet

b) rang eller stilling

c) et nyere digitaliseret foto

d) de opgaver, medlemmet har tilladelse til at udføre under indsættelsen.

2. Dokumentet afleveres til agenturet ved afslutningen af hver fælles operation, hver indsættelse af migrationsstyringsstøttehold, hvert pilotprojekt, hver hurtig grænseindsats, hver tilbagesendelsesoperation eller hver tilbagesendelsesindsats.

Artikel 84

Civilretligt ansvar for holdmedlemmerne

1. Hvor holdmedlemmer udfører opgaver i en værtsmedlemsstat, er denne medlemsstat i overensstemmelse med sin nationale ret ansvarlig for den skade, de måtte forvolde under udførelsen af deres opgaver, uden at dette dog berører artikel 95.

2. Hvor skaden er forvoldt af de holdmedlemmer, der er udstationeret eller indsat af medlemsstaterne, ved grov uagtsomhed eller forsætligt, kan værtsmedlemsstaten anmode oprindelsesmedlemsstaten om at godtgøre ethvert beløb, som værtsmedlemsstaten har udbetalt til skadelidte eller personer, der er berettiget til at modtaget sådanne beløb på skadelidtes vegne.

Hvor skaden er forvoldt af vedtægtsomfattet personale ved grov uagtsomhed eller forsætligt, kan værtsmedlemsstaten anmode agenturet om at godtgøre ethvert beløb, værtsmedlemsstaten har udbetalt til skadelidte eller personer, der er berettiget til at modtaget sådanne beløb på skadelidtes vegne. Dette berører ikke muligheden for at anlægge sag ved Den Europæiske Unions Domstol (»EU-Domstolen«) mod agenturet i overensstemmelse med artikel 98.

3. Uden at det berører udøvelsen af rettigheder over for tredjemand, frafalder hver medlemsstat alle sine krav mod værtsmedlemsstaten eller en anden medlemsstat for skade, den har lidt, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsæt.

4. Enhver tvist mellem medlemsstaterne eller mellem en medlemsstat og agenturet om anvendelsen af denne artikels stk. 2 og 3, som ikke kan løses ved forhandlinger mellem dem, indbringes af dem for EU-Domstolen.

5. Uden at det berører udøvelsen af rettigheder over for tredjemand, afholder agenturet udgifterne til skader på dets udstyr under indsættelsen, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsæt.

Artikel 85

Strafferetligt ansvar for holdmedlemmerne

Under en fælles operation, et pilotprojekt, indsættelse af migrationsstyringsstøttehold, en hurtig grænseindsats, en tilbagesendelsesoperation eller en tilbagesendelsesindsats sidestilles holdmedlemmerne på værtsmedlemsstatens område, herunder vedtægtsomfattet personale, med embedsmænd fra værtsmedlemsstaten for så vidt angår eventuelle strafbare handlinger, der begås mod eller af dem, uden at dette dog berører artikel 95.

AFDELING 2

Den europæiske grænse- og kystvagts behandling af personoplysninger

Artikel 86

Almindelige regler for agenturets behandling af personoplysninger

1. Agenturet anvender forordning (EU) 2018/1725, når det behandler persondata.

2. Bestyrelsen vedtager interne regler om agenturets anvendelse af forordning (EU) 2018/1725, herunder regler vedrørende agenturets databeskyttelsesansvarlige.

Agenturet kan i overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EU) 2018/1725 vedtage interne regler, der begrænser anvendelsen af artikel 14-22, 35 og 36 i nævnte forordning. Agenturet kan navnlig fastsætte, af hensyn til udførelsen af dets opgaver på tilbagesendelsesområdet, interne regler, der begrænser anvendelsen af de pågældende bestemmelser fra sag til sag, så længe anvendelsen af de pågældende bestemmelser ville risikere at bringe tilbagesendelsesprocedurer i fare. Sådanne begrænsninger skal respektere kernen i de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, være nødvendige og stå i rimeligt forhold til de forfulgte mål og indeholde specifikke bestemmelser, hvor det er relevant, som omhandlet i artikel 25, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1725.

3. Agenturet kan overføre de personoplysninger, der er omhandlet i artikel 49, 88 og 89, til et tredjeland eller til en international organisation i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EU) 2018/1725, i det omfang en sådan overførsel er nødvendig for udførelsen af agenturets opgaver. Agenturet sikrer, at personoplysninger, der overføres til et tredjeland eller til en international organisation, kun behandles til de formål, med henblik på hvilke de blev givet. Agenturet anfører på tidspunktet for overførslen af personoplysninger til et tredjeland eller til en international organisation begrænsninger af adgangen til eller brugen af disse oplysninger i generelle eller konkrete termer, herunder med hensyn til overførsel, sletning eller tilintetgørelse. Hvor behovet for sådanne begrænsninger opstår efter overførslen af personoplysninger, oplyser agenturet tredjelandet eller den internationale organisation herom. Agenturet sikrer, at det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation overholder sådanne begrænsninger.

4. Overførsel af personoplysninger til tredjelande berører ikke rettighederne for ansøgere om international beskyttelse og personer, der nyder godt af international beskyttelse, navnlig vedrørende nonrefoulement og forbuddet mod at give eller indhente oplysninger, der er fastsat i artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU ([43]).

5. Medlemsstaterne og agenturet, alt efter hvad der er passende, sikrer, at oplysninger, der overføres eller videregives til tredjelande i henhold til denne forordning, ikke fremsendes videre til andre tredjelande eller til tredjeparter. Der indsættes bestemmelser i denne henseende i enhver aftale eller ordning, der indgås med et tredjeland, og som omfatter udveksling af oplysninger.

Artikel 87

Formål med behandling af personoplysninger

1. Agenturet må udelukkende behandle personoplysninger til følgende formål:

a) udførelse af dets opgaver med at tilrettelægge og koordinere fælles operationer, pilotprojekter, hurtige grænseindsatser og inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold som omhandlet i artikel 37-40

b) udførelse af dets opgaver med at støtte medlemsstater og tredjelande forud for og i forbindelse med tilbagesendelsesaktiviteter, at forvalte tilbagesendelsessystemer samt at koordinere eller tilrettelægge tilbagesendelsesoperationer og yde teknisk og operativ bistand til medlemsstater og tredjelande i overensstemmelse med artikel 48

c) fremme af udvekslingen af oplysninger med medlemsstaterne, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og følgende EU-organer -, kontorer og -agenturer og internationale organisationer: EASO, EU-Satellitcentret, EFCA, EMSA, EASA og netadministratoren for EATMN i overensstemmelse med artikel 88

d) fremme af udvekslingen af oplysninger med medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, Europol eller Eurojust i overensstemmelse med artikel 90

e) agenturets risikoanalyse i overensstemmelse med artikel 29

f) udførelse af dets opgaver inden for rammerne af Eurosur i overensstemmelse med artikel 89

g) drift af FADO-systemet i overensstemmelse med artikel 79

h) administrative opgaver.

([43]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).

2. Medlemsstaterne og deres retshåndhævende myndigheder, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og de i stk. 1, litra c) og d), omhandlede EU-organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer, der giver personoplysninger til agenturet, bestemmer til hvilke formål oplysningerne skal behandles som omhandlet i stk. 1. Agenturet må kun beslutte at behandle sådanne personoplysninger til andre formål, der også er omfattet af stk. 1, fra sag til sag efter at have vurderet, at en sådan behandling er forenelig med det oprindelige formål, hvortil personoplysningerne blev indsamlet, og såfremt den part, der har givet de pågældende oplysninger, har givet tilladelse hertil. Agenturet skal føre skriftlige fortegnelser over vurderingen fra sag til sag af forenelighed.

3. Agenturet, medlemsstaterne og deres retshåndhævende myndigheder, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og de i stk. 1, litra c) og d), omhandlede EU-organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer kan på tidspunktet for videregivelsen af personoplysninger anføre begrænsninger af adgangen til disse oplysninger eller brugen af sådanne oplysninger i generelle eller konkrete termer, herunder med hensyn til overførsel, sletning eller tilintetgørelse af sådanne oplysninger. Hvor behovet for sådanne begrænsninger opstår efter overførslen af personoplysninger, oplyser de modtagerne herom. Modtagerne skal overholde sådanne begrænsninger.

Artikel 88

Behandling af personoplysninger, som indsamles under fælles operationer, tilbagesendelsesoperationer, tilbagesendelsesindsatser, pilotprojekter, hurtige grænseindsatser og indsættelse af migrationsstyringsstøttehold

1. Før hver fælles operation, hver tilbagesendelsesoperation, hver tilbagesendelsesindsats, hvert pilotprojekt, hver hurtige grænseindsats eller hver indsættelse af migrationsstyringsstøttehold fastlægger agenturet og værtsmedlemsstaten på en gennemsigtig måde ansvaret for overholdelse af databeskyttelsesforpligtelserne. Når agenturet og værtsmedlemsstaten i fællesskab afgør, til hvilke formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling, er de fælles dataansvarlige ved hjælp af indgåelse af en ordning mellem dem.

Med henblik på formålene i artikel 87, stk. 1, litra a), b), c), e) og f), behandler agenturets kun følgende kategorier af personoplysninger, som indsamles af medlemsstater, af holdmedlemmerne, af dets personale eller af EASO, som er blevet videregives til det i forbindelse med fælles operationer, tilbagesendelsesoperationer, tilbagesendelsesindsatser, pilotprojekter, hurtige grænseindsatser og indsættelse af migrationsstyringsstøttehold:

a) personoplysningerne for personer, som uden tilladelse passerer de ydre grænser

b) personoplysninger, der er nødvendige for at bekræfte tredjelandsstatsborgeres identitet og nationalitet inden for rammerne af tilbagesendelsesaktiviteterne, herunder passagerlister

c) nummerpladenumre, køretøjsidentifikationsnumre, telefonnumre eller identifikationsnumre for skibe og luftfartøjer, som er knyttet til de personer, der er omhandlet i litra a), og som er nødvendige for at analysere de ruter og metoder, der anvendes til ulovlig indvandring.

2. Agenturet må behandle de personoplysninger, der er omhandlet i stk. 1, i følgende tilfælde:

a) hvor videregivelsen af disse oplysninger til de relevante medlemsstaters myndigheder, som er ansvarlige for grænsekontrol, migration, asyl eller tilbagesendelse, eller til relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, er nødvendig for, at disse myndigheder eller EU-organer, -kontorer eller -agenturer kan udføre deres opgaver i overensstemmelse med EU-retten og national ret

b) hvor videregivelse af disse oplysninger til myndighederne i de relevante medlemsstater, de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, de tredjelande, hvortil tilbagesendelsen sker, eller internationale organisationer er nødvendig med henblik på identifikation af tredjelandsstatsborgere, erhvervelse af rejsedokumenter eller for at muliggøre eller støtte tilbagesendelse

c) hvor det er nødvendigt for udarbejdelsen af risikoanalyser.

Artikel 89

Behandling af personoplysninger inden for rammerne af Eurosur

1. Hvor det nationale situationsbillede kræver behandling af personoplysninger, behandles disse oplysninger i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og, hvor det finder anvendelse, direktiv (EU) 2016/680. Hver medlemsstat udpeger den myndighed, der skal betragtes som dataansvarlig i den i artikel 4, nr. 7), i forordning (EU) 2016/679 eller artikel 3, nr. 8), i direktiv (EU) 2016/680 anvendte betydning, alt efter hvad der finder anvendelse, og som har hovedansvaret for den pågældende medlemsstats behandling af personoplysninger. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen detaljerne for denne myndighed.

2. Identifikationsnumre for skibe og luftfartøjer er de eneste personoplysninger, der kan fås adgang til i det europæiske situationsbillede og specifikke situationsbilleder og Eurosur-fusionstjenesterne.

3. Hvor behandlingen af oplysninger i Eurosur undtagelsesvis kræver behandling af andre personoplysninger end identifikationsnumre for skibe og luftfartøjer, skal sådan behandling strengt begrænset til, hvad der er nødvendigt med henblik på Eurosur i overensstemmelse med artikel 18.

4. Al udveksling af personoplysninger med tredjelande inden for rammerne af Eurosur skal være strengt begrænset til, hvad der er absolut nødvendigt med henblik på denne forordning. Den skal foretages af agenturet i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EU) 2018/1725 og af medlemsstaterne i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EU) 2016/679 og med kapitel V i direktiv (EU) 2016/680, alt efter hvad der finder anvendelse, og med de relevante nationale bestemmelser om databeskyttelse, der gennemfører nævnte direktiv.

5. Al udveksling af oplysninger i henhold til artikel 72, stk. 2, artikel 73, stk. 3, og artikel 74, stk. 3, som giver et tredjeland data, der kan anvendes til at identificere personer eller grupper af personer, hvis anmodning om adgang til international beskyttelse er ved at blive behandlet, eller som er i alvorlig fare for at blive udsat for tortur, umenneskelig og nedværdigende behandling eller afstraffelse eller alle andre krænkelser af de grundlæggende rettigheder, er forbudt.

6. Medlemsstaterne og agenturet fører fortegnelser over behandlingsaktiviteterne i overensstemmelse med artikel 30 i forordning (EU) 2016/679, artikel 24 i direktiv (EU) 2016/680, og artikel 31 i forordning (EU) 2018/1725, alt efter hvad der finder anvendelse.

Artikel 90

Behandling af operationelle personoplysninger

1. Hvor agenturet under udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordnings artikel 10, stk. 1, litra q), behandler personoplysninger, som det har indsamlet under overvågning af migrationsstrømme, under foretagelse af risikoanalyser eller som led i sine operationer med henblik på at identificere mistænkte for grænseoverskridende kriminalitet, behandler det sådanne personoplysninger i overensstemmelse med kapitel IX i forordning (EU) 2018/1725. Personoplysninger, der behandles med henblik herpå, herunder nummerpladenumre, køretøjsidentifikationsnumre, telefonnumre og identifikationsnumre for skibe eller luftfartøjer, som er knyttet til sådanne personer, skal vedrøre fysiske personer, som de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, Europol, Eurojust eller agenturet har rimelige grunde til at antage er indblandet i grænseoverskridende kriminalitet. Sådanne personoplysninger kan omfatte personlige oplysninger om ofre eller vidner, hvor disse personoplysninger supplerer de personoplysninger om mistænkte, der behandles af agenturet i overensstemmelse med nærværende artikel.

2. Agenturet udveksler kun personoplysninger som omhandlet i denne artikels stk. 1 med:

a) Europol eller Eurojust, hvor de er strengt nødvendig for udøvelsen af deres respektive mandater og i overensstemmelse med artikel 68

b) de kompetente retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne, hvor de er strengt nødvendigt for disse myndigheder med henblik på at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge alvorlig grænseoverskridende kriminalitet.

Artikel 91

Opbevaring af oplysninger

1. Agenturet skal slette personoplysninger, så snart de er blevet videregivet til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, andre EU-organer, -kontorer og -agenturer, navnlig EASO, eller overført til tredjelande eller internationale organisationer eller anvendt til udarbejdelse af risikoanalyser. Oplysningerne må under ingen omstændigheder opbevares længere end 90 dage efter datoen for indsamlingen af oplysningerne. Oplysninger skal anonymiseres i resultaterne af risikoanalyserne.

2. Personoplysninger, der behandles med henblik på at udføre tilbagesendelsesrelaterede opgaver, skal slettes, så snart det formål, de blev indsamlet til, er opfyldt, og skal slettes senest 30 dage efter afslutningen af de disse opgaver.

3. Operationelle personoplysninger, der behandles med henblik på artikel 90, skal slettes, så snart det formål, de blev indsamlet til, er blevet opfyldt af agenturet. Agenturet skal løbende vurdere nødvendigheden af at lagre sådanne oplysninger, navnlig ofres og vidners personoplysninger. Agenturet skal under alle omstændigheder vurdere nødvendigheden af at lagre sådanne oplysninger senest tre måneder efter påbegyndelsen af den første behandling af sådanne oplysninger og derefter hver sjette måned. Agenturet træffer kun afgørelse om fortsat lagring af personoplysninger, navnlig ofres og vidners personoplysninger, indtil den næste vurdering, hvis en sådan lagring stadig er nødvendig for udførelsen af agenturets opgaver i henhold til artikel 90.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse på personoplysninger, der indsamles inden for rammerne af FADO-systemet.

Artikel 92

Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede oplysninger og følsomme ikkeklassificerede oplysninger

1. Agenturet vedtager sine egne sikkerhedsregler på grundlag af de principper og regler, der er fastsat i Kommissionens sikkerhedsforskrifter til beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger (EUCI) og følsomme ikkeklassificerede oplysninger, herunder bl.a. bestemmelser om udveksling af sådanne oplysninger med tredjelande og behandling og lagring af sådanne oplysninger som fastsat i Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 ([44]) og (EU, Euratom) 2015/444 ([45]). Alle administrative ordninger om udveksling af klassificerede oplysninger med de relevante myndigheder i et tredjeland eller, i mangel af en sådan ordning, enhver ekstraordinær ad hoc-videregivelse af EUCI til disse myndigheder er underlagt Kommissionens forhåndsgodkendelse.

2. Bestyrelsen vedtager agenturets sikkerhedsregler, efter at Kommissionen har godkendt dem. Når Kommissionen vurderer de forslåede sikkerhedsregler, sikrer den, at de er forenelige med afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 og (EU, Euratom) 2015/444.

3. Klassificering udelukker ikke, at oplysninger stilles til rådighed for Europa-Parlamentet. Videregivelse og behandling af oplysninger og dokumenter, der videregives til Europa-Parlamentet i overensstemmelse med denne forordning, skal ske i overensstemmelse med de regler om fremsendelse og behandling af klassificerede oplysninger, der finder anvendelse mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen.

AFDELING 3

Den generelle ramme og struktur for agenturet

Artikel 93

Retlig status og sæde

1. Agenturet er et EU-organ. Det har status som juridisk person.

2. Agenturet har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende stats ret tillægger juridiske personer. Det kan navnlig erhverve og afhænde løsøre og fast ejendom og optræde som part i retssager.

3. Agenturet er uafhængigt i gennemførelsen af sit tekniske og operationelle mandat.

4. Agenturet repræsenteres af sin administrerende direktør.

5. Agenturet har hjemsted i Warszawa, Polen.

([44]) Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41).

([45]) Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53).

Artikel 94

Hjemstedsaftale

1. De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til agenturet i den medlemsstat, hvor agenturet har sit hjemsted, og de faciliteter, som den pågældende medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, de viceadministrerende direktører, medlemmerne af bestyrelsen, agenturets personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale mellem agenturet og den medlemsstat, hvor agenturet har sit hjemsted.

2. Hjemstedsaftalen indgås, efter at bestyrelsen har godkendt den.

3. Den medlemsstat, hvor agenturet har sit hjemsted, sikrer de bedst mulige vilkår for, at agenturet kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om flersproget skoleundervisning med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 95

Personale

1. Personalevedtægten, ansættelsesvilkårene og de bestemmelser, som EU-institutionerne i fællesskab har vedtaget for at sætte denne personalevedtægt og disse ansættelsesvilkår i kraft, gælder for vedtægtsomfattet personale.

2. Tjenestestedet skal i princippet være den medlemsstat, hvor agenturets hjemsted er beliggende.

3. Vedtægtsomfattet personale, der er underlagt ansættelsesvilkårene, skal i princippet i første omgang ansættes for en fast periode på fem år. Deres kontrakter kan i princippet kun forlænges én gang for en fast periode på højst fem år. Enhver yderligere forlængelse skal være på ubestemt tid.

4. Med henblik på gennemførelsen af artikel 31 og 44 kan kun vedtægtsomfattet personale, der er omfattet af personalevedtægten eller af afsnit II i ansættelsesvilkårene, udpeges som forbindelsesofficerer eller koordinationsansvarlige. Med henblik på gennemførelsen af artikel 55 kan kun vedtægtsomfattet personale, der er omfattet af personalevedtægten eller ansættelsesvilkårene, indsættes som holdmedlem.

5. Bestyrelsen vedtager gennemførelsesbestemmelser for at sætte personalevedtægten og ansættelsesvilkårene i kraft efter aftale med Kommissionen i henhold til vedtægtens artikel 110, stk. 2.

6. Med forbehold for Kommissionens forudgående godkendelse vedtager bestyrelsen regler vedrørende personale fra medlemsstaterne, der skal udstationeres til agenturet i overensstemmelse med artikel 56, og ajourfører dem efter behov. Disse regler skal navnlig indeholde de finansielle ordninger i forbindelse med disse udstationeringer, herunder forsikring, og uddannelse. Disse regler tager hensyn til, at det personale udstationeres med henblik på at blive indsat som holdmedlemmer og skal have de opgaver og beføjelser, der er fastsat i artikel 82. Sådanne regler skal indeholde bestemmelser om betingelserne for indsættelse. Hvor det er relevant, sigter bestyrelsen mod at sikre sammenhæng med reglerne for godtgørelse af det vedtægtsomfattede personales udgifter til tjenesterejser.

Artikel 96

Privilegier og immuniteter

Protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til TEUF, gælder for agenturet og dets vedtægtsomfattede personale.

Artikel 97

Ansvar

1. Uden at det berører artikel 84 og 85, er agenturet ansvarligt for alle aktiviteter, det har udført i henhold til denne forordning.

2. Agenturets ansvar i kontraktforhold reguleres af den ret, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

3. EU-Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i en kontrakt, som agenturet har indgået.

4. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold erstatter agenturet i overensstemmelse med de almindelige retsprincipper, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, samtlige skader, der forvoldes af dets afdelinger eller af dets personale under udførelsen af deres opgaver, herunder opgaver i forbindelse med anvendelsen af udøvende beføjelser.

5. EU-Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i stk. 4 omhandlede skadeserstatninger.

6. Vedtægtsomfattet medarbejderes personlige ansvar over for agenturet er reguleret af de bestemmelser i personalevedtægten og ansættelsesvilkårene, der gælder for dem.

Artikel 98

Søgsmål ved EU-Domstolen

1. Der kan anlægges sag ved EU-Domstolen med henblik på annullering af retsakter vedtaget af agenturet, der skal have retsvirkning over for tredjemand i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF, og for undladelse af at træffe afgørelse i overensstemmelse med artikel 265 i TEUF, for ansvar uden for kontraktforhold for skader forårsaget af agenturet og, i henhold til en voldgiftsbestemmelse, for ansvar i kontraktforhold for skader forårsaget af agenturet i overensstemmelse med artikel 340 i TEUF.

2. Agenturet træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme EU-Domstolens afgørelser.

Artikel 99

Agenturets administrative og ledelsesmæssige struktur

Agenturets administrative og ledelsesmæssige struktur omfatter:

a) en bestyrelse

b) en administrerende direktør

c) viceadministrerende direktører, og

d) en ansvarlig for grundlæggende rettigheder.

Et rådgivende forum bistår agenturet som et rådgivende organ.

Artikel 100

Bestyrelsens opgaver

1. Bestyrelsen er ansvarlig for at træffe agenturets strategiske afgørelser i overensstemmelse med denne forordning.

2. Bestyrelsen:

a) udnævner den administrerende direktør på forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel 107

b) udnævner de viceadministrerende direktører på grundlag af et forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel 107

c) vedtager afgørelser om etablering af lokalkontorer eller om forlængelse af det varigheden af dets operationer i overensstemmelse med artikel 60, stk. 5, med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer

d) vedtager afgørelser om foretagelse af sårbarhedsvurderingen i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1 og 10, idet afgørelser om foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 32, stk. 10, vedtages med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer

e) vedtager afgørelser om lister over obligatoriske oplysninger og data, som de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter, i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, samt national myndigheder med ansvar for tilbagesendelse, skal udveksle med agenturet, således at agenturet kan udføre sine opgaver, uden at det berører de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, navnlig i artikel 49 og 86-89

f) vedtager afgørelser om udarbejdelse af en fælles integreret risikoanalysemodel i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1

g) vedtager afgørelser om karakteren af og vilkårene for indsættelsen af forbindelsesofficerer i medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2

h) vedtager en teknisk og operationel strategi for integreret europæisk grænseforvaltning i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5

i) vedtager afgørelser om profilerne for og antallet af operationelle medarbejdere til grænseforvaltning og migrationsstyring inden for det stående korps i overensstemmelse med artikel 54, stk. 4

j) vedtager en årsberetning om agenturets virksomhed i det foregående år og sender den senest den 1. juli hvert år til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten

k) vedtager hvert år inden den 30. november, og under behørig hensyntagen til Kommissionens udtalelse, med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer et samlet programmeringsdokument, der blandt andet indeholder agenturets flerårige programmering og dets arbejdsprogram for det følgende år og sender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen

l) opstiller procedurer for den administrerende direktørs beslutningstagning vedrørende agenturets tekniske og operationelle opgaver

m) vedtager med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer agenturets årsbudget og udfører andre opgaver i relation til agenturets budget i henhold til dette kapitels afdeling 4

n) udøver disciplinærmyndighed over den administrerende direktør og, i samråd med den administrerende direktør, over de viceadministrerende direktører

o) fastsætter sin forretningsorden

p) fastlægger agenturets organisationsplan og vedtager agenturets personalepolitik

q) vedtager en strategi til bekæmpelse af svig, som står i et rimeligt forhold til risikoen for svig, under hensyntagen til en cost-benefit-analyse af de foranstaltninger, der skal gennemføres

r) vedtager interne regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter med hensyn til sine medlemmer

s) udøver i overensstemmelse med stk. 8 over for det vedtægtsomfattede personale de beføjelser, som personalevedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter (»ansættelsesmyndighedsbeføjelserne«)

t) vedtager gennemførelsesbestemmelser for at sætte personalevedtægten og ansættelsesvilkårene i kraft i overensstemmelse med personalevedtægtens artikel 110, stk. 2

u) sikrer passende opfølgning af resultater og henstillinger fra interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer samt fra undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

v) vedtager og ajourfører regelmæssigt de kommunikations- og formidlingsplaner, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, andet afsnit

w) udnævner en regnskabsfører, der er omfattet af personalevedtægten og ansættelsesvilkårene og som er fuldstændig uafhængig i udøvelsen af sit hverv

x) træffer afgørelse om en fælles metodologi for sårbarhedsvurderingen, herunder de objektive kriterier, ud fra hvilke agenturet foretager sårbarhedsvurderingen, hyppigheden af sådanne vurderinger og om, hvordan på hinanden følgende sårbarhedsvurderinger skal foretages

y) træffer afgørelse om udvidet vurdering og overvågning af en medlemsstat som omhandlet i artikel 32, stk. 2

z) udpeger den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og en stedfortrædende ansvarlig for grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med artikel 109

aa) fastsætter særlige regler for at sikre, at den ansvarlige for grundlæggende rettigheder er uafhængig i udførelsen af sit hverv

ab) godkender samarbejdsordningerne med tredjelande

ac) vedtager efter Kommissionens forudgående godkendelse agenturets sikkerhedsregler for beskyttelse af EUCI og følsomme ikkeklassificerede oplysninger som omhandlet i artikel 92

ad) udpeger en sikkerhedsofficer, der er omfattet af personalevedtægten og ansættelsesvilkårene, og som er ansvarlig for sikkerheden internt i agenturet, herunder for beskyttelsen af klassificerede oplysninger og følsomme ikkeklassificerede oplysninger

ae) træffer afgørelse om alle andre spørgsmål, hvor det er fastsat i denne forordning.

Den i litra j) omhandlede årsberetning om agenturets virksomhed skal offentliggøres.

3. Forslag til bestyrelsens afgørelser som omhandlet i stk. 2 om specifikke aktiviteter, som agenturet skal gennemføre ved eller i umiddelbar nærhed af en bestemt medlemsstats ydre grænser, og om samarbejdsordninger med tredjelande som omhandlet i artikel 73, stk. 4, vedtages kun, hvis det bestyrelsesmedlem, der repræsenterer henholdsvis denne bestemte medlemsstat eller den medlemsstat, der grænser op til det pågældende tredjeland, stemmer for vedtagelsen.

4. Bestyrelsen kan rådgive den administrerende direktør om alle spørgsmål, der vedrører udviklingen af den operationelle forvaltning af de ydre grænser og uddannelse, herunder aktiviteter vedrørende forskning.

5. Bestyrelsen træffer afgørelse om en eventuel anmodning fra Irland eller Det Forenede Kongerige om deltagelse i specifikke aktiviteter.

Bestyrelsen træffer afgørelse fra sag til sag. Hvor bestyrelsen træffer afgørelse, skal den overveje, hvorvidt Irlands eller Det Forenede Kongeriges deltagelse vil bidrage til gennemførelsen af den pågældende aktivitet. I afgørelserne redegøres der for Irlands eller Det Forenede Kongeriges finansielle bidrag til den aktivitet, for hvilken der er anmodet om deltagelse.

6. Bestyrelsen fremsender hvert år alle relevante oplysninger om resultatet af de evalueringsprocedurer, som agenturet har gennemført, til Europa-Parlamentet og Rådet (»budgetmyndigheden«).

7. Bestyrelsen kan nedsætte et forretningsudvalg bestående af op til fire repræsentanter for bestyrelsen, herunder dens formand, og en repræsentant for Kommissionen, som skal bistå bestyrelsen og den administrerende direktør med forberedelsen af afgørelser, programmer og aktiviteter, som skal vedtages af bestyrelsen, og til at træffe visse foreløbige hastende afgørelser på bestyrelsens vegne, når det er nødvendigt. Forretningsudvalget træffer ikke afgørelser, der skal vedtages med et flertal på to tredjedele af bestyrelsen. Bestyrelsen kan uddelegere visse klart definerede opgaver til forretningsudvalget, navnlig hvor dette forbedrer agenturets effektivitet. Den kan ikke uddelegere opgaver til forretningsudvalget vedrørende afgørelser, der skal træffes med et flertal på to tredjedele af bestyrelsen.

8. I overensstemmelse med artikel 110 i personalevedtægten vedtager bestyrelsen på grundlag af artikel 2, stk. 1, i personalevedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene en afgørelse, der delegerer de relevante ansættelsesmyndighedsbeføjelser til den administrerende direktør og opstiller betingelserne for at suspendere denne delegation af beføjelser. Den administrerende direktør skal bemyndiges til at videredelegere disse beføjelser.

Under helt særlige omstændigheder kan bestyrelsen ved en afgørelse midlertidigt suspendere de ansættelsesmyndighedsbeføjelser, der er delegeret til den administrerende direktør, og de beføjelser, denne har videredelegeret. I så fald kan den selv udøve dem eller delegere dem til et af sine medlemmer eller til en anden vedtægtsomfattet medarbejder end den administrerende direktør.

Artikel 101

Bestyrelsens sammensætning

1. Uden at det berører stk. 3, består bestyrelsen af en repræsentant for hver medlemsstat og to repræsentanter for Kommissionen, som alle er stemmeberettigede. Hver medlemsstat udpeger med henblik herpå et medlem af bestyrelsen samt en suppleant, som repræsenterer medlemmet i vedkommendes fravær. Kommissionen udnævner to medlemmer og to suppleanter. Mandatperioden er fire år. Mandatperioden kan forlænges.

2. Bestyrelsesmedlemmerne udpeges på grundlag af deres relevante erfaring på højt niveau og deres ekspertise inden for operationelt samarbejde om grænseforvaltning og tilbagesendelse og af deres relevante ledelsesmæssige, administrative og budgetmæssige færdigheder. Medlemsstaterne og Kommissionen tilstræber at opnå en ligelig kønsmæssig repræsentation i bestyrelsen.

3. De lande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, deltager i agenturet. De har hver en repræsentant og en suppleant i bestyrelsen. De ordninger, der udvikles i henhold til de relevante bestemmelser i deres associeringsaftaler, og som præciserer arten og omfanget af og fastsætter detaljerede regler for disse landes deltagelse i agenturets arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale, finder anvendelse.

Artikel 102

Flerårig programmering og årlige arbejdsprogrammer

1. Bestyrelsen vedtager senest den 30. november hvert år et samlet programmeringsdokument, som blandt andet indeholder agenturets flerårige programmering og årlige programmering for det følgende år på grundlag af et udkast forelagt af den administrerende direktør og godkendt af bestyrelsen. Det samlede programmeringsdokument vedtages under hensyntagen til en positiv udtalelse fra Kommissionen og, for så vidt angår den flerårige programmering, efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet. Hvis bestyrelsen beslutter ikke at tage hensyn til elementer i Kommissionens udtalelse, skal det give en grundig begrundelse. Forpligtelsen til at give en grundig begrundelse gælder også for de elementer, der rejses af Europa-Parlamentet og Rådet under høringen. Bestyrelsen sender straks dokumentet til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

2. Det i stk. 1 omhandlede dokument bliver endeligt, når det almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt justeres det i overensstemmelse hermed.

3. Den flerårige programmering skal i overensstemmelse med den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning fastlægge den overordnede strategiske programmering på mellemlang og lang sigt, hvilket omfatter målene, de forventede resultater, resultatindikatorerne og ressourceplanlægningen, herunder det flerårige budget, personalet og udviklingen af agenturets egen kapacitet, herunder en vejledende flerårig planlægning af personaleprofiler til det stående korps. Den flerårige programmering fastægger de strategiske indsatsområder og hvad der skal gøres for at nå målene. Den skal indeholde strategiske tiltag til gennemførelse af den strategi for grundlæggende rettigheder, der er omhandlet i artikel 80, stk. 1, og en strategi for forbindelser med tredjelande og internationale organisationer samt for de tiltag, der er knyttet til denne strategi.

4. Den flerårige programmering skal gennemføres ved hjælp af årlige arbejdsprogrammer og skal, hvor det er hensigtsmæssigt, ajourføres i lyset af resultatet af en evaluering, der gennemføres i medfør af artikel 121. Konklusionen af disse evalueringer skal også om fornødent afspejles i det årlige arbejdsprogram for det følgende år.

5. Det årlige arbejdsprogram skal indeholde en beskrivelse af de aktiviteter, der skal finansieres, omfattende detaljerede mål og forventede resultater, herunder resultatindikatorer. Det skal også i overensstemmelse med principperne om aktivitetsbaseret budgetlægning og -forvaltning indeholde oplysninger om, hvilke finansielle ressourcer og personaleressourcer der skal afsættes til hver aktivitet. Det årlige arbejdsprogram skal være i overensstemmelse med den flerårige programmering. Det skal klart angives, hvilke opgaver der er blevet tilføjet, ændret eller slettet i forhold til det foregående regnskabsår.

6. Det årlige arbejdsprogram vedtages i overensstemmelse med Unionens lovgivningsprogram inden for de relevante områder af forvaltningen af de ydre grænser og tilbagesendelse.

7. Hvor agenturet efter vedtagelsen af et årligt arbejdsprogram pålægges en ny opgave, ændrer bestyrelsen det årlige arbejdsprogram.

8. Enhver væsentlig ændring af det årlige arbejdsprogram, især en ændring, der fører til en omfordeling af budgetmidlerne på over 2 % af årsbudgettet, vedtages efter samme procedure som den, der gjaldt for vedtagelsen af det oprindelige årlige arbejdsprogram. Bestyrelsen kan delegere beføjelsen til at foretage ikkeværsentlige ændringer i det årlige arbejdsprogram til den administrerende direktør.

Artikel 103

Bestyrelsens formand

1. Bestyrelsen vælger blandt sine stemmeberettigede medlemmer en formand og en næstformand. Formanden og næstformanden vælges med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede bestyrelsesmedlemmer. Næstformanden afløser ex officio formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.

2. Formandens og næstformandens mandatperiode udløber, når deres respektive medlemskab af bestyrelsen ophører. Med forbehold af denne bestemmelse er formandens og næstformandens mandatperiode fire år. Disse mandatperioder kan forlænges én gang.

Artikel 104

Bestyrelsesmøder

1. Formanden indkalder til bestyrelsesmøder.

2. Den administrerende direktør deltager i drøftelserne uden stemmeret.

3. Bestyrelsen afholder mindst to ordinære møder om året. Bestyrelsen mødes desuden på initiativ af bestyrelsesformanden eller på anmodning af Kommissionen eller af mindst en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne. Bestyrelsen kan om nødvendigt afholde fælles møder med bestyrelsen for EASO og Europol.

4. Irland indbydes til at deltage i bestyrelsesmøderne.

5. Det Forenede Kongerige indbydes til at deltage i de bestyrelsesmøder, der finder sted, inden den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU.

6. Repræsentanter for EASO og Europol indbydes til at deltage i bestyrelsesmøderne. En repræsentant for FRA indbydes til at deltage i bestyrelsesmøder, hvor punkter, der er relevante for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder, er på dagsordenen.

7. Formanden for bestyrelsen kan også indbyde en ekspert fra Europa-Parlamentet til at deltage i bestyrelsesmøderne. Bestyrelsen kan også indbyde repræsentanter for andre relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer. Bestyrelsen kan i overensstemmelse med sin forretningsorden indbyde enhver anden, hvis synspunkt kan være af interesse, til at deltage i dens møder som observatør.

8. Bestyrelsens medlemmer kan med forbehold af forretningsordenens bestemmelser bistås af rådgivere eller eksperter.

9. Bestyrelsens sekretariatsfunktion varetages af agenturet.

Artikel 105

Afstemning

1. Uden at det berører artikel 100, stk. 2, litra c), d), k) og m), artikel 103, stk. 1, og artikel 107, stk. 2 og 4, træffer bestyrelsen afgørelse med absolut flertal blandt sine stemmeberettigede medlemmer,

2. Hvert medlem har én stemme. Er et medlem ikke til stede, har vedkommendes suppleant stemmeret. Den administrerende direktør stemmer ikke.

3. I forretningsordenen fastlægges de nærmere afstemningsregler. Disse regler skal omfatte betingelserne for, at et medlem kan handle på et andet medlems vegne, samt alle krav vedrørende beslutningsdygtighed.

4. Repræsentanter for de lande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, har begrænset stemmeret svarende til deres respektive ordninger. Med henblik på at gøre det muligt for de associerede lande at udøve deres stemmeret skal agenturet præcist angive de punkter i dagsordenen, hvor der er indrømmet begrænset stemmeret.

Artikel 106

Den administrerende direktørs opgaver og beføjelser

1. Agenturet ledes af den administrerende direktør, som udfører sit hverv i fuldkommen uafhængighed. Uden at det berører EU-institutionernes og bestyrelsens respektive beføjelser, må den administrerende direktør hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan opfordre den administrerende direktør til at aflægge rapport om udførelsen af vedkommendes opgaver. Dette omfatter rapportering om agenturets aktiviteter, gennemførelsen og overvågningen af strategien for grundlæggende rettigheder, årsberetningen om agenturets virksomhed for det foregående år, arbejdsprogrammet for det følgende år og agenturets flerårige programmering og andre emner vedrørende agenturets aktiviteter. Den administrerende direktør afgiver endvidere efter anmodning en erklæring over for Europa-Parlamentet og besvarer skriftligt ethvert spørgsmål, der fremsættes af et medlem af Europa-Parlamentet, senest 15 kalenderdage efter modtagelsen af et sådant spørgsmål. Den administrerende direktør aflægger regelmæssigt rapport til Europa-Parlamentets relevante organer og udvalg.

3. Undtagen i de tilfælde, hvor særlige tidsfrister er fastsat i denne forordning, sikrer den administrerende direktør, at rapporter fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen så hurtigt som muligt og i hvert fald senest seks måneder efter afslutningen af rapporteringsperioden, medmindre den administrerende direktør giver en behørig skriftlig begrundelse for forsinkelsen.

4. Den administrerende direktør er ansvarlig for forberedelsen og gennemførelsen af de strategiske afgørelser, der træffes af bestyrelsen, og for at træffe afgørelser om agenturets operationelle aktiviteter i overensstemmelse med denne forordning. Den administrerende direktør har følgende opgaver og beføjelser:

a) at foreslå, forberede og gennemføre strategiske afgørelser, programmer og aktiviteter vedtaget af bestyrelsen inden for de grænser, der er fastsat i denne forordning, dens gennemførelsesbestemmelser og gældende ret

b) at træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder vedtagelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af bekendtgørelser, for at sikre, at agenturets daglige administration og virksomhed er i overensstemmelse med denne forordning

c) hvert år at udarbejde udkastet til det samlede programmeringsdokument og forelægge det for bestyrelsen til godkendelse, inden nævnte udkast sendes til Europa-Parlamentet, Rådet, og Kommissionen senest den 31. januar

d) hvert år at udarbejde årsberetningen om agenturets virksomhed og forelægge den for bestyrelsen

e) at udarbejde et udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter som en del af det samlede programmeringsdokument i henhold til artikel 115, stk. 3, og at gennemføre budgettet i henhold til artikel 116, stk. 1

f) at delegere sine beføjelser til andre vedtægtsomfattede medarbejdere efter nærmere regler, som skal vedtages i overensstemmelse med artikel 100, stk. 2, litra o)

g) at vedtage en henstilling om foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 32, stk. 7, herunder beslutninger, der foreslår medlemsstaterne at iværksætte og gennemføre fælles operationer, hurtige grænseindsatser eller andre tiltag, der er omhandlet i artikel 36, stk. 2

h) at evaluere, godkende og koordinere forslag fra medlemsstater til fælles operationer eller hurtige grænseindsatser i overensstemmelse med artikel 37, stk. 3

i) at evaluere, godkende og koordinere anmodninger fra medlemsstater om tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser i overensstemmelse med artikel 50 og 53

j) at sikre gennemførelsen af de operationelle planer, der er omhandlet i artikel 38 og 42 og artikel 53, stk. 3

k) at sikre gennemførelsen af den rådsafgørelse, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1

l) at trække finansieringen af aktiviteter tilbage i overensstemmelse med artikel 46

m) forud for enhver operationel aktivitet at vurdere, om der er sket krænkelser af de grundlæggende rettigheder eller forpligtelserne med hensyn til international beskyttelse, som er alvorlige eller kan forventes at vare ved i overensstemmelse med artikel 46, stk. 4 og 5

n) at evaluere resultaterne af aktiviteterne i overensstemmelse med artikel 47

o) at fastsætte den minimumsmængden af teknisk udstyr, der kræves for at dække agenturets behov, navnlig for så vidt angår gennemførelse af fælles operationer, indsættelser af migrationsstyringsstøttehold, hurtige grænseindsatser, tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser i overensstemmelse med artikel 64, stk. 6

p) at foreslå etableringen af lokalkontorer eller forlængelse af varigheden af deres operation i overensstemmelse med artikel 60, stk. 5

q) at udnævne lederne af lokalkontorerne i overensstemmelse med artikel 60, stk. 4

r) at udarbejde en handlingsplan som opfølgning på konklusionerne i interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer samt undersøgelser fra OLAF og at aflægge statusrapport til Kommissionen to gange om året og til bestyrelsen regelmæssigt

s) at beskytte Unionens finansielle interesser ved hjælp af foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter ved hjælp af effektiv kontrol, og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og, hvor det er hensigtsmæssigt, gennem administrative og finansielle sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til formålet hermed og har afskrækkende virkning

t) at udarbejde agenturets strategi for bekæmpelse af svig og forelægge den for bestyrelsen til godkendelse.

5. Den administrerende direktør står til ansvar for sin virksomhed over for bestyrelsen.

6. Den administrerende direktør er agenturets retlige repræsentant.

Artikel 107

Udnævnelse af den administrerende direktør og de viceadministrerende direktører

1. Kommissionen foreslår mindst tre kandidater til stillingen som administrerende direktør og til hver af stillingerne som viceadministrerende direktør på grundlag af en liste efter offentliggørelse af stillingen i *Den Europæiske Unions Tidende* og, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt, i pressen eller på websteder.

2. På grundlag af forslag fra Kommissionen, som fastsat i stk. 1, udpeger bestyrelsen den administrerende direktør på grundlag af dennes kvalifikationer og dokumenterede administrative og ledelsesmæssige færdigheder på højt niveau, herunder relevant erfaring på højt niveau inden for forvaltning af de ydre grænser og tilbagesendelse. Før udnævnelsen opfordres de kandidater, Kommissionen foreslår, til at afgive erklæring i det eller de kompetente udvalg i Europa-Parlamentet og besvare spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne.

Efter afgivelsen af sådanne erklæringer vedtager Europa-Parlamentet en udtalelse, hvori det redegør for sine synspunkter, og det kan pege på en foretrukken kandidat.

Bestyrelsen udnævner den administrerende direktør under hensyntagen til disse synspunkter. Bestyrelsen træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer.

Hvis bestyrelsen beslutter at udnævne en anden kandidat end den, som Europa-Parlamentet pegede på som sin foretrukne kandidat, skal bestyrelsen skriftligt underrette Europa-Parlamentet og Rådet om, på hvilken måde der blev taget hensyn til Europa-Parlamentets holdning.

Bestyrelsen har beføjelsen til at afskedige den administrerende direktør efter forslag fra Kommissionen.

3. Den administrerende direktør bistås af tre viceadministrerende direktører. Hver af disse viceadministrerende direktører tildeles et særligt ansvarsområde. I tilfælde af den administrerende direktørs forfald træder en af de viceadministrerende direktører i vedkommendes sted.

4. På grundlag af forslag fra Kommissionen, som fastsat i stk. 1, udpeger bestyrelsen De viceadministrerende direktører på grundlag af fortjeneste og passende administrative og ledelsesmæssige kvalifikationer, herunder relevant erhvervserfaring inden for forvaltning af de ydre grænser og tilbagesendelse. Den administrerende direktør inddrages i udvælgelsesprocessen. Bestyrelsen træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer.

Bestyrelsen har beføjelsen til at afskedige de viceadministrerende direktører i overensstemmelse med proceduren i første afsnit.

5. Den administrerende direktørs embedsperiode er fem år. Ved udgangen af perioden foretager Kommissionen en vurdering, hvori der indgår en evaluering af den administrerende direktørs resultater og agenturets fremtidige opgaver og udfordringer.

6. Bestyrelsen kan forlænge den administrerende direktørs embedsperiode én gang på forslag af Kommissionen, der tager udgangspunkt i den evaluering, der er omhandlet i stk. 5, med en ny periode på højst fem år.

7. De viceadministrerende direktørers embedsperiode er fem år. Bestyrelsen kan på forslag fra Kommissionen forlænge denne periode én gang med en ny periode på højst fem år.

8. Den administrerende direktør og de viceadministrerende direktører ansættes som midlertidigt ansatte i agenturet i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene.

Artikel 108

Rådgivende forum

1. Agenturet opretter et rådgivende forum, der skal bistå det ved at give uafhængig rådgivning i spørgsmål vedrørende de grundlæggende rettigheder. Den administrerende direktør og bestyrelsen kan i samarbejde med den ansvarlige for grundlæggende rettigheder høre det rådgivende forum om ethvert spørgsmål vedrørende de grundlæggende rettigheder.

2. Agenturet opfordrer EASO, FRA, De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge og andre relevante organisationer til at deltage i det rådgivende forum. På grundlag af forslag fra den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, der blev udarbejdet efter høring af den administrerende direktør, træffer bestyrelsen afgørelse om det rådgivende forums sammensætning og de nærmere vilkår for videregivelse af oplysninger til det. Det rådgivende forum fastlægger efter at have hørt bestyrelsen og den administrative direktør sine arbejdsmetoder og fastsætter sit arbejdsprogram.

3. Det rådgivende forum høres om videreudviklingen og gennemførelsen af strategien for grundlæggende rettigheder, om klagemekanismens funktionsmåde, om adfærdskodekser og om de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer. Agenturet underretter det rådgivende forum om opfølgningen på dets henstillinger.

4. Det rådgivende forum udarbejder en årsrapport om sine aktiviteter. Rapporten offentliggøres.

5. Uden at det berører opgaverne for den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, gives det rådgivende forum effektiv adgang på en rettidig og effektiv måde til alle oplysninger om overholdelsen af de grundlæggende rettigheder, herunder gennem kontrolbesøg i forbindelse med fælles operationer eller hurtige grænseindsatser efter aftale med værtsmedlemsstaten eller tredjelandet, alt efter hvad der er relevant, i hotspotområder og til tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser, herunder i tredjelande. Hvor værtsmedlemsstaten ikke er indforstået med, at det rådgivende forum foretager et kontrolbesøg til en fælles operation eller en hurtig grænseindsats, der finder sted på værtsmedlemsstatens område, giver den skriftligt agenturet behørigt begrundede årsager.

Artikel 109

Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder

1. Bestyrelsen udpeger en ansvarlig for grundlæggende rettigheder på grundlag af en liste med tre kandidater, efter samråd med det rådgivende forum. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder skal have de nødvendige kvalifikationer, den nødvendige ekspertviden og erhvervserfaring inden for grundlæggende rettigheder.

2. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder udfører følgende opgaver:

a) at bidrage til agenturets strategi for grundlæggende rettigheder og den tilhørende handlingsplan, herunder ved at fremsætte henstillinger til forbedring heraf

b) at overvåge agenturets overholdelse af de grundlæggende rettigheder, herunder ved at gennemføre undersøgelser af alle dets aktiviteter

c) at fremme agenturets overholdelse af de grundlæggende rettigheder

d) at rådgive agenturet, hvis vedkommende finder det nødvendigt, eller på anmodning i forbindelse med agenturets aktiviteter, uden at de pågældende aktiviteter forsinkes

e) at afgive udtalelser om de operationelle planer, der udarbejdes for agenturets operationelle aktiviteter, om pilotprojekter og om projekter vedrørende teknisk bistand i tredjelande

f) at afgive udtalelser om samarbejdsordninger

g) at gennemføre kontrolbesøg til enhver fælles operation, enhver hurtig grænseindsats, ethvert pilotprojekt, enhver indsættelse af migrationsstyringsstøttehold, enhver tilbagesendelsesoperation eller enhver tilbagesendelsesindsats, herunder i tredjelande

h) at varetage sekretariatsfunktionen for det rådgivende forum

i) at informere den administrerende direktør om mulige krænkelser af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med agenturets aktiviteter

j) at udvælge og forvalte observatørerne af grundlæggende rettigheder

k) at udføre enhver anden opgave, hvor det er fastsat i denne forordning.

Det i litra h) i første afsnit omhandlede sekretariat modtager instrukser direkte fra det rådgivende forum.

3. Med henblik på stk. 2, første afsnit, litra j), skal den ansvarlige for grundlæggende rettigheder navnlig:

a) udpege observatørerne af grundlæggende rettigheder

b) tildele observatører af grundlæggende rettigheder til operationer og aktiviteter som fastsat i artikel 110, stk. 3

c) indstille observatører af grundlæggende rettigheder som observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse til den pulje, der er omhandlet i artikel 51

d) sikre, at observatører af grundlæggende rettigheder er tilstrækkeligt uddannet

e) rapportere til den administrerende direktør om mulige krænkelser af de grundlæggende rettigheder, der er indberettet til vedkommende af observatørerne af grundlæggende rettigheder, som den ansvarlige for grundlæggende rettigheder anser det for nødvendigt.

Den administrerende direktør svarer den ansvarlige for grundlæggende rettigheder med hensyn til, hvordan bekymringer om mulige krænkelser som omhandlet i første afsnits litra e) er blevet håndteret.

Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder kan overdrage enhver af de specifikke opgaver, der er fastsat i stk. 2, første afsnit, litra a)-i) og k), til en af observatørerne af grundlæggende rettigheder.

4. Bestyrelsen fastsætter særlige regler for den ansvarlige for grundlæggende rettigheder med henblik på at sikre, at den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og vedkommendes personale er uafhængige ved udøvelsen af deres opgaver. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder rapporterer direkte til bestyrelsen og samarbejder med det rådgivende forum. Bestyrelsen sørger for, at der følges op på henstillinger fra den ansvarlige for grundlæggende rettigheder. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder offentliggør desuden årlige rapporter om sine aktiviteter og om i hvilket omfang agenturets aktiviteter respekterer de grundlæggende rettigheder. Disse rapporter skal indeholde oplysninger om klagemekanismen og gennemførelsen af strategien for grundlæggende rettigheder.

5. Agenturet sikrer, at den ansvarlige for grundlæggende rettigheder kan handle selvstændigt og udføre sit hverv i uafhængighed. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder skal råde over tilstrækkelige og passende menneskelige og finansielle ressourcer, som er nødvendige for udførelsen af dennes opgaver.

Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder udvælges sit personale, og dette personale rapporterer kun til vedkommende.

6. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder bistås af en stedfortrædende ansvarlig for grundlæggende rettigheder. Den stedfortrædende ansvarlige for grundlæggende rettigheder udpeges af bestyrelsen fra en liste med mindst tre kandidater, der er forelagt af den ansvarlige for grundlæggende rettigheder. Den stedfortrædende ansvarlige for grundlæggende rettigheder skal have de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige erfaring inden for grundlæggende rettigheder og udføre sit hverv i uafhængighed. I tilfælde af den ansvarlige for grundlæggende rettigheders forfald overtager den stedfortrædende ansvarlige for grundlæggende rettigheder den ansvarlige for grundlæggende rettigheders opgaver og forpligtelser.

7. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder skal have adgang til alle oplysninger om respekten for de grundlæggende rettigheder i alle agenturets aktiviteter.

Artikel 110

Observatører af grundlæggende rettigheder

1. Observatører af grundlæggende rettigheder, ansat som vedtægtsomfattet personale, vurderer løbende, om de operationelle aktiviteter overholder de grundlæggende rettigheder, yder rådgivning og bistand i denne henseende og bidrager til fremme af de grundlæggende rettigheder som led i integreret europæisk grænseforvaltning.

2. Observatører af grundlæggende rettigheder har følgende opgaver:

a) at overvåge overholdelsen af de grundlæggende rettigheder og yde rådgivning og bistand vedrørende de grundlæggende rettigheder i forbindelse med forberedelse, gennemførelse og evaluering af de af agenturets operationelle aktiviteter, som vedkommende er blevet udpeget til at overvåge af den ansvarlige for grundlæggende rettigheder

b) handle som observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse

c) bidrage til agenturets uddannelsesaktiviteter om grundlæggende rettigheder som fastsat i artikel 62, herunder ved at tilbyde uddannelse i grundlæggende rettigheder.

Med henblik på først afsnits litra a) skal observatører af grundlæggende rettigheder navnlig:

a) følge udarbejdelsen af operationelle planer og rapportere til den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, så denne kan udføre sine opgaver som omhandlet i artikel 109, stk. 2, litra e)

b) gennemføre besøg, navnlig langsigtede besøg, hvor operationelle aktiviteter finder sted

c) samarbejde med den koordinationsansvarlige som fastsat i artikel 44 og yde vedkommende rådgivning og bistand

d) underrette den koordinationsansvarlige og rapportere til den ansvarlige for grundlæggende rettigheder om eventuelle bekymringer vedrørende mulige krænkelser af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med agenturets operationelle aktiviteter, og

e) bidrage til evalueringen af aktiviteter som omhandlet i artikel 47.

3. Uden at det berører stk. 4 udpeger den ansvarlige for grundlæggende rettigheder mindst én observatør af grundlæggende rettigheder til hver operation. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder kan også beslutte at udpege observatører af grundlæggende rettigheder til at overvåge enhver anden operationel aktivitet, som vedkommende anser for relevant.

Observatører af grundlæggende rettigheder skal have adgang til alle områder, hvor agenturets operationelle aktivitet finder sted, og til alle dets dokumenter, der er relevante for gennemførelsen af den pågældende aktivitet.

4. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder kan indstille observatører af grundlæggende rettigheder som observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse til den pulje, der er omhandlet i artikel 51. Hvor observatører af grundlæggende rettigheder fungerer som observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse, finder artikel 50, stk. 5, og artikel 51 tilsvarende anvendelse.

5. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder udpeger observatørerne af grundlæggende rettigheder, og de er under dennes hierarkiske tilsyn. Observatørerne af grundlæggende rettigheder varetager deres hverv i uafhængighed. Når de er til stede i et operationelt område, bærer observatørerne af grundlæggende rettigheder insignier, der klart gør det muligt at identificere dem som observatører af grundlæggende rettigheder.

6. Agenturet sikrer, at det senest den 5. december 2020 har rekrutteret mindst 40 observatører af grundlæggende rettigheder. Den administrerende direktør vurderer hvert år i samråd med den ansvarlige for grundlæggende rettigheder behovet for at øge antallet af observatører af grundlæggende rettigheder. Den administrerende direktør foreslår på grundlag af denne vurdering, hvor det er nødvendigt, bestyrelsen, at antallet af observatører af grundlæggende rettigheder øges for det følgende år, afhængigt af operationelle behov.

7. Efter deres rekruttering gennemgår observatørerne af grundlæggende rettigheder udvidet uddannelse i grundlæggende rettigheder under hensyntagen til de kvalifikationer og den erhvervserfaring, der tidligere er erhvervet på de relevante områder. Agenturet sikrer under hele deres ansættelsen, at observatører af grundlæggende rettigheder varetager deres opgaver i overensstemmelse med de højeste standarder. Der skal udarbejdes passende uddannelseskort for hver observatør af grundlæggende rettigheder for at sikre deres fortsatte professionelle udvikling, således at de kan udføre deres rolle som observatører af grundlæggende rettigheder.

Artikel 111

Klagemekanisme

1. Agenturet træffer i samarbejde med den ansvarlige for grundlæggende rettigheder de nødvendige foranstaltninger til oprettelse og videreudvikling af en uafhængig og effektiv klagemekanisme i overensstemmelse med denne artikel med henblik på at overvåge og sikre respekten for de grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle agenturets aktiviteter.

2. Enhver person, som er direkte berørt af handlinger eller undladelsen af at handle, der foretages af personale, som deltager i en fælles operation, et pilotprojekt, en hurtig grænseindsats, indsættelsen af et migrationsstyringsstøttehold, en tilbagesendelsesoperation, en tilbagesendelsesindsats eller en operationel aktivitet fra agenturets side i et tredjeland, og som mener, at vedkommendes grundlæggende rettigheder er blevet overtrådt på grund af de pågældende handlinger eller undladelsen af at handle, eller enhver part, der repræsenterer en sådan person, kan indgive skriftlig klage til agenturet.

3. Kun klager, der er begrundede og vedrører konkrete overtrædelser af de grundlæggende rettigheder, kan antages.

4. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder er ansvarlig for behandlingen af de klager, agenturet modtager, i overensstemmelse med retten til god forvaltning. Med henblik herpå kontrollerer den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, hvorvidt en klage kan antages, registrerer sådanne klager, sender alle registrerede klager til den administrerende direktør og sender klager vedrørende holdmedlemmer til oprindelsesmedlemsstaten, herunder til den relevante myndighed eller det relevante organ for grundlæggende rettigheder i en medlemsstat til videre foranstaltning i overensstemmelse med deres mandat. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder registrerer og sikrer endvidere agenturets eller medlemsstatens opfølgning på klagerne.

5. I overensstemmelse med retten til god forvaltning skal klageren, såfremt klagen kan antages, underrettes om, at klagen er blevet registreret, at en vurdering af klagen er påbegyndt, og at der kan forventes et svar, så snart det foreligger. Hvis en klage sendes til nationale myndigheder eller organer, skal klageren oplyses om, hvordan disse kan kontaktes. Hvis en klage erklæres uantagelig, skal klageren underrettes om grundene hertil og, om muligt, informeres om andre klagemuligheder.

Agenturet foreskriver en passende procedure for tilfælde, hvor en klage erklæres uantagelig eller ubegrundet.

Enhver afgørelse skal være skriftlig og begrundet. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder genovervejer sagen, hvis klageren fremlægger nye beviser i situationer, hvor klagen er blevet erklæret uantagelig eller ubegrundet.

6. I tilfælde af, at der registreres en klage, der vedrører en af agenturets ansatte, anbefaler den ansvarlige for grundlæggende rettigheder den administrerende direktør passende opfølgning af klagen, herunder disciplinære foranstaltninger, og, hvor det er passende, henvisning til indledning af civil- eller strafferetlige processer i overensstemmelse med denne forordning og national ret. Den administrerende direktør sørger for passende opfølgning og aflægger inden for en nærmere fastsat frist og, om nødvendigt, med regelmæssige mellemrum herefter rapport til den ansvarlige for grundlæggende rettigheder hvad angår konklusionerne, gennemførelsen af disciplinære foranstaltninger og agenturets opfølgning på klagen.

Hvis en klage vedrører databeskyttelsesspørgsmål, hører den administrerende direktør agenturets databeskyttelsesansvarlige, før vedkommende træffer en afgørelse om klagen. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og den databeskyttelsesansvarlige udfærdiger et skriftligt aftalememorandum, der fastsætter deres opgavefordeling og samarbejde med hensyn til indkomne klager.

7. I tilfælde af en registreret klage, der vedrører en et holdmedlem fra en værtsmedlemsstat eller fra andre deltagende medlemsstater, herunder et udstationeret holdmedlem eller en udstationeret national ekspert, sørger oprindelsesmedlemsstaten for passende opfølgning på klagen, herunder med disciplinære foranstaltninger, om nødvendigt henvisning til civil- eller strafferetlige procedurer og andre foranstaltninger i overensstemmelse med national ret. Den relevante medlemsstat aflægger rapport til den ansvarlige for grundlæggende rettigheder inden for en nærmere fastsat frist om konklusionerne og opfølgningen på klagen og, om nødvendigt, med regelmæssige mellemrum herefter. Agenturet følger op på sagen, hvis det ikke har modtaget en rapport fra den relevante medlemsstat.

Hvor den relevante medlemsstat inden for den fastsatte frist ikke aflægger rapport eller kun giver et ufyldestgørende svar, underretter den ansvarlige for grundlæggende rettigheder den administrerende direktør og bestyrelsen herom.

8. Hvor det konstateres, at et holdmedlem har overtrådt de grundlæggende rettigheder eller forpligtelser med hensyn til international beskyttelse, anmoder agenturet medlemsstaten om omgående at fjerne det pågældende medlem fra de aktiviteter, der gennemføres af agenturet eller det stående korps.

9. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder medtager oplysninger om klagemekanismen i sin årsberetning. som omhandlet i artikel 109, stk. 4, herunder specifikke henvisninger til agenturets og medlemsstatens konklusioner og opfølgning på klager.

10. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder udarbejder i overensstemmelse med stk. 1-9 og efter høring af det rådgivende forum en standardklageformular, hvori der anmodes om detaljerede og specifikke oplysninger om den påståede overtrædelse af de grundlæggende rettigheder. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder udarbejder om fornødent desuden yderligere nærmere regler. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder forelægger formularen og sådanne nærmere regler for den administrerende direktør og bestyrelsen.

Agenturet sikrer, at oplysninger om muligheden og proceduren for klageindgivelse er let tilgængelige, herunder for sårbare personer. Standardklageformularen skal stilles til rådighed på agenturets websted og i papirudgave i forbindelse med alle agenturets aktiviteter på sprog, som tredjelandsstatsborgere forstår eller med rimelighed forventes at forstå. Standardklageformularen skal være let tilgængelig, herunder på mobile enheder. Agenturet sikrer, at klagere har adgang til yderligere vejledning og bistand med hensyn til klageproceduren. Klager behandles af den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, selv når de ikke er blevet indgivet ved brug af standardklageformularen.

11. Alle personoplysninger indeholdt i en klage skal håndteres og behandles af agenturet, herunder den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725 og af medlemsstaterne i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680.

Hvor en klager indgiver en klage, anses klageren for at give sit samtykke til, at agenturet og den ansvarlige for grundlæggende rettigheder behandler vedkommendes personoplysninger i den i artikel 5, stk. 1, litra d), i forordning (EU) 2018/1725 anvendte betydning.

For at beskytte klagernes interesser behandles klager i fortrolighed af den ansvarlige for grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med national ret og EU-retten, medmindre klageren udtrykkeligt giver afkald på sin ret til fortrolighed. Når klageren giver afkald på sin ret til fortrolighed, skal den pågældende anses for at have givet sit samtykke til, at den ansvarlige for grundlæggende rettigheder eller agenturet om fornødent oplyser de kompetente myndigheder eller organer om vedkommendes identitet i relation til det, der klages over.

Artikel 112

Interparlamentarisk samarbejde

1. For at tage højde for, at den europæiske grænse- og kystvagt har den særlige karakter, at den er sammensat af nationale myndigheder og agenturet, og for at sikre, at Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter effektivt kan udøve deres kontrolfunktion overfor henholdsvis agenturet og de respektive nationale myndigheder som fastsat i henholdsvis traktaterne og national ret, kan Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter samarbejde inden for rammerne af artikel 9 i protokol 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF.

2. Efter indbydelse fra Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter, der mødes i relation til stk. 1, deltager den administrerende direktør og formanden for bestyrelsen i sådanne møder.

3. Agenturet sender årsberetningen om sin virksomhed til de nationale parlamenter.

Artikel 113

Sprogordning

1. Forordning nr. 1 ([46]) finder anvendelse på agenturet.

2. Uden at det berører afgørelser, der træffes på grundlag af artikel 342 i TEUF, udarbejdes årsberetningen om agenturets virksomhed og arbejdsprogrammet på alle Unionens officielle sprog.

([46]) Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58).

3. Oversættelser, der er nødvendige for agenturets virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 114

Åbenhed og kommunikation

1. Agenturet er omfattet af forordning (EF) nr. 1049/2001, når det behandler ansøgninger om aktindsigt i dets dokumenter.

2. Agenturet kommunikerer på eget initiativ i sager, der falder inden for dets ansvarsområde. Det offentliggør relevante oplysninger, herunder årsberetningen om agenturets virksomhed, det årlige arbejdsprogram, adfærdskodeksen, strategiske risikoanalyser og omfattende oplysninger om tidligere og nuværende fælles operationer, hurtige grænseindsatser, pilotprojekter, projekter vedrørende teknisk bistand med tredjelande, indsættelse af migrationsstyringsstøttehold, tilbagesendelsesoperationer eller tilbagesendelsesindsatser, herunder i tredjelande, og samarbejdsordninger og sørger, uden at det berører artikel 92, navnlig for, at offentligheden og alle interesserede parter hurtigt får objektive, detaljerede, omfattende, pålidelige og letforståelige oplysninger om dets arbejde. Agenturet gør dette uden at afsløre operationelle oplysninger, som, hvis de blev offentliggjort, ville skade indfrielsen af de operationelle mål.

3. Bestyrelsen fastsætter træffer praktiske ordninger til gennemførelse af stk. 1 og 2.

4. Enhver fysisk eller juridisk person har ret til at henvende sig skriftligt til agenturet på et af Unionens officielle sprog. Den pågældende har ret til at modtage et svar på samme sprog.

5. De afgørelser, som agenturet træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan påklages til Den Europæiske Ombudsmand eller indbringes for EU-Domstolen i henhold til de betingelser, der er fastlagt i henholdsvis artikel 228 og 263 i TEUF.

AFDELING 4

Finansielle bestemmelser

Artikel 115

Budget

1. Uden at det berører andre former for indtægter udgøres agenturets indtægter af:

a) et tilskud fra Unionen, der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen vedrørende Kommissionen)

b) et bidrag fra de lande, der deltager som associerede lande i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne som fastsat i de respektive ordninger, hvori deres finansielle bidrag angives

c) EU-finansiering i form af bidragsaftaler eller ad hoc-tilskud i overensstemmelse med agenturets finansielle regler, der er omhandlet i artikel 120, og til bestemmelserne i de relevante instrumenter til gennemførelse af Unionens politik

d) gebyrer for ydede tjenester

e) eventuelle frivillige bidrag fra medlemsstaterne.

2. Agenturets udgifter omfatter udgifter til dets administration, infrastruktur, drift og personale.

3. Den administrerende direktør udarbejder et udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, herunder en stillingsfortegnelse, og sender det til bestyrelsen.

4. Der skal være balance mellem indtægter og udgifter.

5. Bestyrelsen vedtager på grundlag af den administrerende direktørs udkast til overslag et foreløbigt udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter, herunder den foreløbige stillingsfortegnelse. Bestyrelsen fremsender dette til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen senest den 31. januar hvert år som en del af udkastet til det samlede programmeringsdokument.

6. Bestyrelsen fremsender senest den 31. marts hvert år det endelige udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter, herunder udkastet til stillingsfortegnelse, ledsaget af det foreløbige arbejdsprogram, til Kommissionen.

7. Kommissionen fremsender overslaget til budgetmyndigheden sammen med forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget.

8. På grundlag af overslaget opstiller Kommissionen i forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget de overslag, som den finder nødvendige for stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der skal finansieres over det almindelige budget, som forelægges budgetmyndigheden i overensstemmelse artikel 313 og 314 i TEUF.

9. Budgetmyndigheden godkender bevillingen af bidraget til agenturet.

10. Budgetmyndigheden vedtager agenturets stillingsfortegnelse.

11. Bestyrelsen vedtager agenturets budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Det justeres i givet fald i overensstemmelse hermed.

12. Enhver ændring af budgettet, herunder stillingsfortegnelsen, foretages efter samme procedure.

13. For ethvert byggeprojekt, der sandsynligvis vil få betydelige konsekvenser for agenturets budget, finder bestemmelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 ([47]) anvendelse.

14. For at finansiere indsættelsen af hurtige grænseindsatser og tilbagesendelsesindsatser skal det af bestyrelsen vedtagne budget for agenturet indeholde en finansiel operationel reserve på mindst 2 % af den bevilling, der samlet afsættes til fælles operationer ved den ydre grænse og de operationelle aktiviteter på tilbagesendelsesområdet. Efter udløbet af hver måned kan den administrerende direktør beslutte at omfordele et beløb svarende til en tolvtedel af agenturets bevillinger til andre af agenturets operationelle aktiviteter. I så fald underretter den administrerende direktør bestyrelsen.

15. Budgetforpligtelser til foranstaltninger, der løber over mere end et regnskabsår, kan opdeles på flere år i årlige trancher.

Artikel 116

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør gennemfører agenturets budget.

2. Agenturets regnskabsfører sender senest den 1. marts i et regnskabsår (n + 1) det foreløbige årsregnskab for regnskabssåret (n) til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentrale organer i overensstemmelse med artikel 245 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046.

3. Agenturet sender en beretning om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning for år n til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten senest den 31. marts i år n + 1.

4. Kommissionens regnskabsfører sender agenturets foreløbige årsregnskab for år n konsolideret med Kommissionens årsregnskab til Revisionsretten senest den 31. marts i år n + 1.

5. Efter modtagelse af Revisionsrettens bemærkninger om agenturets foreløbige årsregnskab for år n i medfør af artikel 246 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 opstiller den administrerende direktør på eget ansvar agenturets endelige årsregnskab og sender det til bestyrelsen med henblik på en udtalelse.

6. Bestyrelsen afgiver udtalelse om agenturets endelige årsregnskab for år n.

([47]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/715 af 18. december 2018 om rammefinansforordningen for de organer, der er nedsat i henhold til TEUF og Euratomtraktaten og omhandlet i artikel 70 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122 af 10.5.2019, s. 1).

7. Senest den 1. juli år n + 1 sender den administrerende direktør det endelige årsregnskab sammen med bestyrelsens udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.

8. Det endelige årsregnskab for år n offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* senest den 15. november i år n + 1.

9. Den administrerende direktør sender senest den 30. september i år n + 1 Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Vedkommende sender ligeledes dette svar til bestyrelsen.

10. Hvis Europa-Parlamentet anmoder derom, forelægger den administrerende direktør det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende år n kan forløbe tilfredsstillende i overensstemmelse med artikel 261, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046.

11. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år n + 2 den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for år n.

Artikel 117

Bekæmpelse af svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter finde bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ubegrænset anvendelse. Agenturet tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og vedtager straks de hensigtsmæssige bestemmelser, som skal finde anvendelse på hele agenturets personale, ved anvendelse af den model, der findes i bilaget til nævnte aftale.

2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at revidere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler fra agenturet.

3. OLAF kan foretage administrative efterforskninger, herunder kontrol på stedet og inspektioner, i overensstemmelse med de bestemmelser og procedurer, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ([48]), med henblik på at fastslå, om der har været svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt, der finansieres af agenturet.

4. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) kan i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 efterforske og retsforfølge svig og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i direktiv (EU) 2017/1371.

5. Uden at det berører stk. 1-4, skal agenturets samarbejdsordninger med tredjelande og internationale organisationer, tilskudsaftaler, tilskudsafgørelser og kontrakter, indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt giver Revisionsretten, OLAF og EPPO beføjelse til at foretage sådan revision og efterforskninger i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

Artikel 118

Forebyggelse af interessekonflikter

Agenturet vedtager interne regler, der forpligter medlemmerne af dets organer og dets personale til, så længe ansættelsesforholdet eller embedsperioden varer, at undgå situationer, der vil kunne give anledning til en interessekonflikt, og til at indberette sådanne situationer.

Agenturet sikrer, at der er gennemsigtighed for så vidt angår lobbyvirksomhed ved hjælp af et åbenhedsregister og ved at offentliggøre alle sine møder med tredjepartsinteressenter. Åbenhedsregistret omfatter alle møder og kontakter mellem tredjepartsinteressenter og den administrerende direktør, de viceadministrerende direktører og afdelingscheferne om forhold vedrørende indkøb og udbud for tjenesteydelser, udstyr eller outsourcede projekter og studier. Agenturet fører et register over alle møder, som dets personale holder med tredjepartsinteressenter om forhold vedrørende indkøb og udbud for tjenesteydelser, udstyr eller outsourcede projekter og studier.

([48]) Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

Artikel 119

Administrative undersøgelser

Agenturet er underlagt Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser i overensstemmelse med artikel 228 i TEUF.

Artikel 120

Finansiel bestemmelse

De finansielle regler for agenturet vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. De må ikke afvige fra delegeret forordning (EU) nr. 1271/2013, med mindre dette er strengt nødvendigt for agenturets drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke. Bestyrelsen vedtager inden for disse rammer specifikke finansielle regler for agenturets aktiviteter på området samarbejde med tredjelande vedrørende tilbagesendelse.

Artikel 121

Evaluering

1. Uden at dette berører artikel 59, foretager Kommission senest den 5. december 2023 og derefter hvert fjerde år en evaluering af denne forordning. Ved evalueringen vurderes navnlig følgende:

a) de resultater, agenturet har opnået under hensyntagen til dets mål, mandat, ressourcer og opgaver

b) indvirkningen, effektiviteten og virkningsfuldheden af agenturets virksomhed og dets arbejdsmetoder set i lyset af dets mål, mandat og opgaver

c) samarbejdet mellem agenturer på europæisk plan, herunder gennemførelsen af det europæiske samarbejde om kystvagtfunktioner

d) eventuelle behov for at ændre agenturets mandat

e) de finansielle følger af en sådan ændring

f) det stående korps funktion og, fra og med den anden evaluering, dets samlede størrelse og sammensætning

g) det stående korps' uddannelsesniveau, specialiserede ekspertise og professionalisme.

Evalueringen skal omfatte en særlig analyse af, hvordan chartret og anden relevant EU-ret er blevet overholdt ved anvendelsen af denne forordning.

2. Evalueringen skal også vurdere agenturets tiltrækningskraft som arbejdsgiver for ansættelse af vedtægtsomfattet personale med henblik på at sikre kandidaternes kvalitet og geografisk balance.

3. Ved gennemførelsen af evalueringen indhenter Kommissionen input fra relevante interessenter, herunder det rådgivende forum og FRA.

4. Kommissionen sender evalueringsrapporterne og dens konklusioner om rapporterne til Europa-Parlamentet, Rådet og bestyrelsen. Bestyrelsen kan fremsætte henstillinger til Kommissionen vedrørende ændringer af denne forordning. Evalueringsrapporterne og konklusionerne om rapporten offentliggøres. Medlemsstaterne og agenturet giver Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde evalueringsrapporterne. Evalueringsrapporterne ledsages om nødvendigt af lovgivningsmæssige forslag.

5. Agenturet aflægger senest den 1. december 2021 og derefter hvert andet år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om den måde, hvorpå Eurosur fungerer.

Medlemsstaterne giver agenturet de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde disse rapporter.

6. Som led i den evaluering, der er omhandlet i stk. 1, forelægger Kommissionen en samlet evaluering af Eurosur, som om nødvendigt ledsages af passende forslag til forbedring af dets funktion.

Medlemsstaterne og agenturet giver Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde den i første afsnit omhandlede samlede evaluering.

Ved gennemførelsen af den i første afsnit omhandlede samlede evaluering indhenter Kommissionen input fra relevante interessenter, herunder det rådgivende forum og FRA.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 122

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg (»udvalget vedrørende den europæiske grænse- og kystvagt«). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 123

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Forordning (EU) nr. 1052/2013 ophæves med undtagelse af artikel 9, stk. 3, 5 og 7-10, og artikel 10, stk. 5 og 7, som ophæves med virkning fra ikrafttrædelsesdatoen for den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 24, stk. 3.

2. Forordning (EU) 2016/1624 ophæves med undtagelse af artikel 20, 30 og 31, som ophæves med virkning fra den 1. januar 2021.

3. Indsættelser i overensstemmelse med artikel 54-58 skal finde sted fra den 1. januar 2021.

4. For indsættelser i 2021 vedtager bestyrelsen de afgørelser, der er omhandlet i artikel 54, stk. 4, og artikel 64, stk. 6, senest den 31. marts 2020.

5. Med henblik på at støtte udviklingen af menneskelige ressourcer for at sikre medlemsstaternes bidrag til det stående korps har medlemsstaterne ret til at modtage finansielle midler i 2020 i overensstemmelse med artikel 61, stk. 1, litra a). Tallene i bilag II for 2022 anvendes som reference for de relevante midler i 2020.

6. Med henblik på at kunne bidrage effektivt til det nødvendige antal af kategori I-medarbejdere til de første indsættelser af det stående korps og oprettelsen af den centrale ETIAS-enhed iværksætter agenturet de nødvendige forberedelser, herunder ansættelse og uddannelse, fra den 4. december 2019 og i overensstemmelse med budgetreglerne.

7. Indtil den 5. december 2021 kan medlemsstaterne på frivillig basis give oplysninger til Eurosur om ind- og udrejsekontrol og overvågning af luftgrænserne.

8. Henvisninger til de ophævede retsakter gælder som henvisninger til denne forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i denne forordnings bilag VI.

Artikel 124

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Artikel 79 finder anvendelse fra datoen for den faktiske overførsel af det system, der er omhandlet i nævnte artikel.

3. Artikel 12, stk. 3, artikel 70 og artikel 100, stk. 5, for så vidt de vedrører samarbejdet med Det Forenede Kongerige, gælder indtil den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU eller, forudsat en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, i TEU er trådt i kraft på nævnte dato, indtil udløbet af overgangsperioden i nævnte udtrædelsesaftale.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 2019.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
D. M. SASSOLI	T. TUPPURAINEN
Formand	*Formand*

BILAG I

Det stående korps kapacitet opdelt på år og kategori i overensstemmelse med artikel 54

Kategori År	Kategori 1 Vedtægtsomfattet personale	Kategori 2 Operationelt personale, der er udstationeret langvarigt	Kategori 3 Operationelt personale, der er indsat kortvarigt	Kategori 4 Udrykningsstyrke	I alt for det stående korps
2021	1 000	400	3 600	1 500	6 500
2022	1 000	500	3 500	1 500	6 500
2023	1 500	500	4 000	1 500	7 500
2024	1 500	750	4 250	1 500	8 000
2025	2 000	1 000	5 000	0	8 000
2026	2 500	1 250	5 250	0	9 000
2027 og derefter	3 000	1 500	5 500	0	10 000

BILAG II

Årlige bidrag, der skal stilles til rådighed af medlemsstaterne til det stående korps via langvarig udstationering af personale i overensstemmelse med artikel 56

Land/år	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 og derefter
Belgien	8	10	10	15	20	25	30
Bulgarien	11	13	13	20	27	33	40
Den Tjekkiske Republik	5	7	7	10	13	17	20
Danmark	8	10	10	15	19	24	29
Tyskland	61	73	73	110	152	187	225
Estland	5	6	6	9	12	15	18
Grækenland	13	17	17	25	33	42	50
Spanien	30	37	37	56	74	93	11
Frankrig	46	56	56	83	114	141	170
Kroatien	17	22	22	33	43	54	65
Italien	33	42	42	63	83	104	125
Cypern	2	3	3	4	5	7	8
Letland	8	10	10	15	20	25	30
Litauen	10	13	13	20	26	33	39
Luxembourg	2	3	3	4	5	7	8
Ungarn	17	22	22	33	43	54	65
Malta	2	2	2	3	4	5	6

Land/år	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 og derefter
Nederlandene	13	17	17	25	33	42	50
Østrig	9	11	11	17	23	28	34
Polen	27	33	33	50	67	83	100
Portugal	8	10	10	15	20	25	30
Rumænien	20	25	25	38	50	63	75
Slovenien	9	12	12	18	23	29	35
Slovakiet	9	12	12	18	23	29	35
Finland	8	10	10	15	20	25	30
Sverige	9	11	11	17	23	28	34
Schweiz	4	5	5	8	11	13	16
Island	1	1	1	1	1	2	2
Liechtenstein (*)	0	0	0	0	0	0	0
Norge	5	7	7	10	13	17	20
I ALT	400	500	500	750	1 000	1 250	1 500

(*) Liechtenstein bidrager gennem forholdsmæssig finansiel støtte.

BILAG III

Årlige bidrag, der skal stilles til rådighed af medlemsstaterne til det stående korps med henblik på kortvarig indsættelse af personale i overensstemmelse med artikel 57

Land/år	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 og derefter
Belgien	72	70	80	85	100	105	110
Bulgarien	96	93	107	113	133	140	147
Den Tjekkiske Republik	48	47	53	57	67	70	73
Danmark	70	68	77	82	97	102	106
Tyskland	540	523	602	637	748	785	827
Estland	43	42	48	51	60	63	66
Grækenland	120	117	133	142	167	175	183
Spanien	266	259	296	315	370	389	407
Frankrig	408	396	454	481	566	593	624
Kroatien	156	152	173	184	217	228	238
Italien	300	292	333	354	417	438	458
Cypern	19	19	21	23	27	28	29
Letland	72	70	80	85	100	105	110
Litauen	94	91	104	111	130	137	143
Luxembourg	19	19	21	23	27	28	29
Ungarn	156	152	173	184	217	228	238
Malta	14	14	16	17	20	21	22

Land/år	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 og derefter
Nederlandene	120	117	133	142	167	175	183
Østrig	82	79	91	96	113	119	125
Polen	240	233	267	283	333	350	367
Portugal	72	0	80	85	100	105	110
Rumænien	180	175	200	213	250	263	275
Slovenien	84	82	93	99	117	123	128
Slovakiet	84	82	93	99	117	123	128
Finland	72	70	80	85	100	105	110
Sverige	82	79	91	96	113	119	125
Schweiz	38	37	43	45	53	56	59
Island	5	5	5	6	7	7	7
Liechtenstein (*)	0	0	0	0	0	0	0
Norge	48	47	53	57	67	70	73
I ALT	3 600	3 500	4 000	4 250	5 000	5 250	5 500

(*) Liechtenstein bidrager gennem forholdsmæssig finansiel støtte.

BILAG IV

Bidrag, der skal stilles til rådighed af medlemsstaterne for det stående korps via udrykningsstyrken i overensstemmelse med artikel 58

Land	Antal
Belgien	30
Bulgarien	40
Den Tjekkiske Republik	20
Danmark	29
Tyskland	225
Estland	18
Grækenland	50
Spanien	111
Frankrig	170
Kroatien	65
Italien	125
Cypern	8
Letland	30
Litauen	39
Luxembourg	8
Ungarn	65
Malta	6
Nederlandene	50
Østrig	34
Polen	100
Portugal	30
Rumænien	75
Slovenien	35
Slovakiet	35
Finland	30

Land	Antal
Sverige	34
Schweiz	16
Island	2
Liechtenstein (*)	0
Norge	20
I ALT	1 500

(*) Liechtenstein bidrager gennem forholdsmæssig finansiel støtte.

BILAG V

Regler for magtanvendelse, herunder uddannelse og levering af, kontrol med og brug af tjenestevåben og udstyr, der ikke er bestemt til at dræbe, som finder anvendelse på vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer

1. **Generelle principper for anvendelse af magt og våben**

Med henblik på denne forordning forstås ved »magtanvendelse«, at vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, tager fysiske midler i brug for at udøve sine funktioner eller i nødværge, hvilket omfatter brug af hænder og krop, brug af alle instrumenter, våben, herunder skydevåben, eller udstyr.

Våben, ammunition og udstyr må kun bæres og bruges i forbindelse med operationer. Det er ikke tilladt at bære eller bruge våben, ammunition og udstyr i tjenestefrie perioder.

I overensstemmelse med artikel 82, stk. 8, skal anvendelsen af magt og våben foretaget af vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, udøves i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale ret under tilstedeværelse af værtsmedlemsstatens grænsevagter.

Uden at det berører tilladelsen fra værtsmedlemsstaten og anvendeligheden af dens nationale ret om magtanvendelse i forbindelse med operationer, skal vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, ved anvendelsen af magt og våben overholde principperne om nødvendighed, proportionalitet og forsigtighed (»de centrale principper«) som anført nedenfor.

Den operationelle plan, der er aftalt mellem den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten, skal fastlægge betingelserne for at bære og anvende våben i henhold til national ret eller de operationelle procedurer under operationerne.

Nødvendighedsprincippet

Magtanvendelse, hvad enten det sker ved direkte fysisk kontakt eller ved brug af våben eller udstyr, skal være undtagelsen og må kun finde sted, hvor det er strengt nødvendigt for at sikre varetagelsen af agenturets opgaver eller i nødværge. Magt må kun anvendes som en sidste udvej, når der er gjort enhver rimelig indsats for at løse en situation ved hjælp af ikkevoldelige midler, herunder ved hjælp af overtalelse, forhandling eller mægling. Anvendelsen af magt eller tvangsindgreb må aldrig være vilkårlig eller af misbrugende karakter.

Proportionalitetsprincippet

Når en lovlig anvendelse af magt eller skydevåben ikke kan undgås, agerer skal vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, agere forholdsmæssigt til situationens alvor og det legitime mål, der skal nås. Under operationelle aktiviteter skal proportionalitetsprincippet styre såvel magtanvendelsens art (f.eks. behovet for brug af våben) som magtanvendelsens omfang. Vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, må ikke anvende mere magt end det absolut nødvendige for at opfylde det legitime retshåndhævelsesmål. Anvendes et skydevåben, skal vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, sikre, at denne anvendelse medfører mindst mulig personskade og minimerer person- og tingsskade i videst muligt omfang. Hvor foranstaltningerne fører til et uacceptabelt resultat, kan vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, opgive foranstaltningen. I henhold til proportionalitetsprincippet skal agenturet stille udstyr og selvforsvarsredskaber, der er nødvendigt for at sikre, at magt kan anvendes på et rimeligt niveau, til rådighed for vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer.

Pligten til at udvise forsigtighed

Når vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, udfører operationelle aktiviteter, skal de fuldt ud respektere og sigte mod at bevare menneskeliv og den menneskelige værdighed. Under operationer træffes alle nødvendige foranstaltninger, som kan minimere risikoen for person- og tingsskade. Denne forpligtelse omfatter en generel pligt for vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, til at give klare advarsler om, at de har til hensigt at anvende magt, medmindre en sådan advarsel vil gør, at holdmedlemmerne uberettiget udsættes for en risiko, eller den skaber risiko for død eller alvorlig tilskadekomst for andre, eller den vil være klart ikke hensigtsmæssig eller ineffektiv under de særlige omstændigheder.

2. **Specifikke regler for de mest almindeligt anvendte magtinstrumenter (udstyr til vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer)**

I overensstemmelse med de centrale principper er magtanvendelse kun tilladt i det omfang, magtanvendelse er nødvendig for at opnå det umiddelbare retshåndhævelsesformål, og først efter at:

— forsøg på at løse en potentielt voldelig konfrontation ved hjælp af overtalelse, forhandling og mægling er udtømt og slået fejl

— der er givet en advarsel om den påtænkte magtanvendelse.

Hvor det er nødvendigt at optrappe indsatsniveauet (f.eks. ved at tage et våben eller en anden type våben i brug), skal der også gives en klar advarsel om en sådan optrapning, medmindre en sådan advarsel gør, at holdmedlemmerne uberettiget udsættes for en risiko, eller den skaber risiko for død eller alvorlig tilskadekomst for andre, eller den vil være klart ikke hensigtsmæssig eller ineffektiv under de særlige omstændigheder.

Skydevåben

Vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, må ikke anvende skydevåben mod personer, bortset fra under følgende omstændigheder, og kun når mindre ekstreme midler er utilstrækkelige til at nå de nødvendige mål:

— anvendelse af skydevåben for så vidt angår vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, er en sidste udvej i yderste nødstilfælde, især hvis der er risiko for, at andre tilstedeværende kan bringes i fare

— anvendelse af skydevåben for så vidt angår vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, er nødvendig for at forsvare dem selv eller andre mod en overhængende trussel om død eller alvorlig tilskadekomst

— anvendelse af skydevåben for så vidt angår vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, er for at forebygge en overhængende trussel om død eller alvorlig tilskadekomst

— anvendelse af skydevåben for så vidt angår vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, er for at afværge et egentligt angreb eller forebygge et nært forestående farligt angreb på væsentlige institutioner, tjenester eller faciliteter.

Inden skydevåben taget i brug, skal vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, give en klar advarsel om, at de har til hensigt at anvende sådanne skydevåben. Advarsler kan afgives mundtligt eller ved at affyre varselsskud.

Våben, der ikke er bestemt til at dræbe

Stave

Godkendte stave må anvendes som forsvarsmiddel eller som våben, alt efter hvad der er relevant, i overensstemmelse med de centrale principper i følgende tilfælde:

— når en lavere grad af magtanvendelse anses for at være klart uegnet til formålet

— for at afværge et egentligt eller nært forestående angreb på ejendom.

Vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, skal give en klar advarsel om, at de har til hensigt at anvende stave. Når stave benyttes, skal vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, altid tilsigte at minimere risikoen for skader og undgå kontakt med hovedet.

Tåregaslignende stoffer (f.eks. peberspray)

Godkendte tåregaslignende stoffer må anvendes som et forsvarsmiddel eller som våben, alt efter hvad det er relevant, i overensstemmelse med de centrale principper i følgende tilfælde:

— når en lavere grad af magtanvendelse anses for at være klart uegnet til formålet

— for at afværge et egentligt eller nært forestående angreb.

Andet udstyr

Håndjern

Håndjern må kun lægges på personer, der anses for at udgøre en fare for sig selv eller andre, således at deres frihedsberøvelse eller transport foregår på sikker vis, og af hensyn til sikkerheden for agenturets vedtægtsomfattede operationelle personale, der er indsat som holdmedlemmer, og andre holdmedlemmer. Håndjern må kun anvendes i kortest mulige tid og kun, hvor det er strengt nødvendigt.

3. **Praktiske regler om anvendelse af magt, tjenestevåben, ammunition og udstyr under operationer**

Generelle praktiske regler om anvendelsen af magt, våben og andet udstyr under operationer

I overensstemmelse med artikel 82, stk. 8, udøver vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, deres udøvende magt, herunder magtanvendelse, under værtsmedlemsstatens ledelse og kontrol og må kun anvende magt, herunder anvende våben, ammunition og udstyr, under tilstedeværelse af værtsmedlemsstatens grænsevagter efter at værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder har givet tilladelse. Værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder kan dog med agenturets samtykke tillade, at vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, anvender magt, selv om værtsmedlemsstatens personale ikke er til stede.

Værtsmedlemsstaten kan i overensstemmelse med artikel 82, stk. 8, andet afsnit, forbyde, at visse typer af tjenestevåben, ammunition og udstyr bæres.

Uden at det berører tilladelsen fra værtsmedlemsstaten og anvendeligheden af dens nationale ret om magtanvendelse under operationer, skal anvendelse af magt og våben for så vidt angår vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer:

a) overholde de centrale principper og de særlige regler, der er omhandlet i del 2

b) overholde de grundlæggende rettigheder som garanteret i henhold til folkeretten og EU-retten, herunder navnlig chartret, den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, De Forenede Nationers grundprincipper om retshåndhævelsespersonales brug af tvang og skydevåben og De Forenede Nationers adfærdskodeks for retshåndhævelsespersonale

c) overholde agenturets adfærdskodeks.

4. **Kontrolmekanisme**

Agenturet yder følgende beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med anvendelsen af magt, våben, ammunition og udstyr og gør status over denne i sin årsberetning.

Uddannelse

Den uddannelse, der gives i overensstemmelse med artikel 62, stk. 2, skal omfatte de teoretiske og praktiske aspekter vedrørende forebyggelse af magtanvendelse og magtanvendelse. Den teoretiske uddannelse skal omfatte psykologisk uddannelse, herunder uddannelse i udholdenhed og arbejde i pressede situationer, samt teknikker til at undgå magtanvendelse, såsom forhandling og mægling. Den teoretiske uddannelse efterfølges af obligatorisk og tilstrækkelig teoretisk og praktisk uddannelse i anvendelsen af magt, våben, ammunition og udstyr og i de relevante foranstaltninger til beskyttelse af de grundlæggende rettigheder. Med henblik på at sikre en fælles praktisk forståelse og tilgang skal den praktiske uddannelse afsluttes med en simulering, som er relevant for de aktiviteter, der skal udføres under indsættelsen, og skal indbefatte en praktisk simulering, der omfatter operationalisering af foranstaltningerne til beskyttelse af de grundlæggende rettigheder.

Agenturet tilbyder vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, årlig løbende videreuddannelse i anvendelsen af magt. Sådan uddannelse skal finde sted som led i den i artikel 62, stk. 2, omhandlede uddannelse. Med henblik på, at vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, får tilladelse til at bære tjenestevåben og anvende magt, skal det være påkrævet, at de har fuldført den årlige løbende videreuddannelse. Den årlige løbende videreuddannelse skal omfatte teoretiske og praktiske aspekter som beskrevet i første stykke. Den årlige løbende videreuddannelse skal vare mindst 24 timer i alt, med teoretisk uddannelse i mindst 8 timer og praktisk uddannelse i mindst 16 timer. Den praktiske uddannelse skal være inddelt i mindst 8 timers fysisk træning med brug af fysiske fastholdelsesteknikker og mindst 8 timer til brug af skydevåben.

Brug af narkotika, lægemidler og indtagelse af alkohol

Vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, må ikke indtage eller være påvirket af alkohol, når de er i tjeneste.

Vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, må ikke være i besiddelse af eller bruge narkotika eller lægemidler, medmindre disse er lægeordinerede til medicinske formål. Vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, og som har brug for lægemidler til medicinske formål, skal straks oplyse deres overordnede om et sådant behov. Deres deltagelse i operationelle aktiviteter kan tages op til fornyet overvejelse under hensyn til de potentielle virkninger og bivirkninger, der er forbundet med indtagelsen af stoffet.

Agenturet opretter en kontrolordning, der skal sikre, at dets vedtægtsomfattede personale, der er indsat som holdmedlemmer, ikke udfører dets opgaver under påvirkning af narkotika, lægemidler eller alkohol. Denne ordning skal være baseret på regelmæssige medicinsk tests af vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, med henblik på at identificere et muligt forbrug af narkotika, lægemidler eller alkohol. Positive testresultater rapporteres straks til den administrerende direktør.

Rapportering

Alle hændelser, der indebærer magtanvendelse, skal straks rapporteres gennem kommandovejen til den koordineringsstruktur, der er relevant for hver operation, og til den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og den administrerende direktør. Rapporten skal indeholde fyldestgørende oplysninger om, under hvilke omstændigheder en sådan magtanvendelse fandt sted.

Samarbejds- og oplysningspligt

Vedtægtsomfattet operationelt personale, der er indsat som holdmedlemmer, og alle øvrige deltagere i operationer skal samarbejde om at indsamle fakta vedrørende enhver hændelse, der blev rapporteret i forbindelse med en operationel aktivitet.

Tilsynsmekanisme

Agenturet opretter en tilsynsmekanisme som omhandlet i artikel 55, stk. 5, litra a).

Klagemekanisme

Enhver person kan rapportere mistanke om, at vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, har overtrådt de regler for magtanvendelse, der gælder i henhold til dette bilag, ved hjælp af den klagemekanisme, der er fastsat i artikel 111.

Sanktioner

Hvor agenturet fastslår, at en medarbejder i dets vedtægtsomfattede personale, der er indsat som et holdmedlem, har udøvet aktiviteter i strid med de regler, der gælder i henhold til denne forordning, herunder de grundlæggende rettigheder, som beskyttet i medfør af chartret, den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og folkeretten, træffer den administrerende direktør passende foranstaltninger, der kan omfatte øjeblikkelig tilbagekaldelse af det pågældende medlem af det vedtægtsomfattede personale fra den operationelle aktivitet og eventuelle disciplinære foranstaltninger efter personalevedtægten, herunder fjernelse af den vedtægtsmæssige medarbejder fra agenturet, jf. dog artikel 85.

Rollen for den ansvarlige for grundlæggende rettigheder

Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder verificerer og giver feedback om indholdet af indledende uddannelse og genopfriskningskurser, idet der lægges særlig vægt på aspekter vedrørende de grundlæggende rettigheder og hvordan grundlæggende rettigheder kan beskyttes i situationer, hvor magtanvendelse er nødvendig, og sørger for, at de relevante forebyggende teknikker tages op under uddannelsen.

Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder aflægger rapport om overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med retshåndhævelsen i værtsmedlemsstaten eller værtstredjelandet. Denne rapport forelægges den administrerende direktør og skal tages i betragtning ved udformningen af den operationelle plan.

Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder sikrer, at hændelser vedrørende magtanvendelse og brug af våben, ammunition og udstyr undersøges grundigt og straks rapporteres til den administrerende direktør. Resultaterne af sådanne undersøgelser sendes til det rådgivende forum.

Alle aktiviteter vedrørende brug af magt, våben, ammunition og udstyr overvåges regelmæssigt af den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, og alle hændelser rapporteres i rapporter fra den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og i agenturets årsberetning.

5. **Levering af tjenestevåben**

Våbentilladelse

Med henblik på nærmere at fastlægge, hvilke tjenestevåben, hvilken ammunition og hvilket andet udstyr vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, skal anvende, opstiller agenturet en udtømmende liste over genstande, der skal indgå i det personlige udstyr.

Det personlige udstyr skal anvendes af alt vedtægtsomfattet personale, der indsættes som holdmedlemmer. Agenturet kan også supplere det personlige udstyr med yderligere våben, ammunition eller andet specifikt udstyr med henblik på at udføre specifikke opgaver inden for en eller to typer hold.

Agenturet sikrer, at alle våben, herunder skydevåben, alt ammunition og alt udstyr leveret til vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, opfylder de nødvendige tekniske standarder.

Våben, ammunition og udstyr, der er godkendt til anvendelse, skal opføres i den operationelle plan i overensstemmelse med kravene til tilladte henholdsvis forbudte våben i værtsmedlemsstaten.

Instrukser med henblik på tjenesteperioden

Våben, ammunition og udstyr må bæres i forbindelse med operationer og må kun bruges som en sidste udvej. Det er ikke tilladt at bære eller bruge våben, ammunition og udstyr i tjenestefrie perioder. Agenturet fastlægger særlige regler og foranstaltninger med henblik på at lette opbevaring af våben, ammunition og andet udstyr, der er givet til vedtægtsomfattet personale, der er indsat som holdmedlemmer, i sikrede faciliteter under tjenestefrie perioder som omhandlet i artikel 55, stk. 5, litra c).

BILAG VI

Sammenligningstabel

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
Artikel 1, første punktum	—	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, andet punktum	—	Artikel 1, stk. 2
Artikel 2, nr. 1)	—	Artikel 2, nr. 1)
—	—	Artikel 2, nr. 2), 4), 5), 6), 9), 15), 16), 17), 18), 29) og 30)
Artikel 2, nr. 2)	—	Artikel 2, nr. 3)
—	Artikel 3, litra b), c), d), f) og g)	Artikel 2, nr. 7), 8), 10) 11) og 13)
Artikel 2, nr. 16)	Artikel 3, litra g)	Artikel 2, nr. 12)
—	Artikel 3, litra i)	Artikel 2, nr. 14)
Artikel 2, nr. 9)	—	Artikel 2, nr. 19)
Artikel 2, nr. 5)-7)	—	Artikel 2, nr. 20)-22)
Artikel 2, nr. 10)-15)	—	Artikel 2, nr. 23)-28)
Artikel 4, litra a)-d)	—	Artikel 3, stk. 1, litra a)-d)
Artikel 4, litra e)	—	Artikel 3, stk. 1, litra e) og f)
Artikel 4, litra f)-k)	—	Artikel 3, stk. 1, litra g)-l)
—	—	Artikel 3, stk. 2
Artikel 3, stk. 1	—	Artikel 4
Artikel 6	—	Artikel 5

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
Artikel 7	—	Artikel 6
Artikel 5, stk. 1	—	Artikel 7, stk. 1
—	—	Artikel 7, stk. 2
Artikel 5, stk. 2 og 3	—	Artikel 7, stk. 3 og 4
Artikel 8, stk. 2	—	Artikel 7, stk. 5
—	—	Artikel 8, stk. 1-4
Artikel 3, stk. 2	—	Artikel 8, stk. 5
Artikel 3, stk. 3	—	Artikel 8, stk. 6
—	—	Artikel 8, stk. 7 og 8
—	—	Artikel 9
Artikel 8, stk. 1, litra a)	—	Artikel 10, stk. 1, litra a)
—	—	Artikel 10, stk. 1, litra b)
Artikel 8, stk. 1, litra b)	—	Artikel 10, stk. 1, litra c)
Artikel 8, stk. 1, litra c)	—	Artikel 10, stk. 1, litra d)
—	—	Artikel 10, stk. 1, litra e)
Artikel 8, stk. 1, litra s)	—	Artikel 10, stk. 1, litra f)
Artikel 8, stk. 1, litra d)	—	Artikel 10, stk. 1, litra g)
Artikel 8, stk. 1, litra e)	—	Artikel 10, stk. 1, litra h)
Artikel 8, stk. 1, litra f)	—	Artikel 10, stk. 1, litra i)

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
Artikel 8, stk. 1, litra g)	—	Artikel 10, stk. 1, litra j)
Artikel 8, stk. 1, litra h)	—	Artikel 10, stk. 1, litra k)
—	—	Artikel 10, stk. 1, litra l)
Artikel 8, stk. 1, litra i)	—	Artikel 10, stk. 1, litra m)
Artikel 8, stk. 1, litra l)	—	Artikel 10, stk. 1, litra n)
Artikel 8, stk. 1, litra n)	—	Artikel 10, stk. 1, litra o)
Artikel 8, stk. 1, litra o)	—	Artikel 10, stk. 1, litra p)
Artikel 8, stk. 1, litra m)	—	Artikel 10, stk. 1, litra q)
—	—	Artikel 10, stk. 1, litra r) og s)
Artikel 8, stk. 1, litra t)	—	Artikel 10, stk. 1, litra t)
—	—	Artikel 10, stk. 1, litra u)
Artikel 8, stk. 1, litra u)	—	Artikel 10, stk. 1, litra v)
Artikel 8, stk. 1, litra p)	—	Artikel 10, stk. 1, litra w)
Artikel 8, stk. 1, litra q)	—	Artikel 10, stk. 1, litra x)
—	—	Artikel 10, stk. 1, litra y)
Artikel 8, stk. 1, litra j)	—	Artikel 10, stk. 1, litra z)
—	Artikel 6, stk. 1, litra a)	Artikel 10, stk. 1, litra aa)
Artikel 8, stk. 1, litra r)	—	Artikel 10, stk. 1, litra ab)
Artikel 8, stk. 1, litra s)	—	Artikel 10, stk. 1, litra ac)

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
—	—	Artikel 10, stk. 1, litra ad)-ag)
Artikel 8, stk. 3	—	Artikel 10, stk. 2
Artikel 9	—	Artikel 11
Artikel 10	—	Artikel 12, stk. 1
—	—	Artikel 12, stk. 2 og 3
Artikel 23	—	Artikel 13, stk. 1, første punktum
—	—	Artikel 13, stk. 1, andet punktum
—	—	Artikel 13, stk. 2 og 3
—	Artikel 7, stk. 1	Artikel 14, stk. 1
—	Artikel 7, stk. 2	Artikel 14, stk. 2
Artikel 44, stk. 1	—	Artikel 15, stk. 1, 2
—	—	Artikel 15, stk. 3
—	—	Artikel 16
—	—	Artikel 17
—	Artikel 1	Artikel 18
—	Artikel 2, stk. 1 og 2	Artikel 19, stk. 1
—	Artikel 2, stk. 3	Artikel 19, stk. 2
—	Artikel 4, stk. 1, litra a) og b)	Artikel 20, stk. 1, litra a) og b)
—	Artikel 4, stk. 1, litra d)	Artikel 20, stk. 1, litra c)

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
—	—	Artikel 20, stk. 1, litra d), e) og f)
—	Artikel 4, stk. 2 og 3	Artikel 20, stk. 2 og 3
—	Artikel 5, stk. 1, 2 og 3	Artikel 21, stk. 1, 2 og 3, litra a)-h)
—	—	Artikel 21, stk. 3, litra i) og j)
—	Artikel 17, stk. 1, 2, og 3	Artikel 21, stk. 4, 5, og 6
—	Artikel 5, stk. 4	Artikel 21, stk. 7
—	Artikel 21	Artikel 22
—	Artikel 22, stk. 1	Artikel 23, stk. 1
—	—	Artikel 23, stk. 2 og 3
—	Artikel 8, stk. 1 og 2	Artikel 24, stk. 1
—	—	Artikel 24, stk. 2
—	—	Artikel 24, stk. 3
—	Artikel 9, stk. 1	Artikel 25, stk. 1
—	Artikel 9, stk. 2, litra a)-e)	Artikel 25, stk. 2, litra a)-e)
—	—	Artikel 25, stk. 2, litra f)
—	Artikel 9, stk. 2, litra f)	Artikel 25, stk. 2, litra g)
—	Artikel 9, stk. 2, litra g)	Artikel 25, stk. 2, litra h)
—	Artikel 9, stk. 2, litra h)	Artikel 25, stk. 2, litra i)
—	Artikel 9, stk. 2, litra i)	Artikel 25, stk. 2, litra j)

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
—	Artikel 9, stk. 2, litra j)	Artikel 25, stk. 2, litra k)
—	Artikel 9, stk. 2, litra k)	Artikel 25, stk. 2, litra l)
—	Artikel 9, stk. 4	Artikel 25, stk. 3
—	Artikel 9, stk. 5, litra a), andet punktum	Artikel 25, stk. 4
—	Artikel 9, stk. 10	Artikel 25, stk. 5
—	Artikel 10, stk. 1	Artikel 26, stk. 1
—	Artikel 10, stk. 2, litra a) og b)	Artikel 26, stk. 2, litra a) og b)
—	Artikel 10, stk. 2, litra d)	Artikel 26, stk. 2, litra c)
—	Artikel 10, stk. 2, litra e)	Artikel 26, stk. 2, litra d)
—	—	Artikel 26, stk. 2, litra e)
—	Artikel 10, stk. 2, litra f)	Artikel 26, stk. 2, litra f)
—	Artikel 10, stk. 3, litra a)	Artikel 26, stk. 3, litra a)
—	—	Artikel 26, stk. 3, litra b)
—	Artikel 10, stk. 3, litra c)	Artikel 26, stk. 3, litra c)
—	Artikel 10, stk. 5	Artikel 26, stk. 4
—	Artikel 10, stk. 6	Artikel 26, stk. 5
—	Artikel 10, stk. 4	Artikel 26, stk. 6
—	—	Artikel 27
—	Artikel 12, stk. 1	Artikel 28, stk. 1

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
—	Artikel 12, stk. 2, litra a), b), og c)	Artikel 28, stk. 2, litra a), b), og c)
—	—	Artikel 28, stk. 2, litra d)
—	Artikel 12, stk. 2, litra d)	Artikel 28, stk. 2, litra e)
—	Artikel 12, stk. 2, litra e)	Artikel 28, stk. 2, litra f)
—	—	Artikel 28, stk. 2, litra g), h) og i)
—	Artikel 12, stk. 4 og 5	Artikel 28, stk. 3 og 4
Artikel 11	—	Artikel 29, stk. 1, 2, 3 og 5-8
—	—	Artikel 29, stk. 4
—	Artikel 14	Artikel 30
Artikel 12	—	Artikel 31, stk. 1 og 2, stk. 3, litra a)-e) og g)-j), og stk. 4-7
—	—	Artikel 31, stk. 3, litra f) og k)
Artikel 13	—	Artikel 32, stk. 1-8, 10 og 11
—	—	Artikel 32, stk. 9
—	—	Artikel 33
—	Artikel 15, stk. 1	Artikel 34, stk. 1
—	—	Artikel 34, stk. 2
—	—	Artikel 34, stk. 3
—	Artikel 15, stk. 2	Artikel 34, stk. 4
—	Artikel 15, stk. 3	Artikel 34, stk. 5

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
—	Artikel 16, stk. 1, 2, og 3	Artikel 35, stk. 1, litra a), b) og c), og stk. 2 og 3
—	—	Artikel 35, stk. 1, litra d)
—	Artikel 16, stk. 5	Artikel 35, stk. 4
Artikel 14	—	Artikel 36, stk. 1, stk. 2, litra a)-e), og stk. 3 og 4
—	Artikel 16, stk. 4, litra a)	Artikel 36, stk. 2, litra f)
Artikel 15, stk. 1, 2, og 3	—	Artikel 37, stk. 1, 2, og 3
Artikel 15, stk. 5	—	Artikel 37, stk. 4
Artikel 16	—	Artikel 38, stk. 1 og 2, stk. 3, litra a)-k) og m)-o), og stk. 4
—	—	Artikel 38, stk. 3, litra l), og stk. 5
Artikel 17	—	Artikel 39, stk. 1, 2, 3, 5, 7-10 og 13-15
—	—	Artikel 39, stk. 4, 6, 11 og 12
Artikel 18	—	Artikel 40, stk. 1, 2 og 3, stk. 4, litra a), b) og c), og stk. 5
—	—	Artikel 40, stk. 4, litra d)
Artikel 15, stk. 4	—	Artikel 41, stk. 1
—	—	Artikel 41, stk. 2
Artikel 19	—	Artikel 42
Artikel 21	—	Artikel 43, stk. 1-5

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
—	—	Artikel 43, stk. 6
Artikel 22	—	Artikel 44
Artikel 24, stk. 1, litra a)-e), og stk. 2	—	Artikel 45, stk. 1
—	—	Artikel 45, stk. 2
Artikel 25	—	Artikel 46, stk. 1-4 og 7
—	—	Artikel 46, stk. 5 og 6
Artikel 26	—	Artikel 47
Artikel 27, stk. 1, litra a)	—	Artikel 48, stk. 1, litra a), nr. i)
Artikel 27, stk. 1, litra c)	—	Artikel 48, stk. 1, litra a), nr. ii) og iii)
—	—	Artikel 48, stk. 1, litra a), nr. iv)
Artikel 27, stk. 1, litra b)	—	Artikel 48, stk. 1, litra b)
—	—	Artikel 48, stk. 1, litra c) og d)
Artikel 27, stk. 1, litra d)	—	Artikel 48, stk. 1, litra e)
Artikel 27, stk. 1, litra e)	—	Artikel 48, stk. 1, litra f)
Artikel 27, stk. 2	—	Artikel 48, stk. 2, litra a)-d)
—	—	Artikel 48, stk. 2, litra e)
Artikel 27, stk. 3	—	Artikel 48, stk. 3
—	—	Artikel 49
Artikel 28	—	Artikel 50

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
Artikel 29	—	Artikel 51
—	—	Artikel 52, stk. 1
Artikel 32, stk. 2	—	Artikel 52, stk. 2
Artikel 33	—	Artikel 53
—	—	Artikel 54
—	—	Artikel 55
—	—	Artikel 56
—	—	Artikel 57
—	—	Artikel 58
—	—	Artikel 59
—	—	Artikel 60
—	—	Artikel 61
Artikel 36, stk. 1	—	Artikel 62, stk. 1
—	—	Artikel 62, stk. 2 og 3
Artikel 36, stk. 2	—	Artikel 62, stk. 4
Artikel 36, stk. 4-8	—	Artikel 62, stk. 5-9
—	—	Artikel 62, stk. 10
Artikel 38, stk. 1	—	Artikel 63, stk. 1
—	—	Artikel 63, stk. 2

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
Artikel 38, stk. 2-5	—	Artikel 63, stk. 3-6
Artikel 39, stk. 1-12 og 14-16	—	Artikel 64
—	—	Artikel 65, stk. 1 og 2
Artikel 20, stk. 12 Artikel 39, stk. 13	—	Artikel 65, stk. 3
—	—	Artikel 65, stk. 4
Artikel 37	—	Artikel 66, stk. 1-4
—	—	Artikel 66, stk. 5
—	—	Artikel 67
Artikel 52, stk. 1	Artikel 18, stk. 1, 2 og 3	Artikel 68, stk. 1, første afsnit, og andet afsnit, litra a)-g)
—	—	Artikel 68, stk. 1, litra i) og j)
—	—	Artikel 68, stk. 1, tredje afsnit, litra a)-d)
—	Artikel 18, stk. 3	Artikel 68, stk. 1, tredje afsnit, litra e)
Artikel 52, stk. 2	Artikel 18, stk. 5	Artikel 68, stk. 2
Artikel 52, stk. 4	Artikel 18, stk. 5	Artikel 68, stk. 3
Artikel 52, stk. 3	—	Artikel 68, stk. 4
Artikel 52, stk. 4	Artikel 18, stk. 6	Artikel 68, stk. 5
—	Artikel 18, stk. 4	Artikel 68, stk. 6
Artikel 53	—	Artikel 69

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
Artikel 51, stk. 1	—	Artikel 70, stk. 1
—	Artikel 19	Artikel 70, stk. 2-6
Artikel 51, stk. 2 og 3	—	Artikel 70, stk. 7 og 8
Artikel 54, stk. 1 og 2	—	Artikel 71, stk. 1, 2 og 3
—	—	Artikel 71, stk. 4
—	Artikel 20, stk. 1	Artikel 72, stk. 1
—	—	Artikel 72, stk. 2
—	Artikel 20, stk. 3	Artikel 72, stk. 3
Artikel 54, stk. 2	—	Artikel 73, stk. 1 og 2
Artikel 54, stk. 4	—	Artikel 73, stk. 3 og 4
Artikel 54, stk. 8	—	Artikel 73, stk. 5
Artikel 54, stk. 9	—	Artikel 73, stk. 6
Artikel 54, stk. 11	—	Artikel 73, stk. 7 og 8
Artikel 54, stk. 3	—	Artikel 74, stk. 1, 2 og 3
—	—	Artikel 74, stk. 4, 5 og 6
—	Artikel 20, stk. 1	Artikel 75, stk. 1 og 2
—	Artikel 20, stk. 7	Artikel 75, stk. 3
Artikel 54, stk. 5	—	Artikel 76, stk. 1
—	—	Artikel 76, stk. 2, 3 og 4

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
Artikel 55, stk. 4	—	Artikel 76, stk. 5
Artikel 55, stk. 1, 2 og 3	—	Artikel 77, stk. 1, 2 og 3
—	—	Artikel 77, stk. 4
Artikel 52, stk. 5	—	Artikel 78, stk. 1
Artikel 54, stk. 7	—	Artikel 78, stk. 2
—	—	Artikel 78, stk. 3
—	—	Artikel 79
Artikel 34	—	Artikel 80
Artikel 35	—	Artikel 81
Artikel 40	—	Artikel 82, stk. 1, 3, 4 og 6-11
—	—	Artikel 82, stk. 2 og 5
Artikel 41	—	Artikel 83
Artikel 42	—	Artikel 84
Artikel 43	—	Artikel 85
Artikel 45, stk. 1 og 2	—	Artikel 86, stk. 1 og 2
—	—	Artikel 86, stk. 3, 4 og 5
Artikel 46, stk. 1	—	Artikel 87, stk. 1, litra a), b), c), e), f) og h)
—	—	Artikel 87, stk. 1, litra d) og g)
Artikel 46, stk. 3 og 4	—	Artikel 87, stk. 2 og 3

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
—	—	Artikel 88, stk. 1, første afsnit
Artikel 47, stk. 1, litra b) og c)	—	Artikel 88, stk. 1, andet afsnit, litra a) og c)
—	—	Artikel 88, stk. 1, andet afsnit, litra b)
Artikel 47, stk. 2	—	Artikel 88, stk. 2, litra a) og c)
—	—	Artikel 88, stk. 2, litra b)
—	Artikel 13	Artikel 89, stk. 1 og 2
—	—	Artikel 89, stk. 3
—	Artikel 20, stk. 4 og 5	Artikel 89, stk. 4 og 5
—	—	Artikel 89, stk. 6
—	—	Artikel 90
—	—	Artikel 91
Artikel 50	—	Artikel 92
Artikel 56	—	Artikel 93
Artikel 57	—	Artikel 94
Artikel 58	—	Artikel 95, stk. 1, 4, 5 og 6
—	—	Artikel 95, stk. 2-3
Artikel 59	—	Artikel 96
Artikel 60	—	Artikel 97
—	—	Artikel 98

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
Artikel 61	—	Artikel 99
Artikel 62, stk. 1 og 3-8	—	Artikel 100, stk. 1 og 3-8
Artikel 62, stk. 2, første afsnit, litra a)-g) og i)-z)	—	Artikel 100, stk. 2, første afsnit, litra a), b), d), f)-z) og ab)
—	—	Artikel 100, stk. 2, første afsnit, litra c), e), aa), ac), ad) og ae)
Artikel 62, stk. 2, andet afsnit	—	Artikel 100, stk. 2, andet afsnit
Artikel 63	—	Artikel 101
Artikel 64	—	Artikel 102
Artikel 65	—	Artikel 103
Artikel 66	—	Artikel 104, stk. 1-5 og 7-9
—	—	Artikel 104, stk. 6
Artikel 67	—	Artikel 105
Artikel 68, stk. 1 og 2, og stk. 3, litra a)-j) og l)-r)	—	Artikel 106, stk. 1 og 2, stk. 4, litra a)-l), n), o), r), s) og t), og stk. 5 og 6
—	—	Artikel 106, stk. 3
—	—	Artikel 106, stk. 4, litra m), p) og q)
Artikel 69	—	Artikel 107, stk. 1-7
—	—	Artikel 107, stk. 8
Artikel 70	—	Artikel 108
Artikel 71	—	Artikel 109, stk. 1, 4 og 7

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
—	—	Artikel 109, stk. 2, 3, 5 og 6
—	—	Artikel 110
Artikel 72	—	Artikel 111
—	—	Artikel 112
Artikel 73	—	Artikel 113
Artikel 74	—	Artikel 114
Artikel 75	—	Artikel 115, stk. 1-14
—	—	Artikel 115, stk. 15
Artikel 76	—	Artikel 116
Artikel 77	—	Artikel 117, stk. 1, 2, 3 og 5
—	—	Artikel 117, stk. 4
Artikel 78	—	Artikel 118
—	—	Artikel 119
Artikel 79	—	Artikel 120
Artikel 81, stk. 1	—	Artikel 121, stk. 1, første afsnit, litra a)-e), og andet afsnit
—	—	Artikel 121, stk. 1, første afsnit, litra f) og g)
—	—	Artikel 121, stk. 2 og 3
Artikel 81, stk. 2	—	Artikel 121, stk. 4

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
—	Artikel 22, stk. 2	Artikel 121, stk. 5
—	Artikel 22, stk. 3 og 4	Artikel 121, stk. 6
—	—	Artikel 122
Artikel 82	—	Artikel 123
Artikel 83	—	Artikel 124
Artikel 2, litra 3 og 4	—	—
Artikel 8, stk. 1, litra k)	—	—
Artikel 8, stk. 1, litra t) og u)	—	—
Artikel 20, stk. 3-11	—	—
Artikel 27, stk. 1, litra c)	—	—
Artikel 27, stk. 4	—	—
Artikel 30	—	—
Artikel 31	—	—
Artikel 32, stk. 1	—	—
Artikel 36, stk. 3	—	—
Artikel 44, stk. 2	—	—
Artikel 45, stk. 3 og 4	—	—
Artikel 46, stk. 2, 3 og 4	—	—
Artikel 47, stk. 3	—	—

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
Artikel 48	—	—
Artikel 49	—	—
Artikel 62, stk. 2, første afsnit, litra h)	—	—
—	Artikel 2, stk. 4	—
—	Artikel 3, litra a)	—
—	Artikel 3, litra h)	—
—	Artikel 4, stk. 1, litra c), e) og f)	—
—	Artikel 4, stk. 4	—
—	Artikel 6, stk. 1, litra b), c) og d)	—
—	Artikel 6, stk. 2	—
—	Artikel 7, stk. 3, 4 og 5	—
—	Artikel 9, stk. 2, litra k)	—
—	Artikel 9, stk. 5, litra b)	—
—	Artikel 9, stk. 6	—
—	Artikel 9, stk. 7	—
—	Artikel 9, stk. 8	—
—	Artikel 9, stk. 9	—
—	Artikel 9, stk. 10	—
—	Artikel 10, stk. 2, litra c) og f)	—

Forordning (EU) 2016/1624	Forordning (EU) nr. 1052/2013	Nærværende forordning
—	Artikel 10, stk. 7	—
—	Artikel 11	—
—	Artikel 12, stk. 3	—
—	Artikel 16, stk. 4	—
—	Artikel 20, stk. 2	—
—	Artikel 20, stk. 6	—
—	Artikel 20, stk. 8	—
—	Artikel 20, stk. 9	—
—	Artikel 23	—
—	Artikel 24	—

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA